845

INDOKOLÁSOK TÁRA

A MAGYAR KÖZLÖNY MELLÉKLETE 2023. június 23., péntek

Tartalomjegyzék

II. Törvényekhez tartozó indokolások

250/2023. (VI. 22.) Korm. rendelethez

	Végső előterjesztői indokolás a Magyarország Kormánya és a Horvát Köztársaság Kormánya között a Magyar Köztársaság Kormánya és a Horvát Köztársaság Kormánya között a határokat átlépő bűnözés elleni harcban történő együttműködésről szóló Megállapodás módosításáról szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló 2023. évi XLII. törvényhez	780
	Végső előterjesztői indokolás az egyének védelméről a személyes adatok gépi feldolgozása során, Strasbourgban, 1981. január 28. napján kelt Egyezményt módosító Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 2023. évi XLIII. törvényhez	781
	Végső előterjesztői indokolás az egyes törvényeknek az agrárminiszter feladatkörét érintő módosításáról szóló 2023. évi XLIV. törvényhez	783
	Végső előterjesztői indokolás a körforgásos gazdasággal összefüggő törvénymódosításokról szóló 2023. évi XLV. törvényhez	820
	Végső előterjesztői indokolás az egyes gazdasági, vagyongazdálkodási és postaügyet érintő törvények módosításáról szóló 2023. évi XLVI. törvényhez	830
III. Kormá	nyrendeletekhez tartozó indokolások	
	Végső előterjesztői indokolás az innovációs és tudományos eredmények gazdasági hasznosításának elősegítése érdekében szükséges egyes kormányrendeletek módosításáról szóló 246/2023. (VI. 22.) Korm. rendelethez	844
	Végső előterjesztői indokolás a történelmi emlékhelyekről szóló 303/2011. (XII. 23.) Korm. rendelet módosításáról szóló 248/2023. (VI. 22.) Korm. rendelethez	844
	Végső előterjesztői indokolás az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet módosításáról szóló 249/2023. (VI. 22.) Korm. rendelethez	844
	Végső előterjesztői indokolás a hallgatói hitelrendszerről szóló 1/2012. (l. 20.) Korm. rendelet módosításáról szóló	

II. Törvényekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás

a Magyarország Kormánya és a Horvát Köztársaság Kormánya között a Magyar Köztársaság Kormánya és a Horvát Köztársaság Kormánya között a határokat átlépő bűnözés elleni harcban történő együttműködésről szóló Megállapodás módosításáról szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló 2023. évi XLII. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján kerül közzétételre.

A törvény célja a Magyarország Kormánya és a Horvát Köztársaság Kormánya között a Magyar Köztársaság Kormánya és a Horvát Köztársaság Kormánya között a határokon átlépő bűnözés elleni harcban történő együttműködésről szóló Megállapodás módosításáról szóló Megállapodás (a továbbiakban: Módosító Megállapodás) kötelező hatályának elismeréséhez szükséges felhatalmazás kérése.

A Módosító Megállapodás által előirányzott változtatással több esetben lesz lehetséges a határon átnyúló forró nyomon üldözés folytatása, illetve bővül a közös határmenti járőrszolgálat területi hatálya, ezzel segítve a határon átlépő bűnelkövetők hatékonyabb üldözését, továbbá összhangba kerül a bűnelkövetőkről, illetve gyanúsítottakról tárolt információk kezelése az uniós joggal.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1.§

A nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 7. § (1) bekezdés a) pontja és (3) bekezdés b) pontja alapján az Országgyűlés adhat felhatalmazást a Módosító Megállapodás kötelező hatályának elismerésére.

Jelen § az Alaptörvény 1. cikk (2) bekezdés d) pontjával, illetve az Nsztv. 7. § (2) bekezdésében foglaltakkal összhangban a szerződéskötési eljárás e belső jogi aktusát rögzíti.

2. §

A Nsztv. által megteremtett ún. egyszerűsített dualista-transzformációs rendszernek megfelelően a kötelező hatály elismerésére adott felhatalmazás a kihirdetéssel egy aktusba olvad össze [Nszt. 7. § (2) bekezdés, illetve 9. § (1) bekezdés]. Mivel a Módosító Megállapodás tárgyából kifolyólag az Országgyűlés a cselekvő a belső jog síkján, a kihirdetés is törvényi formát ölt.

3. §, 1-2. melléklet

Az Nsztv. 10. § (1) bekezdésének b) pontjában, illetve a (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a törvény e szakasza és a mellékletek tartalmazzák a Módosító Megállapodás hiteles magyar és angol nyelvű szövegét.

A Módosító Megállapodás 7 cikkből áll. Az 1–2. cikk jelöli a módosítandó megállapodást, valamint Magyarország megnevezésének módosítását.

A 3. cikk tartalmazza a forró nyomon üldözés eljárásának módosítását. A 4. cikk tartalmazza a határ menti járőrözés területének kiterjesztését. Az 5. cikk rendelkezik az adatvédelmi szabályok módosításáról. A 6–7. cikkek technikai módosításokat tartalmaznak.

4. §

A Módosító Megállapodás belső jogi hatálybalépésének napjáról rendelkezik, amely az Nsztv. 10. § (3) bekezdése értelmében egybeesik a nemzetközi jogi hatálybalépés időpontjával. A hatálybalépés naptári napját a külgazdasági és külügyminiszter annak ismertté válását követően a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett közleményével állapítja meg. A hatálybalépés naptári napját megállapító külügyminisztériumi közleményt hivatalból, a szaktárca külön közbenjárása nélkül adja ki a külgazdasági és külügyminiszter.

5. §

Figyelemmel a Módosító Megállapodás tartalmára, a rendészetért felelős miniszter kijelölése indokolt a végrehajtáshoz szükséges intézkedések megtétele érdekében.

Végső előterjesztői indokolás

az egyének védelméről a személyes adatok gépi feldolgozása során, Strasbourgban, 1981. január 28. napján kelt Egyezményt módosító Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 2023. évi XLIII. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

I. Az egyének védelméről a személyes adatok gépi feldolgozása során, Strasbourgban, 1981. január 28. napján kelt Egyezményt módosító Jegyzőkönyv célja, hogy az egyének védelméről a személyes adatok gépi feldolgozása során, Strasbourgban, 1981. január 28. napján kelt Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) szövegét felülvizsgálja, valamint azt a modern kor kihívásainak megfelelően módosítsa.

Az Egyezményt 1981-ben nyitották meg aláírásra, jóval az internet és a jelenkor tömegkommunikációs lehetőségeinek megjelenése előtt. Az Egyezményt eddig 51 ország erősítette meg, köztük az Európai Unió 28 tagállama, a négy EFTA-állam, valamennyi nyugat-balkáni ország, számos szomszédságpolitikai partnerország (például Örményország, Grúzia), az Oroszországi Föderáció, Törökország és számos Európán kívüli ország Afrikában (például Szenegál, Tunézia) és Latin-Amerikában (Uruguay) egyaránt. Több ország (például Argentína, Mexikó, Marokkó) kérelme folyamatban van, és számos ország megfigyelői státusszal rendelkezik (például Japán, Dél-Korea).

Az Egyezmény volt az első nemzetközi jogi kötelezettségeket tartalmazó nemzetközi szerződés a személyes adatok védelme terén, amely egyezményt Magyarországon az 1998. évi VI. törvény hirdetett ki. Magyarország szintén részese az Egyezményhez fűzött, az egyének védelméről a személyes adatok gépi feldolgozása során, Strasbourgban, 1981. január 28-án kelt Egyezménynek a felügyelő hatóságokról és a személyes adatok országhatárokat átlépő áramlásáról szóló, Strasbourgban, 2001. november 8-án kelt Kiegészítő Jegyzőkönyvnek (a továbbiakban: Kiegészítő Jegyzőkönyv) is, amelyet a 2005. évi LIII. törvény hirdetett ki.

II. A technológiai fejlődés azonban új kihívásokat teremtett a személyes adatok védelme terén is, ezért szükségessé vált az Egyezmény modernizációja.

Az Európai Unió a jelenleg hatályos adatvédelmi szabályozását az Európa Tanács (a továbbiakban: ET) Egyezményre figyelemmel, azzal összhangban alakította ki. Csakúgy, mint az Európai Unió, az ET is elérkezettnek látta az időt saját adatvédelmi szabályozásának felülvizsgálatára és annak módosítására annak érdekében, hogy az a személyes adatok kezelésével összefüggésben napjainkban felmerülő kihívásokra megfelelő válaszokat adjon. Ennek érdekében 2010 márciusában megkezdődött az ET Egyezményt módosító Jegyzőkönyv (a továbbiakban: Módosító Jegyzőkönyv) előkészítése.

A Módosító Jegyzőkönyv szövegével kapcsolatos formális tárgyalások a Bizottság és az ET Egyezményben részes tagállamok részvételével az ET Miniszteri Bizottsága által létrehozott "CAHDATA" (adatvédelmi ad hoc bizottság) formáció keretei között folytak. A Módosító Jegyzőkönyvet végül 2018. május 18-án, az ET Helsingör-i miniszteri értekezlete véglegezte és fogadta el.

Az egyének védelméről a személyes adatok gépi feldolgozása során, Strasbourgban, 1981. január 28. napján kelt Egyezményt módosító Jegyzőkönyv szövegének végleges megállapítására adott felhatalmazásról szóló 1488/2018. (X. 8.) Korm. határozatban Magyarország Kormánya egyetértett a Módosító Jegyzőkönyv szövegével, illetve felhatalmazta az igazságügyi minisztert annak végleges szövege megállapítására (aláírására), amelyre 2019. január 9-én sor került. A Javaslat célja, hogy az aláírt Módosító Jegyzőkönyvet megerősítse, illetve azt kihirdesse.

III. A Módosító Jegyzőkönyv által célzott módosítások tartalmában megegyeznek a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: általános adatvédelmi rendelet) által biztosított védelmi szinttel. Ezzel összefüggésben elmondható, hogy a csatlakozással Magyarország kötelezettségei nem válnak terhesebbé, azok megegyeznek majd a jelenleg is fennálló adatvédelmi rezsim által elvárt szinttel.

Megjegyzendő továbbá, hogy amennyiben a Módosító Jegyzőkönyv hatálybalép, úgy az azzal módosított Egyezményhez nem csupán államok, hanem az Európai Unió is csatlakozhat majd, ekként az Európai Unió Tanácsa külön határozattal is felhívta a tagállamokat a mielőbbi csatlakozásra és ratifikációra. Kiemelendő az is, hogy a Módosító Jegyzőkönyv hatálybalépésével a 2005. évi LIII. törvénnyel kihirdetett Kiegészítő Jegyzőkönyv okafogyottá válik (az abban szabályozott rendelkezéseket az Egyezmény és a Módosító Jegyzőkönyv együttesen fogja tartalmazni), így azt a Módosító Jegyzőkönyv 37. cikk (4) bekezdése szerint hatályon kívül kell helyezni.

A Módosító Jegyzőkönyv 37. cikk (2) bekezdése szerint az Egyezményben részes harmincnyolc fél öt éven belüli csatlakozása és ratifikációja esetén a Módosító Jegyzőkönyv a csatlakozó részes felek tekintetében hatálybaléphet (részleges hatálybalépés). Magyarország és az EU érdeke, hogy nem csak az EU, de az ET tagállamaiban (amelyek a már bemutatottak szerint nem feltétlenül tagjai az EU-nak is) is biztosítva legyen az EU-ban már jelenleg is elvárt magas védelmi szint.

Megjegyzendő, hogy az Európai Unió tagállamai közül – egyedüli módon – eddig csak Dánia nem írta alá még a Módosító Jegyzőkönyvet, a már aláíró EU-tagállamok közül a ratifikáció még Belgium, Csehország, Görögország, Írország, Lettország, Luxemburg, Hollandia, Norvégia, Portugália, Szlovákia, Szlovénia, Svédország tekintetében szintén folyamatban van. Az ET tagállamai közül szintén ratifikációra vár még az Egyesült Királyság, Svájc is. Az ET tagállamai közül egyelőre nem írt alá Törökország, Ukrajna, illetve a nem-ET tagállamok közül Mexikó sem. Mindezekre figyelemmel szükséges a Módosító Jegyzőkönyv mielőbbi kihirdetése, hogy legalább a részleges hatálybalépésre sor kerülhessen.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1.§

A rendelkezés az Alaptörvény Q) cikkének, valamint a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvénynek megfelelően elismeri a Módosító Jegyzőkönyv kötelező hatályát.

2. 8

A rendelkezés az Alaptörvény Q) cikkének, valamint a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvénynek megfelelően kihirdeti a Módosító Jegyzőkönyvet.

Figyelemmel arra, hogy a Módosító Jegyzőkönyv hiteles szövege az angol és a francia, a Javaslat az angol nyelvű hiteles szöveg közzétételéről, illetve a hivatalos magyar nyelvű fordítás közzétételéről rendelkezik.

4. §

A Javaslat – figyelemmel arra, hogy a hatálybalépés időpontját a Módosító Jegyzőkönyv 37. cikk (1) és (2) bekezdése határozza meg – rendelkezik arról, hogy a Módosító Jegyzőkönyv és a törvény hatálybalépésének napját a külpolitikáért felelős miniszter a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett közleményével állapítja meg.

5. §

A hatálybalépéssel összefüggő intézkedések megtételéről – ideértve az Egyezmény egységes szövegeinek a Nemzeti Jogszabálytáron való közzétételéről – az igazságügyi miniszter gondoskodik.

6. §

Figyelemmel arra, hogy a Módosító Jegyzőkönyvvel módosítandó Egyezmény a Kiegészítő Jegyzőkönyvben foglalt rendelkezéseket is tartalmazza, az Egyezmény 37. cikk (4) bekezdése szerint a Kiegészítő Jegyzőkönyvet hatályon kívül kell helyezni. A törvényjavaslat ennek megfelelően – a Módosító Jegyzőkönyv hatálybalépésével – hatályon kívül helyezi a Kiegészítő Jegyzőkönyvet a magyar jogrendben kihirdető 2005. évi LIII. törvényt.

1-2. melléklet

A Javaslat tartalmazza a Módosító Jegyzőkönyv hivatalos magyar nyelvű fordítását és hiteles angol nyelvű szövegét. Megjegyzendő, hogy az egységes szöveget – az Nsztv. rendelkezéseinek megfelelően – a Nemzeti Jogszabálytár fogja tartalmazni a Módosító Jegyzőkönyv hatálybalépését követően.

Végső előterjesztői indokolás

az egyes törvényeknek az agrárminiszter feladatkörét érintő módosításáról szóló 2023. évi XLIV. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Az egyes törvényeknek az agrárminiszter feladatkörét érintő módosításáról szóló törvény az alábbi 32 törvény módosítását foglalja magában.

- Az egészségügyi hatósági és igazgatási tevékenységről szóló 1991. évi XI. törvény módosítása technikai jellegű, az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvénnyel való összhangot teremti meg az élelmiszerlánc-felügyeleti szerv megnevezés használatával.
- 2. A természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény módosítása az ingatlan-nyilvántartásról szóló 2021. évi C. törvénnyel való összhang megteremtése és a Natura 2000 területek elhelyezkedésének pontos meghatározása, továbbá az egységes jogalkalmazás érdekében szükséges. A Natura 2000 területek meghatározásakor figyelembe kell venni egyrészt az európai közösségi jelentőségű természetvédelmi rendeltetésű területekkel érintett földrészletekről szóló jogszabály által felsorolt helyrajzi számok alatti ingatlanokat, valamint ezzel egyidejűleg az ugyanezen jogszabályban található Natura 2000 területeket ábrázoló térképszelvényeket is. A módosítás értelmében egy adott földrészletnek a Natura 2000 területbe tartozását a területek térképszelvényei és szükség szerint a térképszelvények digitális térinformatikai határvonala alapján kell megállapítani. A módosítás továbbá technikai jellegű rendelkezéseket is tartalmaz, mely szerint az állategészségügyi hatóság helyett a természetvédelmi hatóság engedélye szükséges állatgyűjtemények, állatkertek, illetve egyéb vadon élő védett állatok tartására, idomítására szolgáló létesítmények, telephelyek kialakításához, fenntartásához és üzemeltetéséhez.

- 3. A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény módosítása a gyakorlati alkalmazás során felmerült számos kérdés rendezésére irányul. Így például a módosítás célja a törvény zárttéri vadtartásra vonatkozó általános szabályainak kiegészítése, valamint az apróvad zárttéri tartásának engedélyezésére vonatkozó előírások megalkotása, illetve a vadászvizsgára vonatkozó rendelkezések pontosítása. A módosítás tartalmazza az ifjúsági vadászat jogi kereteinek kialakítását, amely által lehetőség lesz a 18. életévét be nem töltött személy számára egyéni vadászati módok gyakorlására. A rendelkezések célja többek között az is, hogy a vadászati hatóságok a trófeabírálatot az ország minden területén egységesen végezzék.
- 4. Az Országos Magyar Vadászkamaráról szóló 1997. évi XLVI. törvény módosításával megteremtődik annak a lehetősége, hogy vadászjegyet olyan magyar állampolgársággal rendelkező természetes személyek is kapjanak, akik Magyarországon nem rendelkeznek állandó lakóhellyel.
- 5. A fegyveres biztonsági őrségről, a természetvédelmi és a mezei őrszolgálatról szóló 1997. évi CLIX. törvény módosítása egyesíti a közterület-felügyelet és a mezei őrszolgálat feladatellátását, amely révén az önkormányzatok a közterület-felügyelettel és a mezei őrszolgálattal kapcsolatos feladataikat hatékonyabban, kevesebb költséggel tudják ellátni. A módosítás lehetővé teszi továbbá a mezőőri járulék rendeltetésszerű felhasználásának a Magyar Agrár-, Élelmiszergazdasági és Vidékfejlesztési Kamara által történő ellenőrzését.
- 6. A gazdasági kamarákról szóló 1999. évi CXXI. törvény módosítása megteremti a gazdálkodó szervezetek kamarai nyilvántartása és az élelmiszerlánc-felügyeleti információs rendszer közötti adatátadás lehetőségét, azaz a FELIR azonosító bekerül a kereskedelmi és iparkamarai nyilvántartásba, amely révén az érintett szervek feladatellátása hatékonyabbá válik.
- 7. A kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény egyes ipari és kereskedelmi tevékenységek végzéséhez szükséges szakképesítésekre vonatkozó felhatalmazó rendelkezései a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 182/2022. (V. 24.) Korm. rendeletre figyelemmel, a kormányzati munkamegosztásnak megfelelően módosul. A módosítás emellett az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvénnyel összhangban az élelmiszerlánc-felügyeleti szerv egységes megnevezést alkalmazza az élelmiszerlánc-biztonsággal kapcsolatos hatósági feladatok címzettjeire.
- 8. A mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény módosítása az ingatlan-nyilvántartási bejegyzésekkel kapcsolatos eljárásrendhez kapcsolódó, valamint egyéb technikai jellegű rendelkezéseket tartalmaz.
- 9. A kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény módosításának célja, hogy a kisajátítás alapjául szolgáló közérdekű célok kiegészítésre kerüljenek az öntözéses gazdálkodás esetkörével. Az éghajlatváltozásra tekintettel a termésbiztonsághoz a növénytermesztésben már nem elegendő a megfelelő agrotechnika alkalmazása, hanem a vízvisszatartás feltételrendszerének biztosítása is szükséges. Ezt szolgálja az érintett módosítás, a lakosság élelmezéséhez szükséges alapanyag fenntartható módon történő megtermeléséhez (termésbiztonság) fűződő közérdek pedig indokolhatja a vízvisszatartást szolgáló, lehetséges tározási helyszínek területének megszerzéséhez kisajátítási jogcím biztosítását.
- 10. A termőföld védelméről szóló 2007. évi CXXIX. törvény módosítása az átlagosnál jobb minőségű termőföld fokozott védelme érdekében tartalmaz rendelkezéseket, továbbá az engedély nélküli más célú hasznosítás esetén elrendelhető eredeti állapot helyreállítása és a földvédelmi bírság elévülésének objektív és szubjektív szabályait is megállapítja, megteremtve ezzel az összhangot a közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló 2017. évi CXXV. törvény rendelkezéseivel. A bevezetni kívánt új nyilvántartás célja egyrészt az, hogy a jövőben engedélyezésre kerülő más célú hasznosítások esetében egységes, átfogó statisztikai adatokat nyújtson a termőföldvagyon csökkenésével kapcsolatban, másrészt, hogy segítse az engedélyezési eljárások során elvégzendő vizsgálatot, illetve az ingatlanügyi hatóság ellenőrzési feladatait, valamint a beruházások megvalósulásának és a művelési ág változás bejelentésének ellenőrzéséhez is alapul szolgálhasson. A módosítás továbbá a víz újrafelhasználására vonatkozó minimumkövetelményekről szóló, 2020. május 25-i (EU) 2020/741 európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásához szükséges rendelkezések megállapítását célozza, valamint tartalmazza a jogalkalmazói gyakorlat során felmerült, a földvédelmet érintő jogértelmezési kérdések rendezését és más technikai módosításokat.
- 11. Az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény módosítása szabályozza az élelmiszerlánc-felügyeleti információs rendszerben (a továbbiakban: FELIR) nyilvántartott adatok Magyar

Kereskedelmi és Iparkamarának történő átadását, emellett bővíti az ÉBC Kft. feladatkörét a mezőgazdaságban és élelmiszerláncban keletkező adatvagyon kezelése és közzétételének biztosítása, valamint a FELIR hatékonyabb működtetése érdekében.

- 12. Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény módosításának célja az erdők, mint kiemelt természeti erőforrások megőrzése a jövő nemzedékek számára. Az elmúlt években az erdőfelújítások terén elmaradás tapasztalható, amelynek oka a megfelelő erdészeti hatósági eszközök hiánya és a hatósági hatásköri összeütközés. A probléma megoldása érdekében a módosítás az elrendelt erdőgazdálkodási tevékenység intézményének gyakorlati tapasztalatai alapján (a tárgy sajátosságaira figyelemmel), különös végrehajtás foganatosítási rendelkezéseket tartalmaz. Az elmúlt időszakban a magán erdőgazdálkodásból erőforrás-elvonást jelentő bírságolások helyett bevezetett szankciós jellegű erdőfelújítási biztosítékadás gyakorlati tapasztalatai indokolják a biztosíték felhasználását, működését segítő rendelkezések (ideértve a letét visszaszolgáltatását is) megállapítását. A módosítás egyebekben a faanyag kereskedelmi lánccal kapcsolatos pontosító jellegű, a szabályozás egyértelművé tételét szolgáló, valamint technikai módosító rendelkezéseket tartalmaz.
- 13. A mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek vonatkozásában a beszállítókkal szemben alkalmazott tisztességtelen forgalmazói magatartás tilalmáról szóló 2009. évi XCV. törvény módosításának célja egyrészt jogharmonizációs jellegű technikai pontosítás a mezőgazdasági és élelmiszer-ellátási láncban a vállalkozások közötti kapcsolatokban előforduló tisztességtelen piaci gyakorlatokról szóló, 2019. április 17-i (EU) 2019/633 európai parlamenti és tanácsi irányelv maradéktalan átültetése, valamint az Európai Bíróság által a C-400/19. számú ügyben hozott ítélet végrehajtása érdekében.
- 14. A Nemzeti Földalapról szóló 2010. évi LXXXVII. törvény módosítása a Nemzeti Földalapba tartozó földrészlet vonatkozásában építményi jog alapítására ad lehetőséget, valamint egyértelműsítő rendelkezést tartalmaz arra vonatkozóan, hogy csak azon ingatlanokat kell a Nemzeti Földalapba tartozónak érteni, melyek a Nemzeti Földügyi Központ (a továbbiakban: NFK) ütemezett öntözésfejlesztési tevékenységhez szükségesek. A fentieken túl sor kerül a természetvédelmi kijelölés útján haszonbérbe adható földrészletek körének pontosítására is.
- 15. A mezőgazdasági termelést érintő időjárási és más természeti kockázatok kezeléséről szóló 2011. évi CLXVIII. törvény módosításával az agrárkár-enyhítési rendszerben a közreműködő szervek munkájának segítése érdekében pontosításra kerülnek az üzemi szint fogalma mellett egyes eljárási szabályok (pl. örökös estén a hozzájárulás megállapításra vonatkozó szabályok, a határozat adattartalma). A módosítás a mezőgazdasági biztosítások kapcsán széleskörű adatszolgáltatás bevezetésével a kárenyhítési alapot is érinti, azaz a jövőben minden, a kárenyhítés szempontjából releváns biztosításról információt kap a Magyar Államkincstár. A módosítás továbbá a kárenyhítő juttatás összegének megállapításánál a káresemény előtt megkötött és díjrendezett biztosításokat veszi figyelembe a termelői öngondoskodás előmozdítása érdekében, a krízisbiztosítási rendszer módosítása esetében pedig a mezőgazdasági termelők megfelelő összegű kompenzációjának, pótkompenzációjának szükségességét tartja szem előtt.
- 16. A közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCIX. törvény módosítása arra figyelemmel szükséges, hogy az élelmiszerlánc-felügyeleti szervnél foglalkoztatottak a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény hatálya alá tartoznak, amelynek megfelelően az élelmiszerláncfelügyeleti szervet nevesítő rendelkezés hatályát veszti.
- 17. A magyar nemzeti értékekről és a hungarikumokról szóló 2012. évi XXX. törvény módosítása a Hungarikum Bizottság összetételét érinti.
- 18. A Magyar Agrár-, Élelmiszergazdasági és Vidékfejlesztési Kamaráról szóló 2012. évi CXXVI. törvény módosításával a kamarai meghatalmazás részletes szabályai kerülnek áthelyezésre a mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvényből az alkalmazási körhöz jobban illeszkedő kamarai törvénybe.
- 19. A hegyközségekről szóló 2012. évi CCXIX. törvény módosítása bevezeti a nyilvántartott adatszolgáltató fogalmát, amely a hegyközségi tagsággal és önkéntes hegyközségi tagsággal nem rendelkező személyeket integráló kategóriát jelenti. Ebbe a csoportba tartoznak a borvidéken kívüli szőlőtermesztők és borászati termelők, valamint a szőlőkereskedők és a borkereskedők. A módosítás továbbá a hegyközségek beolvadása, a szőlészeti küldötté

- választhatóság feltételeinek igazolása esetében pontosító jellegű, a hegyközségi járulék fizetése esetében egyszerűsítést elősegítő szabályokat tartalmaz.
- 20. A halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló 2013. évi CII. törvényt érintő rendelkezések a technikai jellegű módosítások mellett a gyakorlatban történő működéshez szükséges kiegészítéseket tartalmaznak, illetve olyan fejlesztésnek is lehetőséget biztosítanak, mint az egyes horgászathoz szükséges okmányok elektronikus kiadása, vezetése. A módosítás értelmében nyilvántartott halgazdálkodási vízterületen végzett haltermelés esetében a saját tulajdonú halállomány őrzéséről a termelő saját hatáskörben intézkedhet, elkerülve az indokolatlan adminisztratív és anyagi terhet. Tartósan vízhiányos állapot (havária) esetén a módosítás jogalapot teremt a Magyar Államot képviselő részére a haszonbérleti díj fizetésére, illetve a halgazdálkodási tervben foglalt haltelepítési kötelezettségre vonatkozó kedvezmény megállapításához.
- 21. A mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvény módosítása számos, a gyakorlatban felmerülő probléma rendezését célozza, így többek között a többlethasználati megállapodásra vonatkozóan és a földforgalmat érintő jogértelmezési kérdések kapcsán tartalmaz pontosító rendelkezéseket.
- 22. A mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény módosítása a földforgalmat érintő jogértelmezési kérdéseket, a mezőgazdasági igazgatási szerv adatkezelésével kapcsolatos rendelkezéseket, valamint a kizárólagos tulajdonú földek esetében szükséges vélelem felállítását érinti.
- 23. A mezőgazdasági termékpiacok szervezésének egyes kérdéseiről, a termelői és a szakmaközi szervezetekről szóló 2015. évi XCVII. törvény módosítása az akvakultúra és halászati ágazatban a szakmaközi szervezetek és termelői szervezetek elismerésével és működésével kapcsolatos szabályok pontosítását, kiegészítését, valamint a mezőgazdasági termelők széleskörű védelme érdekében a fizetési határidő betartásának elősegítésére kellően hatékony jogkövetkezményi rendszer bevezetését tartalmazza.
- 24. Az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény módosítása technikai jellegű, amely az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvénnyel összhangban az élelmiszerlánc-felügyeleti szerv megnevezést alkalmazza az élelmiszerlánc-biztonsággal kapcsolatos hatósági feladatok címzettjeként.
- 25. Az öntözéses gazdálkodásról szóló 2019. évi CXIII. törvény módosítása a törvény hatálybalépés óta eltelt időszak gyakorlati tapasztalatai alapján szükségessé vált módosításokat tartalmazza, amelyek az öntözési közösségek hatékonyabb működését, a harmadlagos művek és az állami tulajdonba került öntözőrendszerek üzemeltetését és fenntartását biztosítják.
- 26. A termelőszövetkezeti földhasználati jog alatt álló földrészletek tulajdonjogának rendezéséről és egyes földügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2020. évi XL. törvényt a védett természeti területek védettségi szintjének helyreállításáról szóló 1995. évi XCIII. törvény rendelkezéseire tekintettel szükséges módosítani.
- 27. A földeken fennálló osztatlan közös tulajdon felszámolásáról és a földnek minősülő ingatlanok jogosultjai adatainak ingatlan-nyilvántartási rendezéséről szóló 2020. évi LXXI. törvény módosítása a földeken fennálló osztatlan közös tulajdon megszüntetésére irányuló eljárások specialitására tekintettel az általános ingatlannyilvántartási szabályoktól eltérő, kiegészítő rendelkezéseket tartalmaz a végrehajtási joggal terhelt ingatlanok vonatkozásában. A módosítás megteremti a végrehajtási jog törlésének a közös tulajdon megszüntetésére irányuló eljárásokba történő integrálását, különös tekintettel arra, hogy a közös tulajdon megszüntetésére irányuló eljárás meghiúsulása esetén a végrehajtási jog törlésére ne kerülhessen sor, az eljárás sikeres lefolytatása esetén viszont biztosított legyen a végrehajtástól mentes tulajdonszerzés. A módosítás a fentieken túl az ingatlan tulajdoni lapjára való feljegyzéssel, az öröklés ingatlan-nyilvántartási átvezetésével kapcsolatos módosítást tartalmaz, valamint a részarány földkiadás során keletkezett osztatlan közös tulajdon megszüntetésére irányuló, a kormányhivatal, mint segítő közreműködésével zajló eljárás különös szabályait állapítja meg.
- 28. A családi gazdaságokról szóló 2020. évi CXXIII. törvény módosítása az ügyfelek adatigényléseit figyelembe véve az őstermelői nyilvántartás pontosítását célozza (így például őstermelők nyugdíjba vonulása, támogatások).
- 29. A szőlészetről és borászatról szóló 2020. évi CLXIII. törvény módosítása többségében technikai jellegű pontosításokat tartalmaz a folyamatban lévő hagyatéki és földhasználat bejegyzési eljárásokra figyelemmel az ültetvényhasználó fogalmának kibővítése, a szőlő termőhelyi kataszterből történő kivonás hegyközségi jóváhagyásának szabályozása, az új telepítések és kivágások ellenőrzésére vonatkozó határidő meghosszabbítása,

az állami adó- és vámhatóság, valamint a borászait hatóság közötti adatátadás, továbbá a földrajzi árujelzős termékekhez kapcsolódó, a szőlő minimális minőségét meghatározó határértékek kiigazítása területén. A telepítéshez szükséges hozzájárulások beszerzése sokszor aránytalan nehézségbe ütközik, ezért a telepítések végrehajtása érdekében meghatározásra kerül, hogy a hozzájáruló nyilatkozat iránti kérelmet mely esetekben kell a jogosult részére kézbesítettnek és a hozzájárulást a jogosult részéről megadottnak tekinteni. A módosítás a szőlőültetvények művelési kötelezettségének elmulasztása esetére szankció alkalmazását rendeli el. Ennek indoka, hogy egyes borvidékeken igen magas a műveletlen, kezeletlen ültetvények száma, ami – többek között a betegségek és kórokozók elszaporodása miatt – megnehezíti a többi termelő számára a rendeltetésszerű gazdálkodást. Alapanyagként történő felhasználásra értékesíteni kívánt borászati termék piacra kerülésének megkönnyítése érdekében szükséges a borászati termékek tárolására vonatkozó szabályok pontos körülhatárolása. Ehhez kapcsolódóan a nyomonkövethetőség garanciáját szolgálja, hogy az alapanyagként történő felhasználás céljából Magyarország területén forgalomba hozni kívánt borászati termék forgalomba hozatala végső származási bizonyítvány és forgalombahozatali azonosító birtokában lehetséges anélkül, hogy borászati termékként kellene az alapanyagként történő felhasználást megelőzően közfogyasztásra forgalomba hozni.

- 30. Az agrárgazdaságok átadásáról szóló 2021. évi CXLIII. törvény módosítása a gyakorlatban történő működéshez szükséges kiegészítéseket tartalmaz. A módosító rendelkezésekkel megteremtődik annak lehetősége, hogy a gazdálkodó halálát követően annak törvényes örököse előtt is nyíljon meg a lehetőség a gazdaság átadására.
- 31. Az ingatlan-nyilvántartásról szóló 2021. évi C. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti rendelkezésekről, valamint egyes, az ingatlan-nyilvántartással, területrendezéssel, településrendezéssel kapcsolatos és kulturális tárgyú törvények módosításáról szóló 2021. évi CXLVI. törvény módosítása technikai jellegű, amely a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvénynek az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés soron kívül történő ügyintézésével kapcsolatos módosításához, valamint a földeken fennálló osztatlan közös tulajdon felszámolásáról és a földnek minősülő ingatlanok jogosultjai adatainak ingatlan-nyilvántartási rendezéséről szóló 2020. évi LXXI. törvény módosításához kötődik.
- 32. A Közös Agrárpolitikából és a nemzeti költségvetésből biztosított agrártámogatások eljárási rendjéről szóló 2022. évi LXV. törvény módosítása egyrészt az eljárásban részt vevők körének egyértelműsítése érdekében, másrészt a fél éves átmeneti időszakban induló eljárások tekintetében a jövőben alkalmazandó törvényi szabályok egyértelművé tétele érdekében vált indokolttá. Emellett a módosítás az értelmező rendelkezések pontosítását is tartalmazza.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

A módosító rendelkezés technikai jellegű, az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvénnyel összhangban az egészségügyi hatósági és igazgatási tevékenységről szóló 1991. évi XI. törvény is az élelmiszerlánc-felügyeleti szerv megnevezést alkalmazza az élelmiszerlánc-biztonsággal kapcsolatos hatósági feladatok címzettjeként.

2-3. § és 5-6. §

A módosítás az ingatlan-nyilvántartásról szóló 2021. évi C. törvény ingatlan-nyilvántartási bejegyzésekkel kapcsolatos eljárásrendjének módjához és a bejegyzés soron kívül történő ügyintézéséhez kapcsolódik. A soron kívüli bejegyzés teljesítése különösen a védett, fokozottan védett, illetve Natura 2000 területek esetében a természeti értékek törvényi védelmének garantálása érdekében szükséges.

4. §

A módosítás az ingatlan-nyilvántartásról szóló 2021. évi C. törvény ingatlan-nyilvántartási bejegyzésekkel kapcsolatos eljárásrendjének módjához és a bejegyzés soron kívül történő ügyintézéséhez kapcsolódik. A soron kívüli bejegyzés teljesítése különösen a védett, fokozottan védett, illetve Natura 2000 területek esetében a természeti értékek törvényi védelmének garantálása érdekében szükséges. A természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény Natura 2000 területekkel kapcsolatos módosítása a Natura 2000 területek helyének pontos meghatározása, továbbá az egységes jogalkalmazás érdekében szükséges.

Az állatgyűjtemények, állatkertek, illetve egyéb vadon élő védett állatok tartására, idomítására szolgáló létesítmények, telephelyek kialakításához, fenntartásához, valamint üzemeltetéséhez az állategészségügyi hatóság helyett a természetvédelmi hatóság engedélyére van szükség, ezért a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvényben a feladatkör ellátását végző hatóság megnevezésének módosítása szükséges.

8. §

A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény (a továbbiakban: Vtv.) 8. § (2) bekezdése tételesen felsorolja, hogy melyek azok a földterületek, területrészek, amelyek a törvény alkalmazásában nem minősülnek vadászterületnek. A közutak tekintetében a több esetben felmerült eltérő értelmezésre figyelemmel a szabályozás kiegészítése indokolt azzal, hogy a kerítéssel védett közút esetében az úttest és a kerítés közötti területrész sem minősül vadászterületnek.

9-10.§

A Vtv. módosítás célja a zárttéri vadtartásra vonatkozó általános szabályok kiegészítése a kereskedelmi célú tartással és szaporítással, valamint az apróvad zárttéri tartásával, továbbá az annak engedélyezésére vonatkozó előírásokkal. A módosítás megteremti továbbá annak jogszabályi alapját, hogy a zárttéri vadtartás engedélyezése tárgyában hatáskörrel rendelkező vadászati hatóság a zárttéri vadtartó létesítményekről a Vtv. 27/A. § (7) bekezdésében meghatározottak szerint nyilvántartást vezessen, amelynek személyes adattartalmára vonatkozóan is követelményeket állapít meg a rendelkezés.

11.§

A Vtv. 37/A. § (1) bekezdés 3. pontjára vonatkozó módosítás értelmében a törvény végrehajtására kiadott rendeletben meghatározott követelményeknek meg nem felelő, lőfegyverre szerelt hangtompító eszköz minősül tiltottnak vadászati eszköznek.

A Vtv. 37/A. § (1) bekezdés 11. pontjában meghatározott tilalomtól eltérően, a vadállomány hatékony szabályozása érdekében vagy állategészségügyi indokból a törvény végrehajtására kiadott rendeletben meghatározott vadfajok esetében és előírt időszakban – a törvény végrehajtására kiadott rendeletben meghatározott esetekben a vadászati hatóság engedélyével – elektronikus képnagyítóból vagy képátalakítóból álló, éjszakai lövésre alkalmas célzóeszközök is használhatóak vadászati eszközként.

12. §

A rendelkezés az éves vadgazdálkodási terv tartalmát érintő, annak egyszerűsítését szolgáló módosítást tartalmaz. A Kormány az Országos Vadgazdálkodási Tanácsról, valamint a területi vadgazdálkodási tanácsokról szóló 1380/2013. (VI. 27.) Korm. határozat útján a vad védelmét és a fenntartható vadgazdálkodást érintő kérdések megtárgyalásához, a vadgazdálkodás széles körű társadalmi és tudományos, szakmai megalapozása, valamint az állami tulajdonú vad védelméhez fűződő érdekek közti összhang megteremtése érdekében véleményező, javaslattevő tevékenységet ellátó Országos Vadgazdálkodási Tanácsot, valamint Területi Vadgazdálkodási Tanácsokat hozott létre. Figyelemmel arra, hogy az egyes Területi Vadgazdálkodási Tanácsok területileg megbízott, véleményező, javaslattevő, tanácsadó testületek, amelyek kiemelten fontos szerepet játszanak a vármegyei vadgazdálkodási szakmapolitikai célok megfogalmazásában, a vadgazdálkodás, vadászati igazgatás és kutatás szakmai és érdekképviseleti szervezetek vadászati ágazatot érintő egységes vármegyénkénti álláspontjának megformálásában, így indokolt, hogy a területi vadászati hatóságok az éves vadgazdálkodási tervek jóváhagyásáról az érintett Területi Vadgazdálkodási Tanács véleményét is kikérve hozzanak döntést. Az éves vadgazdálkodási terv jóváhagyása tekintetében a tárgyév április hónapjának 10. napjáig történő döntéshozatalra vonatkozó szabály beiktatását az indokolja, hogy az őzbak vadászati idénye április 15. napján kezdődik, így a vadászatra jogosultak ebben az időpontban már a területi vadászati hatóság által jóváhagyott éves vadgazdálkodási terv birtokában kezdhetik meg a vadászati tevékenységet.

A Vtv. 47. §-ának (5a) bekezdéssel való kiegészítése értelmében a vadászati hatóság a törvény végrehajtására kiadott rendeletben meghatározott egyes vadfajok vonatkozásában az éves vadgazdálkodási tervben foglaltak

teljesüléséről kötelező egyedi elektronikus adatszolgáltatást írhat elő. Az adatszolgáltatással érintett vadfajokat, illetve az adatszolgáltatás módját a törvény végrehajtási rendelete fogja meghatározni.

13.§

A módosítás értelmében a hivatásos vadász alkalmazásának kötelezettsége alól a vadászati hatóság felmentést adhat meghatározott feltételek fennállása esetén.

14-15.§

A módosítás célja az ifjúsági vadászat jogi kereteinek kialakítása, amely a részletszabályok megalkotásával együttesen azt fogja eredményezni, hogy lehetőség lesz a 18. életévét be nem töltött személy számára egyéni vadászati módok gyakorlására, amely természetesen kizárólag nagykorú, és legalább öt év vadászati gyakorlattal rendelkező személy közvetlen felügyelete alatt és állandó kísérete mellett, illetve a felügyelete ellátó személy ideiglenesen átadott fegyverével történhet. Ez a szabályozás nem tekinthető kivételesnek: Ausztria, Csehország, Dánia, Észtország, Franciaország, Írország, Litvánia, Luxemburg, Portugália, Spanyolország és az Európai Unióból nemrég távozó Egyesült Királyság vadászai számára egyaránt rendelkezésre áll a lehetőség, hogy az ifjabb nemzedéket már a nagykorúvá válás elérése előtt bevezessék a vadászatba. Az egyre inkább elöregedő és ennek következtében az utánpótlás tekintetében jelentős problémákkal küzdő vadásztársadalom többsége is támogatja, hogy az állami vadászvizsga sikeres letétele után, felnőtt felügyelete mellett már a nagykorúság elérése előtt legyen lehetőség a vadászat gyakorlására. A szabályozás biztosítja, hogy polgárbarát környezetben, ugyanakkor kellően és megnyugtatóan szigorú feltételek mellett valósuljon meg az ifjúsági vadászat Magyarországon. Az ifjúsági vadászat bevezetése révén megfontolt, a vadászat elméleti hátterével kellően felvértezett, a vadászetika és a vadászati kulturális értékek megőrzése iránt elkötelezett fiatalok kaphatnak esélyt a vadásszá válásra.

A vadászlőfegyverrel folytatott vadászat tekintetében a tizennyolcadik életévét be nem töltött személy egyéni vadászatot csak sörétes- vagy legfeljebb 0.22 kaliberű golyós vadászlőfegyverrel folytathat, abban az esetben, ha részére erre a célra a legalább öt éve érvényes vadászjeggyel és vadászlőfegyver-tartási engedéllyel rendelkező, a vadászterületen vele együtt tartózkodó személy saját vadászlőfegyverét átengedi, és a vadászat teljes időtartama alatt a közvetlen felügyeletet és kíséretet biztosítja.

Az ifjúsági vadászat megteremtésének lehetőségét a vadászlőfegyverrel folytatott egyéni vadászaton túlmenően indokolt kiterjeszteni a ragadozó madárral, vadászíjjal és magyar agárral folytatott egyéni vadászatra is, amelyek során ugyanúgy kiemelten fontos a meghatározott feltételeknek megfelelő személy által a tizennyolcadik életévét be nem töltött személy részére a vadászterületen a vadászat teljes időtartama alatt a közvetlen felügyelet és kíséret biztosítása.

16. §

A szakmai érdekképviseleti szervezetek részéről régóta megfogalmazott igény, hogy a vadászjegyhez hasonlóan a vadászati engedély is az ország összes vadászterületén jogosítson a vadászatra. A módosítás ennek lehetőségét teremti meg.

17.§

A közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló 2017. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Szankció törvény) 5/B. §-a szerint, ha a közigazgatási szankciót alkalmazó hatóság tudomására jut, hogy az eljárása alapjául szolgáló jogsértő magatartás miatt büntetőeljárás van folyamatban és a közigazgatási szankció alkalmazása e büntetőeljárás kimenetelétől függ, az eljárását a büntetőeljárás befejezéséig felfüggeszti. Több olyan eset lehetséges, amely során a jogsértő magatartás miatt indult büntetőeljárás és a közigazgatási eljárás során is csak ugyanaz a tényállás állapítható meg (tiltott eszköz, tiltott mód, tilalmi időben történő vadászat, stb.), illetve az elkövetők köre is szükségszerűen ugyanaz. Ezekben az esetekben a Szankció törvény 5/A. § a) pontja szerint, ha a bíróság a jogsértő magatartást megvalósító természetes személyt ugyanazon tényállás alapján jogerős ügydöntő határozatban elítélte és vele szemben büntetést szabott ki, illetve intézkedést alkalmazott, nem alkalmazható a 2. § (3) bekezdés c) és d) pontjában meghatározott közigazgatási szankció, azaz a közigazgatási bírság, és a tevékenység végzésétől történő eltiltás. Ezekben az esetekben előfordulhat, hogy a bíróság ítéletét követően az elkövető rövid időn belül ismét vadászati lehetőségével élhet, mivel vadászjegyét fentiek alapján a vadászati hatóság nem vonhatja be még

akkor sem, ha az feltétlenül indokolt lenne. A javasolt módosítás egyértelművé és lehetővé teszi a vadászjegy bevonásának, mint kiegészítő szankciónak a megfelelő súlyú alkalmazását. A vadászati hatóság álláspontja szerint a bűnismétlés, illetve jogsértő magatartás (pl. orvvadászat) ismételt elkövetésének elkerüléséhez kellő visszatartó erőt a tevékenység végzésétől történő eltiltás, azaz a vadászjegy, illetve vadászati engedély visszavonása jelenti. Ugyanakkor a Szankció törvény hivatkozott különös szabályai oly módon szűkítik a közigazgatási szankciók körét, amely éppen e szankciót nem engedi alkalmazni, míg a figyelmeztetést vagy elkobzást igen, ami az elkövetett jogsértéssel, bűncselekménnyel nincs kellő arányban. A vadászati hatóság visszavonásról rendelkező döntése alapján – a vadászjegyhez hasonlóan – a vadászati engedély Vadászkamara általi érvénytelenítésére kerül sor.

18. §

A módosítás értelmében a vadászvizsgát a Vtv. végrehajtására kiadott rendeletben meghatározott vizsgabizottság előtt lehet letenni, továbbá a vizsga díját a vizsgára, illetve a kiegészítő vizsgára történő jelentkezéskor kell megfizetni.

A módosítás lehetőséget teremt arra, hogy a törvény végrehajtására kiadott rendeletben meghatározott középfokú vagy felsőfokú vadgazdálkodási képzettséggel rendelkező személyek mentesüljenek a vadászvizsga teljesítésének kötelezettsége alól, kivéve a fegyverismeretre és fegyverhasználatra vonatkozó gyakorlati és elméleti vizsgát.

19.§

A módosítás a vadászvizsgára felkészítő tanfolyam szervezésével összefüggésben a tanfolyamon oktatók tekintetében pontosítja a tanfolyamszervező kötelezettségét.

A módosítás továbbá a korábban törvényi szinten szabályozott vadászvizsga és kiegészítő vizsga ellenőrzésén túlmenően a vadászvizsgára felkészítő és azt megelőző tanfolyam előzetes bejelentés nélküli ellenőrzésének lehetőségét is hivatott megteremteni.

20. §

A Vtv. korábbi módosítása megteremtette annak lehetőségét, hogy a törvény végrehajtására kiadott rendeletben meghatározott egyes vadfajok állományának hatékony szabályozása céljából folytatott vadászathoz mesterséges fényforrást, valamint elektronikus akusztikai eszközt is lehet használni. A módosítással a szabályozás kiegészítésre kerül azzal, hogy a vad megtévesztésére alkalmas elektronikus akusztikai eszköz mellett a mesterséges fényforrás jogellenes használata is a vadászat rendje megsértésének minősül.

21. §

A módosítás célja egyrészt a Vtv. 73. § (1) és (2) bekezdése, valamint a 74. § közötti összhang megteremtése, másrészt a trófeabírálat céljából bemutatott egyes nagyvadfajok megnevezésének pontosítása. A módosítás alapján a korábbiaktól eltérően csak a nagyvad trófeájának forgalomba hozatalához, valamint az ország területéről történő kiviteléhez szükséges a trófeabírálat elvégzéséről kiállított hatósági bizonyítvány.

A Vtv. és annak végrehajtási rendelete a vadászati hatóság által kiadott hatósági bizonyítványt más-más néven nevesíteni. A módosítás célja, hogy a különböző jogforrásokban egységesen hatósági bizonyítványként kerüljön megjelenítésre az okmány, illetve az adattartalom is kerüljön meghatározásra.

A módosítással érintett trófeás nagyvadfajok országos hasznosítási adataiból látható, hogy annak több mint a felét a fiatal korosztályba tartozók adják, amely mennyiség a trófeabemutatási kötelezettség miatt a trófeabírálatban is megjelenik. A módosítással elérni kívánt cél az, hogy a vadászatra jogosultak továbbra is érdekeltek legyenek a fiatal korosztályú, azon belül is az első agancsú gímszarvas, dámszarvas és őz elejtésében, figyelemmel arra is, hogy ezen nagyvadfajok trófeájának bírálata során a trófeabírálati díj megfizetésére irányuló kötelezettség a jövőben nem állna fenn.

22-23.§

Éves szinten az Országos Trófeabíráló Testület (a továbbiakban: OTT) több mint 120 trófea felülbírálatát végzi el, amely után a miniszter érdemi határozatba foglalt hatósági bizonyítványt állít ki. Az OTT ezen felül ellátja a trófeabírálat rendjének és sajátos szabályainak egységesítését is, amelynek értelmében egységes trófeabírálati útmutatót ad ki, amelyet az Agrárminisztérium a honlapján közzétesz. A szabályozás célja, hogy a vadászati hatóságok a trófeabírálatot az ország minden területén egységesen végezzék.

Az egyes agrártárgyú törvények módosításáról szóló 2021. évi CL. törvény kihirdetésével megteremtődött a lehetőség arra, hogy a trófeabírálati eljárásban hozott döntés ellen a vadászatra jogosult, illetve az elejtő – a fellebbezési díj megfizetése mellett – fellebbezzen. A módosítás célja, hogy fellebbezni csak a vadászati hatóság szakszerűtlen elejtéssel összefüggésben kiadott döntése ellen lehessen. Évente a másodfokú hatósághoz körülbelül 4–5 fellebbezés érkezik, amelyek nagy része a szakszerűtlen elejtéssel van összefüggésben.

A 74/A. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezés kiegészítése indokolt továbbá azzal, hogy a vadászati hatóság akkor tiltja el a vadászatra jogosultat a trófeás vad hasznosításától, ha ugyanabban a vadászati évben a figyelmeztetéssel érintett trófeás vadfajra vonatkozóan ismételten szakszerűtlen elejtést állapít meg.

24. §

A 75/A. § módosításában egyrészt a felsőbírósági elvi jelentőségű ítéleteken alapuló évtizedes bírói gyakorlat törvényi szintre emelése jelenik meg, másrészt a rendelkezés értelmezési és jogalkalmazási iránymutatást tartalmaz a veszélyes üzemek találkozására vonatkozó szabályok alkalmazása tekintetében, a felróhatóság és a vadászatra jogosult tevékenységi körében bekövetkező rendellenesség meghatározása körében.

A vad viselkedését, mozgását a vadászatra jogosult általában nem tudja befolyásolni, arra nincs ráhatása, a vad mozgását a táplálkozáshoz (létfenntartás), a szaporodáshoz (fajfenntartás) kötődő biológiai törvények, alapvetően ösztönök és tanult viselkedési formák határozzák meg, ami alapján a vad viselkedése, mozgása általában nincs kapcsolatban a vadászatra jogosult tevékenységével. Ebből következik, hogy sem természettudományi (biológiai, ökológiai, etológiai), sem jogi alapja nincs annak, hogy a vad mozgását pusztán abból eredően, hogy milyen műszaki minősítésű úttesten vagy az ember által milyen minősítésű területen, így például bel- vagy külterületen, az év melyik időszakában (a vad szaporodási idejében vagy azon kívül) jelenik meg, minősítsük egyik esetben a vad természetéből eredő viselkedésének, kizárva ezzel a vadászatra jogosult felróhatóságának vagy tevékenységi körében előálló rendellenességnek a megállapítását, másik esetben pedig ezekre a körülményekre hivatkozva minősítjük a vadászatra jogosult tevékenységi körében beállt rendellenességnek a vad megjelenését.

Helyes megközelítés és értelmezés szerint az a körülmény, hogy a vad lakott területen alacsony közúti besorolású úton, országos főúton vagy éppen autópályán megy keresztül, település belterületére megy be vagy éppen szaporodási időszakában aktív párkereső mozgást végez, pontosan ugyanarról a tőről fakad és a már említett biológiai, ökológiai, etológiai és ugyanígy jogi alapja sincs a vad mozgását kiváltó ok minősítése szempontjából megkülönböztetést tenni. A vadászatra jogosult nem "tartja" a vadat, a vad nem háziállat, a vadászati jog gyakorlása, a vadászati tevékenység folytatása annak szakmai tartalma szerint nem hat ki arra, hogy a vad természetes viselkedését bármilyen módon befolyásolja. Ehhez igazodóan tehát a vadászatra jogosult részéről a felróhatóság vagy tevékenységi körében előálló rendellenesség kizárólag valamilyen konkrét tevékenység viszonylatában értelmezhető, konkrétan, ha a vadászatra jogosult magatartása akár aktivitása, akár mulasztása, valamilyen módon befolyásolta a vad egyébként természetes mozgását és ennek a ráhatásnak az eredményeként jelent meg a vad adott esetben úttesten, település belterületén. Ilyen magatartás tipikusan a tényleges vadászati tevékenység, amikor nem megfelelően szervezett társas vadászat kapcsán a hajtott vad a közútra kerül, egyéb vadászat során a sebzett vad a közút irányába és azon át menekül és számos eset, mint például az úttest közelében elhelyezett vadetető, dagonya (sárfürdő).

25.§

A módosítással a vadkár, vadászati kár, valamint vadban okozott kár megtérítése iránti igény bejelentésére irányadó korábbi 15 napos határidő 5 napra csökken, annak érdekében, hogy a kár fennállása, illetve annak mértéke pontosabban meghatározható legyen. Új szabályozási elemként kerül rögzítésre, hogy vadkárigényt érvényesíteni csak a vadgazdálkodásért felelős minisztérium honlapján közzétett egységes vadkárfelmérési útmutatókban meghatározott eljárásrend szerint elvégzett vadkárfelmérési eljárást követően lehet.

A Vtv. jelenlegi 81. § (9) bekezdése csak előzetes bizonyítási eljárás vonatkozásában írta elő, hogy a szakértőnek a kárfelmérési eljárás megindításáról, valamint a helyszíni felmérés helyéről és időpontjáról igazolható módon

értesíteni kellett a vadászatra jogosultat. A gyakorlatban azonban számos esetben előfordult, hogy a kérelmező az igazságügyi szakértő kirendelése iránti eljárás lefolytatását kérte, amely esetben a Vtv., mint ágazati törvény, nem írta elő a szakértő részére az értesítési kötelezettséget. A módosítás ezen hiányosságot küszöböli ki.

Az előzetes bizonyítási eljárás alapvetően bírósági jogintézmény, amelynek elrendelését jelen törvény a jegyző részére is lehetővé teszi, így a továbbiakban a jegyző is jogosulttá válik az eljárás keretében szakértőt kirendelni.

Az igényérvényesítés másik formája, az egyezség létrehozatalára irányuló eljárás esetén a törvény rögzíti, hogy egyezség hiányában a károsult részéről a kereset indítás 30 napos jogvesztő határidőn belül lehetséges. Az előzetes bizonyítási eljárás befejezését követően is indokolt, hogy amennyiben a szakértői vélemény alapján a kárrendezés akár egyezség útján nem történik meg, a kárigény érvényesítésre ne a polgári jog általános 5 éves elévülési szabályai legyenek érvényesek, hanem a peren kívüli felszólítás és egyeztetés eredménytelenségét követő 30 napon belül történjen meg a károsult részéről a peres igényérvényesítés a jogvesztés terhe mellett. A Vtv. egésze követi azt az elvet, hogy a Vtv.-ből fakadó igényérvényesítések körében fokozott gondossági felelősség terheli a feleket a saját ügyükben történő eljárás érdekében, amiért a Vtv. a még ésszerű, de lehető legrövidebb határidőket állapítja meg. E mögött az áll, hogy mind közérdek, mind nyomós magánérdek fűződik ahhoz, hogy a kárigények érvényesítésének időbeli elhúzódása ne okozzon gazdálkodási bizonytalanságot, nem kevésbé a vadkárok természetéből eredően az esetlegesen évek múltán érvényesített kárigény a bizonyítás körében nehézségeket okoz. A szakvélemény kézhezvételét követő 30 nap életszerű és elégséges időtartam a kárigény peren kívüli rendezésének tisztázására és a további 30 nap pedig ugyancsak elégséges a kereset benyújtására.

26. §

A vadvédelmi bírság összegének meghatározásával kapcsolatban felmerült az igény arra, hogy a bírság alsó és felső határa egységesen kerüljön megállapításra a 84. § (1) bekezdésében felsorolt valamennyi eset tekintetében. A módosítás ennek megfelelően módosítja a 84. § (2) bekezdését és ezzel párhuzamosan a 84. § (3) bekezdése hatályát veszti.

27. §

A módosítás egyrészt pontosítja azon adatok körét, amelyeket a törvényben szabályozott egyes nyilvántartásoknak tartalmazniuk kell, másrészt a Vtv. végrehajtására kiadott rendeletből törvényi szintre emeli azon adatok körét, amelyek az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény szerint a személyes adat fogalmi körébe esnek.

28. §

A Vtv. zárttéri vadtartásra vonatkozó szabályainak módosításával összhangban módosul a Vtv. 100. § (1) bekezdés c) pont 20. alpontjában meghatározott felhatalmazó rendelkezés.

A felhatalmazó rendelkezés kiegészül továbbá az elektronikus képnagyítóból vagy képátalakítóból álló, éjszakai lövésre alkalmas célzóeszközök használatának a vadállomány hatékony szabályozása vagy állategészségügyi célból történő használata lehetséges eseteinek meghatározásával.

A Vtv. tárgyi módosítása pótolja a korábbi szabályozási hiányosságot, mellyel törvényi szinten kimondja, hogy a vadászati hatóság a törvény végrehajtására kiadott rendeletben meghatározott egyes vadfajok vonatkozásában az éves vadgazdálkodási tervben foglaltak teljesüléséről kötelező egyedi elektronikus adatszolgáltatást írhat elő. Az adatszolgáltatással érintett vadfajokat, illetve az adatszolgáltatás módját a törvény végrehajtási rendelete fogja meghatározni.

29. §

A módosítás a törvény jogharmonizációs záradékának kiegészítésére irányul.

30. §

Jogtechnikai, szövegcserés módosítások, pontosítások.

Hatályon kívül helyezésre kerülő rendelkezések, amelyek szükségességét a módosítással eszközölt pontosítások és egyértelműsítések indokolnak.

32-33.§

Az Országos Magyar Vadászkamaráról szóló 1997. évi XLVI. törvény módosításával megteremtődik annak a lehetősége, hogy vadászjegyet olyan magyar állampolgársággal rendelkező természetes személyek is kapjanak, akik Magyarországon nem rendelkeznek állandó lakóhellyel.

34. §

A fegyveres biztonsági őrségről, a természetvédelmi és a mezei őrszolgálatról szóló 1997. évi CLIX. törvény módosításával a települési önkormányzat a közterület-felügyelettel és a mezei őrszolgálattal kapcsolatos feladatok ellátását integráltan, egy szervezetben is biztosítani tudja. A mezei őrszolgálatként való működés feltétele, hogy a közterület-felügyelettel egyesített szerv állományába tartozó közterület-felügyelők munkaidejük legalább felében mezőőri feladatokat lássanak el. A módosítással a törvény e szakasza a közterület-felügyeletről szóló 1999. évi LXIII. törvény 2. § (4) bekezdésében foglalt szabályozással is összhangba kerül.

35. §

A mezőgazdasági igazgatási szerv által vezetett nyilvántartás kiegészül a mezőőri járulék szedésére és annak mértékére vonatkozó információkkal.

36. §

Miniszteri rendeletben szükséges meghatározni a mezőőri járulék felhasználásának rendjét, feltételeit és az ellenőrzésére vonatkozó szabályokat. A módosítás az erre való felhatalmazást tartalmazó rendelkezés megalkotását szolgálja.

37. §

A szövegcserés módosítás egyrészt a törvényen belüli koherencia megteremtését szolgálja, másrészt biztosítja, hogy a mezőőri járulék felhasználásának módját a jövőben a mezőgazdasági igazgatási szerv, vagyis a Magyar Agrár-, Élelmiszergazdasági és Vidékfejlesztési Kamara ellenőrizze.

38. §

A mezei őrszolgálatok törvényben meghatározott adatait az élelmiszerlánc-felügyeleti információs rendszer nem tartalmazza, ezért hatályát veszti a törvény 19/A. §-a.

A kormányhivatalok törvényességi felügyeleti jogköre nem terjed ki a mezei őrszolgálatot működtető települési önkormányzat szakmai ellenőrzésére, amelyet a mezőgazdasági igazgatási szerv lát el. Erre figyelemmel az érintett rendelkezés hatályon kívül helyezése szükséges.

Fentieken túl technikai jellegű hatályon kívül helyező rendelkezések is megfogalmazásra kerültek.

39.§

A gazdasági kamarákról szóló 1999. évi CXXI. törvény 8/A. § (2) bekezdésének kiegészítésével a gazdálkodó szervezet élelmiszerlánc-felügyeleti szerv által megállapított FELIR azonosítója bekerül a kereskedelmi és iparkamarai nyilvántartásba, amely révén az érintett szervek feladatellátása hatékonyabbá válik.

40. §

A kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvénynek az egyes ipari, kereskedelmi tevékenységek végzéséhez szükséges szakképesítésekre vonatkozó felhatalmazó rendelkezései nem tükrözik a jelenlegi kormányzati munkamegosztást. Tekintettel arra, hogy a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 182/2022. (V. 24.)

Korm. rendelet nevesíti az iparügyekért felelős minisztert, ezért az ipari tevékenységek végzéséhez szükséges szakképesítésekre vonatkozó rendelet kiadására a felhatalmazást – az élelmiszeriparra tekintettel egyetértés előírása mellett – az iparügyekért felelős miniszternek szükséges megadni.

41.§

Tekintettel arra, hogy a hatóságok kijelölése kormányrendeleti szinten történik meg, a kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvényben elegendő az élelmiszerlánc-felügyeleti szerv megnevezés használata.

42-44.§

A mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvényt az ingatlan-nyilvántartásról szóló 2021. évi C. törvény 2024. február 1-jei hatálybalépésére tekintettel, valamint a jogalkalmazás során felmerült pontosítási igényekre figyelemmel szükséges módosítani.

45-46.§

A kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény módosításának célja, hogy a kisajátítás alapjául szolgáló közérdekű célok kiegészítésre kerüljenek az öntözéses gazdálkodás esetkörével. Az éghajlatváltozás forgatókönyvei szerint a csapadék csökkenésének és a hőmérséklet növekedésének tendenciája általában véve folytatódik. A szélsőségek jelenlétére utal, hogy a jelentős árvizek és belvizek idején egy térségben egy évben lehet jelen árvíz, belvíz és aszály. A termésbiztonsághoz a növénytermesztésben már nem elegendő a megfelelő agrotechnika alkalmazása, hanem a vízvisszatartás feltételrendszerének biztosítása is szükséges. Ezt szolgálja az érintett módosítás. A lakosság élelmezéséhez szükséges alapanyag fenntartható módon történő megtermeléséhez (termésbiztonság) fűződő közérdek indokolhatja a vízvisszatartást szolgáló, lehetséges tározási helyszínek területének megszerzéséhez kisajátítási jogcím biztosítását.

47.§

A termőföld védelméről szóló 2007. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Tfvt.) 11. § (3) bekezdését érintő módosítás a helyhez kötött igénybevétel nevesített eseteit bővíti. A jogalkalmazói gyakorlat alapján a helyhez kötött igénybevétel tipikus eseteként került meghatározásra a régészeti lelet feltárásához és megőrzéséhez szükséges területigény.

Abban az esetben, ha a más célú hasznosítás az átlagosnál jobb minőségű termőföldet érint, a helyhez kötöttséget megalapozó körülmény fennállását az ingatlanügyi hatóság köteles vizsgálni. A földvédelmi eljárás során ugyanakkor ilyen körülmény igazolása az igénybevevő, illetve kiemelt gazdaságfejlesztési területté nyilvánítás esetén az előterjesztő érdekkörébe tartozik. A Tfvt. 11. § új (3a) bekezdésével a helyhez kötöttséget megalapozó körülmények vizsgálata körében kialakult bírósági joggyakorlat jogszabályi szintre emelésére került sor.

Az átlagosnál jobb minőségű termőföld védelme érdekében a Tfvt. 11. § (1) és (2) bekezdéseiben foglaltak megkerülését és a más célú hasznosítást megelőző földminőségrontás megakadályozását szolgálja a Tfvt. 11. § (3b) bekezdése. Az átlagosnál jobb minőségű termőföld fokozott védelme érdekében a Tfvt. 11. § (2), (3) és (3b) bekezdéseiben foglaltak megsértése semmiségi oknak minősül.

A termőföld más célú hasznosítása egy kivételes intézmény, aminek alkalmazásánál minden esetben vizsgálni kell azt, hogy a kivételes felhasználásnak megvannak-e a megfelelő alapjai. A jogalkalmazói és ítélkezési gyakorlatban felmerült lényegesebb vizsgálati szempontok jogszabályi szintre emelését tartalmazza a Tfvt. 11. §-ának új (5) bekezdése.

48. §

A Tfvt. 15/B. § (3) bekezdése szerint cél-kitermelőhely létesítése céljából kizárólag átlagosnál gyengébb minőségű termőföld végleges más célú hasznosítása engedélyezhető, kivéve, ha a tevékenységgel érintett területet a Kormány a Magyar Közlönyben közzétett határozatával beruházási célterületté nyilvánította. A módosítás értelmében, az átlagosnál jobb minőségű termőföld fokozott védelme érdekében, ezen rendelkezésben foglaltak megsértése semmiségi oknak minősül.

49-50.§

A Tfvt. 16. §-ának módosítása az engedély nélküli más célú hasznosítás esetén elrendelhető eredeti állapot helyreállításának és a földvédelmi bírság elévülésének objektív és szubjektív szabályait állapítja meg, megteremtve ezzel az összhangot a Tfvt. és a közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló 2017. évi CXXV. törvény rendelkezései között.

Az új szabályozás alapján eredeti állapot helyreállításának elrendelésére és földvédelmi bírság kiszabására az igénybevételnek az ingatlanügyi hatóság tudomására jutásától számított 3 éven belül (szubjektív határidő) van lehetőség.

Az engedély nélküli más célú hasznosítás esetén alkalmazott eredeti állapot helyreállítása, mint szankció, tekintetében az objektív elévülési idő a megvalósításától számított 10 év. 10 év után az ingatlanügyi hatóság csak az engedély nélküli más célú hasznosítás tényét állapíthatja meg, és az igénybevevőt a Tfvt. 24. § (3b) bekezdésének figyelembevételével földvédelmi bírság megfizetésére kötelezheti.

Ha az utólagos hozzájárulás feltételei nem állnak fenn, az igénybevétel megvalósításától 10 év már eltelt és a Tfvt. 24. § (3a) és (3b) bekezdéseinek figyelembevételével földvédelmi bírság kiszabására sincs lehetőség, az engedély nélküli más célú hasznosítás tárgyában indult eljárást meg kell szüntetni. A Tfvt. ezen új rendelkezései alapján engedély nélküli más célú hasznosítás esetén az elkövetés ideje az engedély nélküli más célú hasznosítás megvalósításától – és nem a jogsértő állapot megszűnésétől – kezdődik.

51. §

A földvédelmi járulék és bírság törlésére, a járulék visszafizetésére, illetve a járulékkülönbözet visszafizetésére irányuló eljárások, valamint a célkitermelőhely újrahasznosítása esetén a Tfvt. 15/B. § (7) bekezdése szerint számított összeg megfizetésének elbírálására irányuló eljárások speciális jellegére figyelemmel (pl.: több hatóság egymást követő eljárási cselekményeinek lefolytatása), ezen eljárások során nem indokolt a sommás eljárás szabályainak alkalmazása. A Tfvt. 15/B. § (7) bekezdése szerinti, az újrahasznosított területre kiszámított földvédelmi járulék 50%-ának megfelelő pénzösszeg megfizetésére, továbbá a földvédelmi járuléknak a Tfvt. 22. § (6), (6a) és (8) bekezdésén alapuló visszafizetésére irányuló eljárásban a Tfvt. és az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény kérelem visszautasítására és eljárás megszüntetésére vonatkozó szabályainak összhangját teremti meg a Tfvt. 26. § (7) bekezdésének módosítása.

52. és 58. § és az 1. melléklethez

A Tfvt. 26/A. §-ának új (2a) bekezdése szerinti nyilvántartás célja egyrészt, hogy a jövőben engedélyezésre kerülő más célú hasznosítások esetében egységes, átfogó statisztikai adatokat nyújtson a termőföldvagyon csökkenésével kapcsolatban, másrészt, hogy segítse az engedélyezési eljárások során a Tfvt. 13. § (2) bekezdése szerinti vizsgálatot, illetve az ingatlanügyi hatóság ellenőrzési feladatait, valamint a beruházások megvalósulásának és a művelési ág változás bejelentésének ellenőrzéséhez is alapul szolgálhasson.

53.§

A Tfvt. 32. § (2) bekezdéséből – a (2a) bekezdés új rendelkezésére figyelemmel – kikerül az a kitétel, hogy a talajtani adatbázis nem tartalmaz személyes adatot. Rögzíteni szükséges, hogy a talajvédelmi vizsgálatokat végző laboratóriumoknak a vizsgálati eredményekről adatot kell szolgáltatniuk az adatbázisba a NÉBIH által erre a célra létrehozott elektronikus felületen. Az adatszolgáltatás előírása lehetőséget biztosít a gazdálkodók által szolgáltatott gazdálkodási tevékenységek talajra gyakorolt hatásainak a vizsgálatára.

54. §

Új rendelkezésként kerül meghatározásra a visszanyert víz mezőgazdasági felhasználásához szükséges talajvédelmi terv készítésének kötelessége a víz újrafelhasználására vonatkozó minimumkövetelményekről szóló, 2020. május 25-i (EU) 2020/741 európai parlamenti és tanácsi rendelettel összhangban. A visszanyert víz mezőgazdasági felhasználásának ugyanazon területen történő további folytatása céljából ellenőrző vizsgálatokat tartalmazó talajvédelmi tervet szükséges készíteni.

Bizonyos termőföldet érintő tevékenységek, melyek kivitelezése talajvédelmi tervhez kötött, engedélykötelesről bejelentéskötelesre módosultak. A bejelentés során a talajvédelmi hatóság nem vesz részt szakhatóságként és szakkérdést sem vizsgál, így nem értesül a termőföldet érintő beruházásról. Ezáltal a termőföld minőségromlását megelőző intézkedéseket – például helyszíni ellenőrzés – sem tud elvégezni. Ennek elkerülése érdekében az eljáró hatóságnak értesítenie kell a bejelentésről a talajvédelmi hatóságot.

56. §

A talajvédelmi hatósági és a talajtani adatbázis működtetésével és a vonatkozó adatszolgáltatással kapcsolatos szabályok megalkotására szolgáló felhatalmazó rendelkezés megállapítása.

57.§

A rendelkezés a törvény jogharmonizációs záradékát egészíti ki.

59.§

A bírói gyakorlatban felmerült jogértelmezési anomáliák feloldása érdekében szükséges az újrahasznosítás elfogadása esetén megfizetendő földvédelmi járulékösszeg számításának pontosítása a Tfvt. 15/B. § (7) bekezdésében. A Tfvt. 15/B. § (7) bekezdésének jelenlegi pontosítása azt az értelmezést erősíti meg, hogy cél-kitermelőhely újrahasznosítása esetén az újrahasznosítást követően kialakult termőföld minősége és aranykorona értéke alapján kell kiszámítani a földvédelmi járulékot. Az újrahasznosítással elérni kívánt jogpolitikai cél az, hogy az igénybevevő az igénybevételt követően minél nagyobb területen és minél jobb minőségben állítsa helyre a korábban más célra hasznosított területet. A szabályozás ezáltal érdekeltté teszi az engedély jogosultját a tájrendezés minél jobb minőségben való elvégzésében. A további szövegcserés módosítások a törvényen belüli koherenciát biztosítják.

60. §

A hatályon kívül helyező rendelkezések technikai jellegű módosításokra irányulnak.

61. §

Az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény (a továbbiakban: Éltv.) hatálya kiegészül az élelmiszerlánc digitális felügyeletével, valamint a mezőgazdaságban és élelmiszerláncban keletkező adatvagyon kezelésével és közzétételével. A kiegészítést az élelmiszerlánc felügyeleti információs rendszerben (FELIR-ben) található, nagy tömegben rendelkezésre álló adatok minél szélesebb körben történő felhasználása indokolja, mely a szakpolitikai döntéseket éppúgy támogatni képes, mint a piaci szereplők üzleti döntéseinek megalapozását.

62. §

Az Éltv. és a nem állami laboratóriumok ellenőrzéséről, nyilvántartásba vételéről és működési feltételeinek részletes szabályozásáról szóló 8/2021. (III. 10) AM rendelet hatálybalépése óta rendszeres a már régóta működő, de engedéllyel, nyilvántartással nem rendelkező laboratóriumok "felbukkanása". A laboratóriumi berendezéseket és diagnosztikumokat forgalmazó magyarországi vállalkozások felügyeletével a hatóság rendelkezésére állnak majd azok az információk, hogy mely természetes vagy jogi személyek vásárolnak laboratóriumi eszközöket, így könnyebben kiszűrhetőek azok a vállalkozások, amelyek engedély, illetve bejelentés nélkül, jogszerűtlenül működtetnek laboratóriumot. A módosítás továbbá lehetőséget ad arra, hogy kiszűrésre kerüljenek azok a diagnosztikumok, melyek az adott laboratórium vizsgálataihoz nem megfelelőek, nem használhatóak, például jogszabályi változások miatt.

63. §

A kiegészítés célja lefedni a jogalkalmazási gyakorlat által tapasztalt egyes szabályozatlan esetköröket, így a módosítás kizárja a jelölési előírásoknak meg nem felelő módon előállított élelmiszer értékesítési lehetőségét.

64. §

Az élelmiszerlánc-felügyeleti hatósági feladatok hatékonyabb ellátása érdekében a jogosult állatorvosi rendszer megújítása, kibővítése szükséges. A feladatellátásba az állatorvosok mellett élelmiszer-mérnökök, egyéb agrár-szakemberek bevonása indokolt. Az uniós jogszabályok adta felhatalmazással élve bővítésre kerül az élelmiszerlánc-felügyeleti állami feladatokat ellátók köre (átruházott feladatok ellátására jogosult élelmiszerlánc-felügyelő).

65.§

A legutóbbi madárinfluenza járványok hazai tapasztalatai azt mutatják, hogy egy kirobbanó járvány intenzív terjedésében az egymáshoz nagyon közel elhelyezkedő állattartó telepek kiemelt szerepet játszanak. Az ilyen jellegű átterjedés megakadályozására a szigorú járványvédelmi szabályok betartása sem nyújt megfelelő garanciát. A betegség jellegét, a kórokozó terjedését figyelembe vevő, szakmai alapokon nyugvó kötelezően betartandó védőtávolság meghatározásával ez a kockázat jelentősen csökkenthető. A járvány tovább terjedésének megakadályozásával, a nagy nemzetgazdasági veszteséggel járó madárinfluenza járványok kártételei jelentősen csökkenthetők, a járvány időbeli elhúzódása lerövidíthető.

66.§

Jelenleg az Éltv. nem állapít meg előírásokat a vadhúsvizsgáló és a méhegészségügyi felelősi tevékenység folytatásának képesítési feltételeire, ezen személyek, valamint a vadbegyűjtő és a mobil vadfeldolgozó létesítmények nyilvántartásba vételére. A módosítás ezt a hiányosságot pótolja.

67.§

Az Éltv. 38/B. § (3) bekezdés a) pontja alapján az élelmiszerlánc-felügyeleti szerv nyilvántartást vezet az állatorvosokról, növényorvosokról, illetve részükre FELIR azonosítót állapít meg. A nyilvántartás vezetéséhez szükség van a végzettséget igazoló okmányok adataira is, mely adatok kezelésének lehetőségét teremti meg a módosítás.

Az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvénynek megfelelően az adatátadás módja a két fél közötti információ-átadási megállapodásban rendezhető. Szükséges továbbá az adatátadás törvényi szintű rendezése a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal és az agrárminiszter által vezetett minisztérium között. Számos FELIR-hez kapcsolódó közigazgatási eljárás esetén az elektronikus ügyintézés bevezetésének előfeltétele az informatikai kapcsolat kiépítése az ingatlan-nyilvántartási rendszerrel, valamint a földhasználati nyilvántartással és az adatok feldolgozható formában történő átvétele, melyet az elektronikus ügyintézés részletszabályairól szóló 451/2016. (XII. 19.) Korm. rendelet 150. § (1) bekezdésének megfelelően a Központi Kormányzati Szolgáltatás Busz automatikus információátadási felület útján kell megvalósítani.

Egyes hatósági nyilvántartásoknál, hatósági ellenőrzéseknél a létrehozandó adatkapcsolat lehetőséget teremt olyan keresztellenőrzésekre, ami javítja a nyilvántartások megbízhatóságát és felhasználhatóságát, valamint növeli a közigazgatási eljárások költséghatékonyságát. Az agrárpolitikáért felelős miniszternek a FELIR-ben kezelt adatokhoz való hozzáférését az agrárpolitikai, valamint a támogatás- és kereskedelempolitikai döntések megalapozása indokolja.

68.§

Az élelmiszerlánc-felügyeleti információs rendszer működéséről szóló 578/2020. (XII. 14.) Korm. rendelet alapján a "faanyag-kereskedelmi lánchoz tartozó tevékenység" FELIR azonosító köteles tevékenység. Értelmezési problémát okozott, hogy az az erdőgazdálkodó, illetve szakszemélyzet, akinek tevékenysége csak később fog faanyag kereskedelmi tevékenységet eredményezni (pl. még vágásra nem alkalmas erdő), FELIR azonosító köteles-e. A FELIR azonosító kiadásának célja, hogy a szakterületen minden szereplőt ismerjen a hatóság, ezért szükséges az erdőgazdálkodó és erdészeti szakszemélyzet kötelezetti kör egyértelmű nevesítése.

A 38/D. § (5) bekezdésének kiegészítésével a jogosult élelmiszerlánc-felügyelőhöz hasonlóan (ahol természetes személy látja el a hatósági feladatot) az élelmiszer- és takarmányjog, valamint az állategészségügyi és állatjóléti szabályok, a növényegészségügyi szabályok, és a növényvédő szerekre vonatkozó szabályok alkalmazásának biztosítása céljából végzett hatósági ellenőrzésekről és más hatósági tevékenységekről, szóló, 2017. március 15-i (EU) 2017/625 európai parlamenti és tanácsi rendelet [a továbbiakban: (EU) 2017/625 rendelet] alapján, az abban foglalt feltételek teljesítése esetén szervezet (ÉBC Kft.) számára teremtődik meg a lehetőség a hatósági feladatok delegálására, hasonlóan az ökológiai tanúsító szervezetekhez.

70.§

A módosítás az átruházott feladatok ellátására jogosult élelmiszerlánc-felügyelő által végezhető cselekmények meghatározását, valamint a távértékesítés keretében történő próbavásárlásra vonatkozó rendelkezéseket tartalmazza.

71.§

2019. december 14-én hatályba lépett az (EU) 2017/625 rendelet, melynek 35. cikke új szabályozást vezet be minden, az (EU) 2017/625 rendelet 1. cikk (2) bekezdésében felsorolt szakterületet érintően a hatósági mintavételezés tekintetében. A 35. cikk által bevezetett lényegi változás a "második szakvélemény" kérésének lehetősége. A második szakvélemény egy szakértő általi dokumentum felülvizsgálatot jelent, ami kiegészülhet az első ellenminta vizsgálatával. Az (EU) 2017/625 rendelet 35. cikk (3) bekezdése megadja a lehetőséget a tagállamok számára, hogy amennyiben a "második szakvélemény" alapján a hatósági eljárás/eredmény nem megfelelő, biztosítsák az ügyfélnek a lehetőséget arra, hogy saját költségre egy másik hatósági laboratóriummal az első analízis, teszt vagy diagnosztika dokumentumait felülvizsgáltassa, és adott esetben újabb analízist végeztessen. A tagállamok tehát dönthetnek úgy, hogy kizárólag dokumentum felülvizsgálatot és az első ellenminta vizsgálatát engedik meg, vagy engedélyezik a másik hatósági laboratórium általi dokumentum-felülvizsgálatot és a második ellenminta másik hatósági laboratóriumban történő bevizsgálását. Ezt a lehetőséget, valamint a mintavételi eljárásra vonatkozó részletszabályokat nemzeti jogszabályban kell rögzíteni.

72. §

A törvény V. fejezete a könnyebb értelmezhetőség és alkalmazhatóság érdekében új alcím címmel egészül ki.

73-74.§

Az elmúlt évek során több alkalommal jelentek meg olyan járványos állatbetegségek (madárinfluenza, afrikai sertéspestis) Magyarországon, amelyek felszámolása, illetve megfékezése érdekében szigorú állategészségügyi hatósági intézkedésekre volt szükség. Ezek az intézkedések a legtöbb esetben állatok leölésével, illetve a járványterjedésben szerepet játszó berendezések, eszközök megsemmisítésével jártak, az érintettek állami kártalanítása mellett. A kártalanítási eljárások száma és összköltsége alapján megállapítható, hogy költségvetési szempontból már rövid-, illetve középtávon fenntarthatatlanná válhat a jelenlegi rendszer. Erre figyelemmel nem jár kártalanítás az állat-egészségügyi jogszabályok vagy a járványügyi intézkedések megsértésével tartott, illetve szállított, levágott, forgalomba hozott állatért és termékért.

75.§

Ha az engedély alapján végzett (növényvédelmi szolgáltatási, valamint légi-mezőgazdasági) tevékenység végzése során az engedély jogosultja megsérti a jogszabályban foglalt követelményeket, az engedélyét vissza kell vonni. A visszavonás idejét – a jogsértéstől függően – 1 vagy 2 évben kell meghatározni, továbbá az engedély visszaszerzését továbbképzésen való részvételhez kell kötni.

A közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló 2017. évi CXXV. törvény 13. § (4) bekezdése alapján a tevékenységtől való eltiltás, ha törvény vagy kormányrendelet eltérően nem rendelkezik, a döntés véglegessé válásától számított negyvenöt napnál hosszabb időre nem szólhat. Tekintettel arra, hogy a növényvédő szer tárolása, forgalmazása, szállítása, felhasználása fokozott veszéllyel járó tevékenység, így ezen tevékenységek

megsértése akár súlyos következményekkel is járhat mind az emberi egészség, mind a környezet veszélyeztetése szempontjából, amely nincs arányban egy csupán 45 napos eltiltással.

76.§

A nem állami laboratóriumokra vonatkozó jogszabályi előírások megszegése esetén jelenleg nem áll rendelkezésre a bírság szankció alkalmazásának lehetősége. A nem állami laboratóriumok működésére vonatkozó szabályok megsértése estén a fokozatosság elvét és a jogszabálykövetés kikényszerítését is figyelembe véve szükséges a bírság kiszabásának lehetővé tétele.

77.§

Felhatalmazó rendelkezések kiegészítése.

78. § és a 2. melléklethez

Az Éltv. melléklete kiegészül az adatelemzés fogalmával. (Az alaptermék és az állatbetegség fogalma a fogalommeghatározás abc sorrendjének megtartására figyelemmel kerül újraszabályozásra.) Az első magyarországi forgalomba hozó és forgalomba hozatal fogalmak meghatározása az élelmiszerlánc szereplők felelősségeinek pontosabb elhatárolása és egyes esetekben a jogsértésért felelős személy pontos meghatározhatósága érdekében szükséges.

79.§

A 79. § az alábbi módosításokat tartalmazó szövegcserés rendelkezéseket foglalja magában.

Az élelmiszer, illetve a takarmány-vállalkozás az élelmiszerlánc szereplők körének csupán egy részét fedi le, így a jelenlegi normaszöveg az egyébként valamennyi élelmiszerlánc szereplőre szükséges felelősséget hátrányosan leszűkíti. Az élelmiszerlánc-szereplő lefedi az élelmiszer, illetőleg takarmány-vállalkozások mellett valamennyi egyéb, élelmiszerrel és takarmánnyal összefüggő tevékenységet folytató szereplő felelősségét (pl. magánszemélyét, alapítványét).

Szükséges nevesíteni a gombát, mint élelmiszerlánc terméket, mely bár rendszertanilag nem növény, mégis növényvédelmi és növényegészségügyi vonatkozásai vannak a termesztésének, illetve a gomba feldolgozása és forgalmazás tekintetében már élelmiszernek minősül, így a felügyeleti rendszer termékei közé nevesítetten be kell vonni.

Összhangban a gazdasági kamarákról szóló 1999. évi CXXI. törvény módosításával (az MKIK adatátadás teljesítéséhez) szükséges kezelni a FELIR-ben a partnerek TEÁOR/ÖVTJ nómenklatúra szerinti besorolását is, azaz a nyilvántartásoknak kell tartalmaznia ezt az adatot és az adatkezelésre is szükséges külön megadni a felhatalmazást.

Jogi személyek esetében "adószám" a pontos megnevezés nem pedig "adóazonosító szám" megnevezés.

A nyomonkövetési adatoknál szükséges egyértelművé tenni, hogy az ENAR adatbázisok közhitelesek. NAIH határozat alapján (NAIH/2020/974/4) az aláírás személyes adatnak minősülhet, így kezelésének törvényi szabályozása szükséges.

A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény 81/A. §-a hatályát vesztette, ezért indokolt a hivatkozás módosítása, a hatályos törvényi rendelkezésre.

Az Éltv. 44. § (1) bekezdés e) pontja módosításának indoka, hogy nemcsak a mintára, hanem az ellenmintára is vonatkozik a térítésmentes mintavétel az Éltv. 44/B. §-ában részletezettek végrehajtásához.

A próbavásárlás szabályainak módosítása az (EU) 2017/625 rendelet preambulumának (49) bekezdésében foglaltakra tekintettel szükséges, mely alapján az interneten vagy egyéb távoli eszköz igénybevételével folytatott kereskedelem hatósági ellenőrzése céljából az illetékes hatóságokat fel kell jogosítani arra, hogy névtelenül leadott rendelések (úgynevezett próbavásárlás) útján gyűjtsenek mintákat, amelyeket ezt követően elemezhetnek, tesztelhetnek vagy megfelelőségellenőrzésnek vethetnek alá.

A kártalanításra vonatkozó felhatalmazó rendelkezés kiegészítése szükséges az 55. § (2) bekezdés kiegészítésével összhangban.

A szövegcserés rendelkezés a fentieken túl további technikai szövegpontosításokat tartalmaz.

80. §

A hatályon kívül helyező rendelkezéseket részben az Éltv. 44/B. §-sal történő kiegészítése indokolja, továbbá az Éltv. 56. § (1) bekezdésében található felsorolásnak a helyszíni bírság szükségtelen és egyben félrevezető eleme, mivel az – a közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló 2017. évi CXXV. törvény 11. § (1) bekezdése alapján – a közigazgatási bírság egyik formája.

81.§

Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény (a továbbiakban: Evt.) fogalom-meghatározásaira vonatkozó – a fát és fatermékeket piaci forgalomba bocsátó piaci szereplők kötelezettségeinek meghatározásáról szóló, 2010. október 20-i 995/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: EUTR rendelet) szabályozásához adaptált – módosítások elősegítik a jogértelmezést és ezzel a jogbiztonság elvét szolgálják.

82. §

Erdő telepítése két módon történhet: erdőrészletek és erdőgazdálkodási tevékenységet közvetlenül szolgáló földterület (egyéb részletek) létesítésével az erdészeti hatóság által kérelemre jóváhagyott erdőtelepítési terv alapján vagy egyszerűsített erdőtelepítési terv alapján, az erdészeti hatósághoz előzetes bejelentést követően. Az erdészeti hatóság az engedélyezett telepítési tervvel vagy egyszerűsített telepítési tervvel rendelkező területet az erdőtelepítés első kivitelének végrehajtása bejelentésekor a telepítési szándék szerint vagy erdőrészletként és a tervben szereplő erdőgazdálkodási tevékenységet közvetlenül szolgáló földterületet egyéb részletként vagy szabadrendelkezésű erdőként veszi nyilvántartásba. Az erdei fafajokkal borított, erdőnek minősülő, természetes úton beerdősült területet az erdészeti hatóság alapesetben szabad rendelkezésű erdőként veszi nyilvántartásba, és csak a tulajdonos és használó kérelmére kerül be az Adattárba hosszú távon tervszerű erdőgazdálkodásra kötelezett erdőrészletként. Az erdőtelepítési tervben foglaltak szerint, illetve az első kivitel munkálatai alatt felmerült, előre nem látható okok miatt az erdő első kivitele után nem csak az erdőrészleteket, hanem az erdőgazdálkodási tevékenységet közvetlenül szolgáló, erdőművelési ágba tartozó, egyéb területeket (terméketlen foltok, vezetékek miatt kialakítandó erdei nyiladékok, stb.) is nyilvántartásba kell venni. A fentiekre tekintettel szükséges a nyilvántartásba vétel szabályainak módosítása.

83. §

Az állami vagyon feltétel nélküli védelme szükségessé tette annak a lehetőségnek a megteremtését, hogy az állami erdőgazdaságok – vagy a jogelődjeik – által 100%-os állami tulajdonú erdőben létesített, fenntartott, karbantartott, fejlesztett vagy korszerűsített, de ingatlanügyi szempontból rendezetlen jogállású felépítmények jogi sorsa rendezésre kerüljön, és ezen felépítmények a fenntartásukra és korszerűsítésükre saját vagyoni forrásaikat áldozó állami erdőgazdaságok tulajdonába kerüljenek. Az állami vagyonnal való felelős gazdálkodás jogszabályi kötelezettségének megtartása a legteljesebb körben akkor valósul meg, ha a rendezés lehetősége valamennyi állami erdészeti társaság számára biztosítható, és a valós viszonyokat és tényhelyzetet tükrözően valamennyi érintett felépítmény rendezése megtörténik. A módosítás útján biztosítható, hogy a jogszabályi környezet igazodjon az állami erdőgazdaságok eltérő szervezeti és jogi sajátosságaihoz, az eltérő vagyonkezelési és tulajdonosi konstrukciókhoz. Ezek révén a rendezés valamennyi állami erdőgazdaság és valamennyi rendezetlen sorsú felépítmény tekintetében megvalósítható, a megoldás ágazati szinten biztosítható. A rendezés első lépéseként egyes földügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2022. évi LXVII. törvény rendelkezései alapján határozott időre, különös ingatlanügyi eljárásrend jött létre. Jelen módosításban az eljárásban kérelmezőként fellépni jogosult jogalanyok köre került pontosításra.

84. §

A Kormány kiemelt célja az elektronikus ügyintézés lehetőségének minél szélesebb körű biztosítása. A fásításból történő tervezett fakitermelésre vonatkozó elektronikus bejelentési rendszer használatát fokozatosan kell előírni az érintett körnek és megfelelő határidőt kell biztosítani a felkészüléshez.

85. §

Az örökerdő gazdálkodás elterjedéséhez szükséges, hogy az erdő felújulását biztosító kis területet védő kerítések létesítésének feltételei könnyebbek legyenek. Az örökerdő üzemmódban a megjelenő újulat és utánpótlás védelme az üzemmód fenntartásának egyik alapfeltétele.

86. §

Az Evt. az erdőgazdálkodóként nyilvántartott személyre telepíti az erdőgazdálkodói jogokat és kötelezettségeket. Erdőgazdálkodó hiányában, vagy ha az erdőgazdálkodó nem teljesíti a legfontosabb elvárásokat, az erdőgazdasági hasznosítású föld tulajdonosa kell, hogy helyt álljon. A szabályozás módosítását követően egyértelművé válik, hogy a legfontosabb elvárás, így az erdő felújításának kötelezettsége, a mindenkori tulajdonost terheli akkor, ha az adott területen a tulajdonos nem gondoskodik bejegyzett erdőgazdálkodóról.

87. §

Jogalkalmazást segítő rendelkezés. A felsorolt kérdésekben következetesen használt értelmezési szabályra van szükség.

88. §

A hatályos szabályozás akként rendelkezik, hogy a földrészlet, vagy – használati megosztásról szóló megállapodás esetén – annak a 20. § (2) bekezdésében foglaltak szerint meghatározott részterületén található erdőnek minősülő föld (önálló erdőgazdálkodási egység) használatára, illetve használatba adására annak további területi megbontása nélkül, egységesen kerülhet sor. A gyakorlati tapasztalatok azt mutatták, hogy – különösen a nagyobb ingatlanok esetében, ahol eltérő minőségű és akár eltérő elhelyezkedésű erdők találhatók –, indokolatlan e szabály megtartása, akadályát képezheti a rendezett gazdálkodási feltételek kialakulásának.

89. §

A körzeti erdőtervezés végeredménye (az erdőterv javaslat, majd az erdőterv) hosszas terepi, mérnöki és hatósági előkészítést követően születik meg, jelentős időbeli és anyagi ráfordítással. A körzeti erdőtervezés hatósági eljárása során számos érintett ügyféllel és hatósággal folytatott egyeztetést és megegyezést követően alakul ki a hatósági döntésbe foglalt erdőterv. Az erdőterv viszonylagos állandósága minden érintettnek az érdeke. Az erdőterv módosításának bizonyos feltételekhez kötése az eljáró erdészeti hatóság és az érintett szakkérdésben közreműködő vagy szakhatóságként bevont hatóságok emberi és anyagi erőforrásai igénybevételét az indokolt esetekre szorítja. Az adott területen új erdőgazdálkodók számára méltányos lehetőség, hogy erdőterv módosítását szükség szerint – határidőhöz kötötten – szintén kezdeményezhetik.

90. §

A természetes felújítás része lehet a sarjaztatás, a sarj eredetű egyedek válogatása, nevelése, sőt sok esetben ez az erdőfelújítás leggyorsabb és leghatékonyabb módja, ezért indokolt ennek kiszélesítése. A módosítás lehetővé teszi a nemesnyár fajták sarjaztatott felújítását is az éger, akác, hazai nyár fafajok mellett, a többi erdő esetében azonban az 51. § (6) bekezdés előírásának szem előtt tartása mellett csak hatósági döntés teszi lehetővé a mag eredetű felújítás helyett a sarjaztatásos felújítást, illetve a mag eredetű felújítás kiegészítését sarjaztatással. A sarjaztatás a leggyorsabb erdőfelújítási mód, hiszen az öreg fák meglévő hatalmas gyökérzete megfelelő mélységből elérve a vizet és a tápanyagot táplálja a sarjakat. Klímavédelmi szempontból a sarjaztatás kifejezetten eredményesebb, hiszen rövidebb idő alatt sokkal több széndioxidot képes megkötni, a gyors növekedés miatt előbb regenerálódik az élőhely, az így gyorsabban felnövő faállomány előbb tudja szolgáltatni az egyéb védelmi (talajvédő, por-, zaj- erózió elleni védelem), sőt az egyéb közjóléti funkciókat is. A sarj eredetű állomány azonban

ugyan kisebb genetikai diverzitást biztosít és az ilyen faállományból később kinyerhető faanyag minősége rosszabb, kevésbé értékes, és általában kevesebb is, így ez a tulajdonos-gazdálkodó hosszú távú érdeke a tuskósarjaztatás elkerülése, ezért szükséges a hatóság ilyen irányú egyeztetett döntése. A döntés során a sarjaztatás a rendeltetés által meghatározott célok figyelembevételével akkor elfogadható, ha az erdő nevelésével a későbbiekben a jelenlévő vagy megjelenő mageredetű fák megsegítése is biztosított és a természetességi állapot visszaesése csak egyes esetekben átmenetileg áll elő, amikor az Evt. 7. § (7) bekezdése alapján az erdészeti hatóság az erdőnevelésre és erdőfelújításra vonatkozó szabályozás szerint intézkedik a természetességi állapot helyreállításáról.

91.§

A módosítás szerint az erdőfelújítási biztosíték nyújtásának elrendelésekor az erdészeti hatóságnak azt kell vizsgálnia, hogy kezdő erdőgazdálkodót vett-e nyilvántartásba az adott területre, vagyis van-e az újonnan bejegyzett erdőgazdálkodónak gazdálkodási tapasztalata. A tarvágás utáni erdőfelújításhoz hasonló tevékenység az erdőtelepítés, ezért azt is indokolt ugyanúgy figyelembe venni a felújítási biztosíték nyújtása alól való mentesülés esetében. Az erdőfelújítási biztosíték nyújtására kötelezés szankciós jellegű hatósági intézkedés az Evt. 105/E. § (3) bekezdés a) pont alapján. A módosítás alapján a kötelezésre okot adó jogsértés lesz önmagában az erdőfelújítás megkezdésének elmulasztása, de a pótlási kötelezettség elmulasztása is. Az erdőfelújítás kötelezettje a mulasztást megállapító hatósági ellenőrzéskor nyilvántartott erdőgazdálkodó, ennek hiányában a tulajdonos. Az erdőfelújítási biztosíték felszabadítása kérdésében jogalkalmazást segítő rendelkezésre van szükség, tekintettel arra, hogy a biztosíték letétbe helyezését követően különféle okok miatt akár többször is változhat az erdőgazdálkodó személye (haláleset, szervezet megszűnése, szerződés megszűnése stb.) A biztosíték rendeltetése betöltéséhez elengedhetetlen a biztosíték fennmaradása, nem függhet az erdőgazdálkodói pozícióban bekövetkező személyi változásoktól. A rendelkezés egyértelműsíti, hogy a biztosítéknyújtó személye és az erdőfelújítást eredményesen befejező személye idővel egymástól eltérhet. A biztosíték az erdő javát szolgálja, felszabadítása és a felszabadítás mértéke az erdősítés megkezdésétől, elvégzésétől függ. Így a letét felszabadítása nem feltétlenül a letétet nyújtó személy javára történik. Amennyiben volt elrendelt erdőgazdálkodási tevékenység a biztosíték terhére, a felszabadítás már csak a fennmaradt letétre vonatkozik.

92. §

A 82. § módosítása az erdőállomány országos mértékének fenntartását szolgálja és a csereerdősítés gyakorlati kivitelezését segíti. A módosítás az erdőterületek csökkenését mérséklő rendelkezést tartalmaz, amennyiben meghatározott területi mérték felett (1 hektár) az erdő igénybevétel ellentételezéseként erdővédelmi járulék megfizetése nem írható elő, hanem csereerdősítést kell végezni. Azokon a területeken, ahol az erdő csökkenésének tilalmáról külön jogszabály rendelkezik, az erdészeti hatóságnak a jelenleg hatályos rendelkezések szerint akkor is csereerdősítést kell előírnia, ha az igénybe venni kívánt terület sokkal kisebb, mint fél hektár, ami az erdőként való elismerés alsó területi határa. Ahhoz, hogy a csereerdősítés arányos maradjon az igénybe vett területtel, de biztosított legyen a csereerdősítés erdőként való nyilvántartásba vétele, további fennmaradása, szükséges kimondani, hogy a kis területű csereerdősítés a meglévő erdőkhöz való közvetlen csatlakozással, azaz az egybefüggő erdőterületet növelve, fogadható el a hatóságok által.

93.§

Az erdő engedély nélküli igénybevétele szankcióval jár. A módosításban a szankció és az esetleges szankciós jellegű intézkedések (helyreállítás) felelősei kerülnek meghatározásra, egyfajta sortartás előirányzásával. Az erdő engedély nélküli igénybevételét követő, helyreállításra irányuló eljárás egyebekben az elrendelt erdőgazdálkodási tevékenység hatósági eljárási szabályai szerint folytatható le.

94. §

Az Evt. 90/A. § (6) bekezdése kellő gondosság elvén alapuló nyomon követhetőségi eljárás alkalmazását és ahhoz kapcsolódó naprakész dokumentációs rendszer működtetését írja elő a faanyag kereskedelmi lánc szereplők részére, a meghatározás ugyanakkor nem pontos, a módosítás ezen hiányosság megszüntetését célozza.

Az EUTR rendelet megalkotására az Európai Unió működéséről szóló szerződés 192. cikk (1) bekezdése alapján környezetvédelmi hatáskörben került sor, azzal a meghatározott céllal, hogy az illegális fakitermelés elleni küzdelem az EUTR-rel összefüggésben költséghatékony módon járuljon hozzá az Uniónak az éghajlatváltozás enyhítésére irányuló erőfeszítéseihez, és azt úgy kell tekinteni, mint ami kiegészíti az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezményével összefüggő uniós fellépést és kötelezettségvállalásokat.

Az Alaptörvény P) cikk (1) bekezdése értelmében a természeti erőforrások, különösen a termőföld, az erdők és a vízkészlet, a biológiai sokféleség, különösen a honos növény- és állatfajok, valamint a kulturális értékek a nemzet közös örökségét képezik, amelynek védelme, fenntartása és a jövő nemzedékek számára való megőrzése az állam és mindenki kötelessége. A hazai élő fakészlet a korlátozottan rendelkezésre álló természeti erőforrások körébe tarozik, míg a külföldi eredetű illegális fakitermelések hozzájárulnak a klímaváltozás negatív következményeihez, és ezzel veszélyeztetik az Európai Unió, az ENSZ és Magyarország által egyaránt kitűzött klímavédelmi és a nemzeti erőforrások jövő nemzedékek számára történő megőrzésére vonatkozó célokat. A rendelkezés az Alaptörvényben rögzített alapvető jog, valamint a környezetvédelmi és klímavédelmi célok érvényesülésének garanciáit erősíti.

96-97.§

Az elrendelt erdőgazdálkodási tevékenység szakszerűségének biztosítása érdekében a cselekmény végrehajtó szerv általi foganatosításába kötelező a szakirányítói névjegyzékben nyilvántartott erdőgazdálkodásra jogosult erdészeti szakirányító vállalkozást bevonni. Amennyiben az erdészeti hatóság határozata az erdő funkciójának helyreállítása érdekében nem vagy nem kifejezetten erdőgazdálkodási szakértelmet igénylő tevékenységet ír elő (pl. erdőterületen lévő veszélyes hulladék elszállítása, stb.) ott a szakirányító vállalkozás közreműködése nem feltétlenül kötelező, de lehetséges. Az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásról szóló 2017. évi CLIII. törvényben foglalt 15 napos határidőtől eltérően hosszabb, 30 napos határidő biztosítása szükséges a tíz vármegyei kormányhivatalban működő erdészeti hatóság számára a teljesítés erdőgazdálkodási jogszerűsége és szakszerűsége ellenőrzésére, a helyszíni kiszállásra.

Lényeges rendelkezés, hogy a végrehajtás során kitermelt faanyaggal vagy a faanyag értékével a végrehajtás költségeinek csökkentése céljából a végrehajtó hatóság felé el kell számolni. A fakitermelés fogalma az Evt. 70. §-ában meghatározott műveletek összessége. Az ennek során előállt, a végrehajtási eljárás keretében kitermelt faanyag az elrendelt erdőgazdálkodási tevékenység helyszínén ingósággá válik, ezért lefoglalása az általános végrehajtási szabályok szerint történik. A kijelölt szakirányító vállalkozás a kitermelt faanyag választékát, mennyiségét és minőségét objektíven meg tudja határozni. A becsérték megállapítása – szakértő bevonásával – a végrehajtást foganatosító szerv hatáskörébe tartozik. Annak érdekében, hogy a faanyag a legkedvezőbb áron keljen el, az általános szabályok szerinti ingó árverés vagy az adóhatóság döntési jogkörében jótékonysági célra ingyenes átadás javasolt. A kitermelt faanyag elveszésének, megsemmisülésének vétlen kárveszélye az általános szabályok szerint a kötelezettet terheli, de a végrehajtás keretében elszállítás esetén az első fuvareszközbe felrakodásig tart. Az elszállítás többféle okból is szükséges lehet, például, erdősítési, természetvédelmi, közlekedési előírások betartása érdekében, vagy turisták életének, egészségének megóvása végett, stb. A cselekmény foganatosítására közreműködőként bevont szakirányító vállalkozás a faanyag értékesítésére – eltérő megállapodás hiányában – nem köteles. Így előfordulhat, hogy a faanyag az erdőben marad, különösen, ha a piaci értéke nincs vagy értékesítése gazdaságtalan. A végrehajtási eljárásban kitermelt faanyag elveszésének, vagy megsemmisülésének vétlen kárveszélye a kötelezettet terheli.

98.§

Az Evt. 38. § (3) bekezdése alapján – az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény és egyéb kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2017. évi LVI. törvény hatálybalépése óta, vagyis 2017. szeptember 1-jétől – az erdészeti hatóság az Adattárban az erdő faállományának fatérfogatára, továbbá ezzel összefüggésben az erdőterv érvényességi időszakában elvégezhető vagy elvégzendő fakitermelés fatérfogatára vonatkozó adatot csak tájékoztató adatként tart nyilván. Szükséges rögzíteni azt is, hogy a módosító törvény hatálybalépéséig tartó átmeneti időszakban kiadott erdőterv határozatban az erdőterv érvényességi időszakában elvégezhető vagy elvégzendő fakitermelés fatérfogatára vonatkozó adat is csak tájékoztató jellegű.

A szövegcserés rendelkezések alábbi módosításokat célozzák.

A szabadrendelkezésű erdő az Evt. hatálya alá tartozik, ezért az erdészeti hatóság számára az alkalmazható jogkövetkezményeket rendszertanilag az erdőhöz hasonlóan szükséges meghatározni.

A fásítás az Evt. hatálya alá tartozik, ezért az erdészeti hatóság számára az alkalmazható jogkövetkezményeket rendszertanilag a szabadrendelkezésű erdőhöz hasonlóan szükséges meghatározni.

Az erdőgazdálkodást közvetlenül már nem szolgáló egyéb részletek Adattárból való kivezetéséhez erdőgazdálkodóval nem rendelkező területeken értelmetlen csupán a kivezetés céljából, a kivezetés idejéig erdőgazdálkodói jogviszonyt létesíteni és nyilvántartásba vételt kezdeményezni.

Az Evt. 112. § (10) bekezdése felhatalmazza az erdőgazdálkodásért felelős minisztert, hogy a turizmusért felelős miniszter, a természetvédelemért felelős miniszter, valamint a sportpolitikáért felelős miniszter egyetértésével kiadott rendeletben határozza meg a turista útjelzések és tájékoztató táblák elkészítésének és elhelyezésének, valamint a jelzett turista útvonalak nyilvántartásának részletes szabályait. A jelzett turista útvonalak azonban döntően túlmutatnak az Evt.-ben szabályozott erdőterületeken, hiszen az egész országot behálózzák, így éppen ezért a turista útvonalakra vonatkozó szabályozás első helyen nem tartozhat az erdőgazdálkodásért felelős miniszter feladatkörébe. A Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 182/2022. (V. 24.) Korm. rendelet 45. § i) pontja alapján a Miniszterelnökséget vezető miniszter, mint a Kormány aktív Magyarországért felelős tagja ellátja valamennyi, a szabadidősporthoz és a rekreációs célú sport tevékenységhez kapcsolódó szabályozási és koordinációs feladatot. Tekintettel arra is, hogy – a Miniszterelnökség Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló 5/2022. (VI. 17.) MvM utasítás alapján – a Miniszterelnökség munkaszervezete felel a természetjárás létesítményeinek fejlesztéséért is, ezért az országosan egységes turista útjelzésekre és tájékoztató táblákra, azok elhelyezésére valamint a jelzett turista útvonalak nyilvántartására vonatkozó végrehajtási rendelet kidolgozásáért első helyen az aktív Magyarországért felelős minisztert javasolt feltüntetni.

A szövegcserés módosító rendelkezés azt a helyzetet is kezeli, amikor az ingatlan-nyilvántartás és a közhiteles Országos Erdőállomány Adattár összehangolása során, legkésőbb a művelési ágak megfeleltetésekor szerez tudomást a tulajdonos bizonyos önerdősüléssel létrejött, és az erdészeti hatóság által korábban hivatalból felvett erdőkről.

Az Evt. átveszi a kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény szövegét, ami által a továbbiakban nem szükséges magát a beruházást is kiemelt jelentőségű beruházássá nyilvánítani, elegendő a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósítására, valamint az azokkal összefüggő, a Kormány által rendeletben meghatározott közigazgatási hatósági ügyek által meghatározott beruházások területére hivatkozni.

100. §

Az Evt. 113/A. § direkt hivatkozást tartalmaz a hatályos, az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvényre. Az ingatlan-nyilvántartásról szóló 2021. évi C. törvény hatálybalépésére figyelemmel, a direkt hivatkozás módosítása szükséges annak érdekében, hogy a 2026. december 31-ig tartó, az állami erdőben található felépítmények ingatlan-nyilvántartási feltüntetésére megállapított kivételes eljárási rendben, az ingatlanügyi eljárások zavartalanul folytatódjanak.

101.§

A hatályon kívül helyező rendelkezések a technikai jellegű módosítások mellett az alábbi célokat szolgálják.

A Magyar Államkincstár által forgalmazott dematerializált értékpapír egy névre szóló értékpapír, amelynek nincs sorszáma, a tulajdonos nevét, egyértelmű azonosítására szolgáló adatokat pedig az értékpapírszámla tartalmazza. Az erdészeti hatóság letéti számlájára a maga fizikai valójában, nyomdában előállított államkötvényt elhelyezni nem lehet. A kötelezett értékpapír számláján ugyan lehetséges kedvezményezetti zárolás, de a biztosítéknak az erdészeti hatóság elsődleges rendelkezése alá kerülése többlet adminisztrációt igényel. Mivel hozzájutási kockázatokat rejt, ezért ezen – a gyakorlatban nem is használt – letétnyújtási forma a jövőben megszűnik.

A szakirányító vállalkozások gazdálkodó szervezetek, ezáltal elektronikus kapcsolattartásra kötelezettek az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény értelmében.

102-104. §

A mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek vonatkozásában a beszállítókkal szemben alkalmazott tisztességtelen forgalmazói magatartás tilalmáról szóló 2009. évi XCV. törvény módosításának célja egyrészt jogharmonizációs jellegű technikai pontosítás a mezőgazdasági és élelmiszer-ellátási láncban a vállalkozások közötti kapcsolatokban előforduló tisztességtelen piaci gyakorlatokról szóló, 2019. április 17-i (EU) 2019/633 európai parlamenti és tanácsi irányelv maradéktalan átültetésével, másrészt az Európai Bíróság által a C-400/19. számú ügyben hozott ítélet végrehajtása.

105.§

A Nemzeti Földalapról szóló 2010. évi LXXXVII. törvény (a továbbiakban: Nfatv.) 1. § (1) bekezdés f) pontjának 2022. január 1-jei hatálybalépését követően a társzervezetektől (Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt., Országos Vízügyi Főigazgatóság, stb.) számos megkeresés érkezett az NFK-hoz a rendelkezés jogértelmezését illetően. A rendelkezés szűken történő értelmezése helyett a jogalkotói szándék szerint kizárólag azon ingatlanokat kell a Nemzeti Földalapba tartozónak érteni, melyek az NFK ütemezett öntözésfejlesztési tevékenységhez szükségesek. Fontos megjegyezni, hogy a kivett csatornák közül is csak azokra kell, hogy kiterjedjen az Nfatv. hatálya, melyek az öntözéses gazdálkodásról szóló 2019. évi CXIII. törvény szerinti ún. harmadlagos műnek minősülnek, szinkronban a Nemzeti Földügyi Központ feladatairól szóló 158/2019. (VI. 28.) Korm. rendelet 3. § f) és g) pontjaiban foglaltakkal. A helyes jogértelmezés érdekében a rendelkezés pontosításra kerül.

106. §

A rendelkezés a Nemzeti Földalapba tartozó földrészlet vonatkozásában építményi jog alapítására ad lehetőséget.

107.§

A természetvédelmi kijelölés útján történő haszonbérbe adás kapcsán oly módon indokolt a kijelölésre egyébként alkalmas (elhunyt) földhasználó örökösének helyzetét rendezni, hogy az örökhagyó általi – a 18. § (1) bekezdés szerinti jogcímeken – megvalósult földhasználat időtartamát, valamint azt az időtartamot, amely alatt rendelkezett megfelelő állatállománnyal, beszámíthassa a feltételként meghatározott 3 éves időtartamba.

108. §

A természetvédelmi kijelölés útján haszonbérbe adható földrészletek körének pontosítása szükséges a célból, hogy az adott birtoktesthez kapcsolódó és önállóan nem hasznosítható (akár kivett megnevezéssel nyilvántartott) külön helyrajzi számú ingatlanok is a természetvédelmi kijelölés tárgyai lehessenek.

109.§

A mezőgazdasági termelést érintő időjárási és más természeti kockázatok kezeléséről szóló 2011. évi CLXVIII. törvény (a továbbiakban: Mkk. tv.) értelmező rendelkezésének módosításával az egységes kérelem fogalma az uniós jog változására figyelemmel pontosításra kerül, valamint az üzemi szint fogalma kiegészítésre kerül azzal az esetkörrel, amikor az egységes kérelem még nem került beadásra. Egységes kérelem beadását megelőzően a kárbejelentő kérelemben megjelölt terület figyelembevételével kerül megállapításra az üzemméret.

110.§

A módosítás egyértelművé teszi, hogy a tárgyévi egységes kérelem benyújtását követő és a tárgyévet követő évi egységes kérelem benyújtási időszak kezdete közötti időszakra utal az Mkk. tv. 6. § (3) bekezdése.

Az új bekezdés az örökös kárenyhítési hozzájárulás fizetési kötelezettségére vonatkozó előírásokat tartalmaz.

112. §

A kárenyhítő juttatás összegének megállapításánál a módosítás révén kizárólag azon biztosítási szerződés szerint díjrendezett biztosítások vehetők figyelembe, amelyeket már az első káresemény előtt megkötött a mezőgazdasági termelő, hiszen ez szolgálja leginkább az öngondoskodást.

113.§

A kárenyhítő juttatásról szóló határozat jelenleg is tartalmazza a hozamérték-csökkenés összegét, ugyanakkor mindenképpen szükséges ezt törvényi szinten is rögzíteni.

114-115.§

A rendelkezések a biztosítói adatszolgáltatás tekintetében tartalmaznak módosításokat. A kárenyhítés szempontjából kizárólag a lábon álló növénykultúrára megkötött szerződések relevánsak, így csak azokról szükséges a biztosítónak adatot szolgáltatni.

116.§

Törvényi szinten szükséges rögzíteni, hogy az agrárkár-megállapító szerv milyen feltételek mellett jogosult egyedi azonosításra alkalmas módon megismerni a mezőgazdasági termelő adatait.

117.§

A csatlakozás évében a módosítás alapján lehetősége lesz a termelőknek a csatlakozási szándékuk visszavonására, valamint a krízisbiztosítási szerv, azaz a Magyar Államkincstár a mezőgazdasági termelő csatlakozási kérelmét elutasítja, ha a termelő az adatszolgáltatási kötelezettségének nem tesz eleget. Rögzítésre kerül, hogy a behajtásra került termelői hozzájárulás is termelői hozzájárulásnak minősül, így ahhoz az EMVA forrás lehívható.

118. §

A krízisbiztosítási kompenzációra való jogosultság feltételeinek kiegészítése szükséges, hiszen a jövedelemcsökkenés, így a kompenzáció megállapítása is nagymértékben függ a termelői adatszolgáltatás minőségétől. A módosítás a továbbiakban pontosítja az öröklési szabályokat.

119. §

A jelenleg rendelkezésre álló források szerint nem garantálható, hogy a krízisbiztosítási kompenzáció nem lesz kevesebb, mint a befizetett hozzájárulás 120%-a. A rendelkezéssel pontosításra kerül a pótbefizetéssel érintett termelők köre, továbbá a pótbefizetés mértékének megállapítására vonatkozó szabályozás. A mezőgazdasági termelő a krízisbiztosítási szerv tájékoztatását követően nyilatkozik arról, hogy részt kíván-e venni pótkifizetésben. Ha a mezőgazdasági termelő részére megállapított pótlólagos kompenzáció összege kevesebb, mint a pótbefizetés összege, akkor a krízisbiztosítási szerv nem fizeti vissza a pótbefizetés összegét, hanem a pótlólagos kompenzáció összegét a pótbefizetés összegében állapítja meg.

120.§

A szövegcserés rendelkezések a következő módosításokat foglalják magukban.

A módosítás révén a káresemény bejelentésének határidőben meg kell történnie ahhoz, hogy a kárenyhítő juttatásra jogosultságot szerezhessen a termelő.

A biztosítói kártérítés pontosításra kerül a kárenyhítési alap védelme érdekében.

A biztosítók szerződési feltételeinek jóváhagyására már a szerződéskötési időszak előtt szükség van.

Az Agrárközgazdasági Intézet számára szükséges, hogy a hatékony döntéstámogatási és elemzési feladatainak ellátása érdekében az adatokat egyedi azonosításra alkalmas módon megismerhesse.

121.§

A rendelkezés hatályon kívül helyezi az országos jégkármegelőző rendszer keretében létrehozott, valamint működő berendezések tárgyévi működtetéséhez felhasználható keretösszeg maximális meghatározására irányuló rendelkezést, figyelemmel arra, hogy a hatályos szöveg szerinti, évente legfeljebb 1500 millió forint már nem elégséges a működtetéshez, és a rendelkezés hatályon kívül helyezésével elkerülhető a szabályozás gyakori módosítása.

Szintén hatályát veszti az ország egész területét lefedő jégkármegelőző rendszer teljes kiépítéséig alkalmazandó 19/A. § (8) és (9) bekezdése, figyelemmel arra, hogy a rendszer már az ország teljes területét lefedi.

A hatályon kívül helyezés továbbá arra tekintettel indokolt, hogy a túlfizetést a rendszer nem tudja kezelni.

122.§

Az élelmiszerlánc-felügyeleti szervnél foglalkoztatottak a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény hatálya alá tartoznak, ezért a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCIX. törvény 134. § (1) bekezdéséből, amely az illetménykiegészítés mértékét határozza meg, az élelmiszerlánc-felügyeleti szervet nevesítő 5. pontot hatályon kívül kell helyezni.

123.§

A magyar nemzeti értékekről és hungarikumokról szóló 2012. évi XXX. törvény alapján a kiemelkedő nemzeti értékek köréből a Hungarikum Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) nyilváníthat valamely nemzeti értéket hungarikummá. A lehető legmagasabb szakmai színvonal, a széles körű tapasztalat, valamint a nemzeti értékek által érintett legtöbb tudományterület képviseltetését szem előtt tartva, a Bizottságba delegálásra jogosult szervezetek, illetve személyek körét – a jelenlegi kormányzati munkamegosztásra is figyelemmel – módosítani szükséges.

124-127.§

A Magyar Agrár-, Élelmiszergazdasági és Vidékfejlesztési Kamaráról szóló 2012. évi CXXVI. törvény módosításának oka, hogy a kamarai meghatalmazás részletes szabályai áthelyezésre kerülnek a mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvényből az alkalmazási kör szempontjából jobban illeszkedő agrárkamarai törvénybe.

128. §

A hegyközségekről szóló 2012. évi CCXIX. törvény (a továbbiakban: Hktv.) 4. §-ának kiegészítése a HEGYIR és az ePincekönyv rendszerrel való összhang érdekében bevezeti a nyilvántartott adatszolgáltató fogalmát. A nyilvántartott adatszolgáltató a hegyközségi tagsággal és önkéntes hegyközségi tagsággal nem rendelkező, adatszolgáltatásra kötelezett természetes és jogi személyeket, valamint jogi személyiséggel nem rendelkező szervezeteket, továbbá a szőlészeti és borászati felvásárlókat integráló kategória.

129.§

A Hktv. 5. § (4) és (5) bekezdésének módosítása pontosítja a feltételeknek nem megfelelően működő hegyközségek beolvadásának szabályait. A hegyközségek működése érdekében a Hegyközségek Nemzeti Tanácsának elnöke kezdeményezi a törvényszéknél a hegyközségnek az azonos borvidéken fekvő, területileg szomszédos legnagyobb hegyközségbe való beolvadását, ha az érintett hegyközségek az előírt határidőig nem döntöttek a beolvadásról vagy az átvételről.

130. §

A Hktv. 6. § (8b) bekezdésének módosítása pontosítja a küldötté választásra vonatkozó kizáró ok igazolásának szabályait a hegybírók adatkezelési jogosultságára figyelemmel. Az ellenőrző bizottságnak megvan minden jogosítványa a (8a) bekezdésben foglaltak ellenőrzésére, melynek keretében jogosult a hegybírótól a szükséges adatok bekérésére.

131.§

A rendelkezés a tagsági viszonyból eredő jogok gyakorlásának szabályait módosítja.

132. §

A Hktv. 20. § -ának módosítása pontosítja a járulékfizetés szabályait, kiegészítve a rendelkezést a piacszervezési intézkedésben meghatározott járulékfizetési kötelezettséggel. A rendelkezés előírja, hogy a származási bizonyítványon kívül a hegybíró és a Hegyközségek Nemzeti Tanácsának főtitkára által kiállítandó igazolást is térítésmentesen kapja meg a hegyközségi tag, amennyiben a jogszabályoknak megfelelően teljesíti járulékfizetési és adatszolgáltatási kötelezettségeit.

133.§

A Hktv. 28. §-át egy új (6) bekezdéssel kiegészítő szabály a Hegyközségek Nemzeti Tanácsa ülésének határozatképtelensége esetére állapítja meg az ismételt ülés összehívására vonatkozó rendelkezéseket.

134. §

A Hktv. 30. §-ának módosítása értelmében a Hegyközségek Nemzeti Tanácsa az általa kezelt állami tulajdonban lévő immateriális javakból (például azok értékesítéséből vagy azok használatához kapcsolódóan nyújtott kiegészítő szolgáltatásokból) származó bevételeket csak az immateriális javak (például az ePincekönyv rendszer) gyarapítására, karbantartására és fejlesztésére használhatja fel.

135.§

A Hktv. 32. § (6) bekezdése jelenleg előírja, hogy mely esetekben kell az ötéves választási ciklusból fennmaradó időtartamra vonatkozóan új tisztségviselőket választani. E rendelkezés kiegészítése indokolt a jogi személy, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet hegyközségi tagok tisztségviselővé választott képviselői esetében azzal, hogy a képviselt szervezettel fennálló jogviszony megszűnése vagy a képviselői megbízás visszavonása esetén új tisztségviselőt kell választani.

136. §

A rendelkezés a hegyközségi rendtartás tartalmát egészíti ki a földterület szőlő termőhelyi kataszterből történő törléséhez való hegyközségi hozzájárulás megadására vonatkozó szabályokkal.

137.§

A rendelkezés a hegybírói tisztség betöltésének kizárási indokát fogalmazza meg.

138.§

A módosítással az adatkezelést érintő rendelkezés kerül kiegészítésre a Hegyközségek Nemzeti Tanácsa által kezelt adatok tekintetében.

139.§

A Hktv. 47. § (2)–(4) bekezdésének módosítása a hegyközségi járulék megfizetésére vonatkozó szabályokat tartalmaz. A jogalkalmazás során felmerült, hogy a járulék fizetésére kötelezettel a kivetett járulék hegybíró által határozatban történő közlése teljesen feleslegesen ró eljárási terhet a hegybíróra. A módosítás előírja, hogy

a hegyközség a kivetett járulékot és annak esedékességét a járulékfizetésre kötelezettel számviteli bizonylatban közli.

A Hktv. 47. § (3) bekezdése egyszerűsíti a hegyközségi járulék alapjának számítását. A közgyűlés a járulék mértékét a hegyközség illetékességi területén tagként vagy nyilvántartott adatszolgáltatóként végzett tevékenységek szerint, a hegybíró által nyilvántartott művelt szőlőültetvény területe, a megtermelt szőlő mennyisége, a felvásárolt szőlőmennyiség és a felvásárolt borászati termék mennyisége alapján állapítja meg.

A Hktv. 47. § (4) bekezdése előírja, hogy hegyközségi járulékot és szakmaközi járulékot a tag az adózás szempontjából költségként számolhatja el, továbbá meg nem fizetés esetén annak összege adók módjára végrehajtandó köztartozásnak minősül.

140.§

A szövegcserés rendelkezések a következő módosításokat foglalják magukban.

A Hktv 1. §-ában a hegyközségi szervezetek köre kiegészül a borrégiós tanácsokkal.

A Hktv. 4. § c) pontjának kiegészítése alapján az alapanyagként történő felhasználási célú felvásárlás is a borászati felvásárlás fogalmába tartozik.

A Hktv. 17. § (2) és (3) bekezdésében a szövegezés a nyilvántartott adatszolgáltató fogalmat használja.

A Hktv. 40. § (10) bekezdése a következő évi működési költségvetés pontosabb tervezhetősége érdekében pontosítja a hegybírók díjazását. A további szövegcserés módosítások technikai jellegű pontosítást tartalmaznak.

141.§

A módosítás a hegyközségi járulék megállapításának új szabályaira figyelemmel hatályon kívül helyezi a Hktv. 47. § (3b) bekezdését és 49. §-ának (5) bekezdését, illetve további technikai pontosító rendelkezéseket tartalmaz.

142. §

A halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló 2013. évi CII. törvény (a továbbiakban: Hhtv.) módosítása lehetőséget teremt a felderített, bizonyítottan illegális származású halállomány eredeti élőhelyére való visszatelepítésére.

143.§

A hatályos rendelkezések szerint nyilvántartott halgazdálkodási vízterületen végzett haltermelés esetében is halőr(ök) foglalkoztatásával kötelező az állami tulajdonú halállomány őrzése. Ezen hasznosítási forma esetén azonban a hal tulajdonjoga nem az államé, hanem az üzemeltetőé, tehát a terület és a saját tulajdonú halállomány őrzéséről a termelő saját hatáskörben intézkedhet, ezért a halőrzés kötelező előírásának fenntartása nem indokolt.

144.§

A tartósan vízhiányos állapot sok esetben ellehetetleníti a halgazdálkodási tevékenység végzését, ezért adott esetben szükségessé válhat a halgazdálkodásra jogosultak támogatása. A módosítás lehetőséget teremt a haszonbérleti díj fizetésére vonatkozó kedvezmény megállapításához.

145.§

A rendelkezés elháríthatatlan külső ok (havária) esetén – az érintett év tekintetében – lehetőséget ad a haltelepítési kötelezettség csökkentésére.

146. §

Egyre gyakrabban fordul elő, hogy a halgazdálkodási hatóság a halgazdálkodásra jogosultat nem tekinti ügyfélnek olyan halvédelmi vagy halgazdálkodási bírság kiszabásával kapcsolatos közigazgatási hatósági eljárás során, melynek kezdeményezője – közfeladat-ellátása keretében, ellenőrzési tevékenysége okán – az adott halgazdálkodásra jogosult volt. A határozat tartalmának, indokolásának ismerete szükséges egyrészt a halállomány

védelme körében végzett halőrzési tevékenység hatékonysága érdekében, másrészt a szakmailag megalapozott további ellenőrzések és az érintett horgászra vonatkozó horgászszervezeti körben történő intézkedések kialakítása során. Emellett – mivel az átadott halgazdálkodási joggal kötelezettség is jár, ideértve a helyi halállomány megőrzését – a halgazdálkodásra jogosult jogos érdeke, hogy az általa indított, halvédelmi bírság kiszabását célzó eljárásban olyan szankció szülessen, ami a hasonló esetek elkerülését az elrettentő erő felmutatásával hatékonyan biztosítja.

147.§

Az állampolgárság a horgászvizsgák kölcsönös elismerése és a kötelező egyesületi tagság intézménye, valamint a sportolói nyilvántartás előírásai okán kötelezően kezelendő adat, amelyre figyelemmel szükséges a Hhtv. 62/C. § (4a) bekezdés a) pontjának módosítása. A horgászszövetség közfeladat-ellátás keretében működtetett adatbázisa az alapja a horgásznyilvántartás vezetésének, az állami horgászvizsgáztatásnak, az állami horgászjegy kiadásnak, továbbá a horgászszövetség szabálysértési eljáráshoz, valamint rendvédelmi eljáráshoz, valamint a sportolói nyilvántartáshoz (országos sportági szakszövetségi minőségében) is széles körben, rendszeresen szolgáltat adatot. A Hhtv. szerinti, több százezres körben kezelt személyes adatok hiteles rögzítésének és azok változáskövetésének ellenőrzéséhez, a nyilvántartás adattisztítási feladatainak folyamatos ellátásához szükséges, hogy a horgászszövetség a személyiadat- és lakcímnyilvántartásból a rögzített adatok hitelesítése, a változások lekövetése okán rendszeresen, automatizált módon kontroll adatokat igényelhessen, illetve adatütköztetést végezzen. A rendelkezéssel összefüggésben módosul a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény is.

148. §

A rendelkezés az állami halgazdálkodási feladatok támogatási rendszerének kiegészítését célozza. Ez az új támogatási jogcím a vízterület jellegétől függetlenül, a halgazdálkodást szolgáló közhasznú tevékenységek támogathatóságát biztosítja.

149. §

A rendelkezés lehetőséget biztosít arra, hogy az eltiltásról szóló döntés azonnal végrehajthatóvá váljon. A végrehajtás késedelme ellentétes a közérdekkel, hiszen az állam tulajdonát képező halállomány hasznosítása kizárólag jogszerű keretek között valósítható meg.

150. §

A rendelkezés a halgazdálkodási hatóság részére megállapított szankció kiszabása mellett alkalmazható intézkedések és jogkövetkezmények eseteit bővíti, a nagytestű halak nem jogszerű kereskedelmének visszaszorítása érdekében.

151.§

A hatályos szabályozás – az ott meghatározott kivételekkel – jelenleg is tiltott tevékenységként jelöli meg a halgazdálkodási vízterületről kifogott hal más halgazdálkodási területre, illetve haltermelési létesítménybe történő telepítését. A módosítás a tiltott tevékenység esetében halgazdálkodási bírság kiszabására teremt lehetőséget.

152.§

A hatályos szabályozás jelenleg is meghatározza a kifogott hal tárolásával, továbbá a megfogott halnak a halász-, illetve horgászmódszerből adódó elkerülhetetlen fizikai sérülés okozásával kapcsolatos előírásokat. A módosítás az előírt szabályok megsértése esetére halvédelmi bírság kiszabására teremt lehetőséget.

153.§

A szövegcserés módosítások többnyire technikai jellegű pontosító rendelkezéseket tartalmaznak.

A horgászati tevékenység végzésére jogosító okmányhoz kapcsolódó – adminisztráció-csökkentést is szolgáló – digitalizálást a Magyar Országos Horgász szövetség állami közfeladat-ellátás keretében végzi. Ehhez kapcsolódóan a módosítás a Magyar Horgászkártya elektronikus kiadási lehetőségének megteremtését célozza.

A rendelkezés a súlyos fogyatékosnak minősülő mozgásszervi vagy hallási, valamint vak vagy gyengénlátó személy esetében a díjmentesség igazolására elfogadható okmányok körét pontosítja.

Az egységes jogalkalmazás érdekében a hatályos rendelkezés pontosítása szükséges, amelynek értelmében a halgazdálkodási hatóság által visszavont okmány az eltiltás időtartamának lejártát követően nem adható vissza, az érintett személy új okmány kiadását igényelheti. A szükséges informatikai fejlesztések megvalósulását követően lehetővé vált a horgászathoz szükséges valamennyi okmány elektronikus úton történő kiadása, így a továbbiakban nem indokolt a papíralap kizárólagosságának előírása. Ennek megfelelően igény esetén a horgászok élhetnek az okmányok elektronikus úton történő bemutatásának és a fogási napló elektronikus vezetésének lehetőségével.

A módosítás a hatályos szabályozásban meglévő indokolatlan kötelezettség előírását szünteti meg. Az elektronikusan kiadott okmányok elektronikus bemutatásának lehetősége előremutató és szükségszerű, azonban nem zárható ki az elektronikus úton megszerzett okmány nyomtatott formában történő átadása sem.

Technikai jellegű pontosító rendelkezés egyértelműen nevesíti, hogy az állami halőrt megilletik a hivatásos halőri jogosultságok.

154.§

Technikai jellegű pontosító rendelkezés.

155.§

Technikai jellegű hatályon kívül helyező rendelkezés.

156.§

Külföldi pénznemben feltüntetett vételár esetén az árfolyamingadozás és az abból fakadó bizonytalanság alkalmas arra, hogy elriassza az elővásárlókat, ezért a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvény (a továbbiakban: Földforgalmi törvény) érintett rendelkezésének módosítása szükséges.

Ahhoz, hogy a Magyar Agrár-, Élelmiszergazdasági és Vidékfejlesztési Kamara a Földforgalmi tv. 24. § (3) bekezdés h) pontjában és (4) bekezdésében meghatározott feladatának megfelelően eleget tudjon tenni, az adásvételi szerződésekben egyértelműen rögzíteni szükséges, hogy a felek által megállapított ellenérték összegéből mekkora összeg jelenti magának a földnek az ellenértékét, és mekkora összeg tekinthető a – földdel egyébként alkotórészi kapcsolatban álló – ültetvény, felépítmény vagy a földrészlet forgalmi értékét, illetve hasznait növelő agrotechnikai létesítmény ellenértékének. Egybefoglalt vételár esetén ugyancsak szükséges, hogy az egyes ingatlanok ellenértéke külön-külön is feltüntetésre kerüljön.

157.§

A Földforgalmi törvény 13. § (2) bekezdés b) pontját az egyes agrártárgyú törvények módosításáról szóló 2021. évi CL. törvény 78. §-a módosította olyan kedvező tartalommal, hogy az osztatlan közös tulajdonban álló erdőnek minősülő föld használati jogosultságának a tulajdoni hányadot meghaladó mértékű többlethasználati megállapodással történő átengedését a törvénynél fogva 2022. január 1-jei hatállyal a személyes földművelési kötelezettség teljesítésének kell tekinteni. Az agrárgazdaságok átadásáról szóló 2021. évi CXLIII. törvény 22. § (1) bekezdése ezt az esetkört 2023. január 1-jével szűkítette azzal, hogy a többlethasználati megállapodást a Földforgalmi törvény 13. § (2) bekezdés b) pontjából indokolatlanul elhagyta, ezért a korábbi rendelkezés visszaállítása szükséges.

158. §

A rendelkezés szerint a föld fekvésétől számított 20 km-en belül helyben lakó vagy mezőgazdasági üzemközponttal rendelkező földműves vevővel szemben élete első 10 hektár földjének megszerzése esetén nem gyakorolható elővásárlási jog. A rendelkezés célja a mezőgazdasági pályán elindulni kívánó vevő segítése földforgalmi

adminisztratív eszközzel. Az "első 10 hektár" földként nem a jelen szerzéskor fennálló tulajdon szerinti földterületet kell figyelembe venni, hanem a valaha, bármilyen jogcímen megszerzett földek összes területét, ide értve azokat is, amelyek utóbb kikerültek a tulajdonából.

159. és 161. §

A Földforgalmi törvény jelenleg hatályos rendelkezései értelmében az elfogadó jognyilatkozat joghatása a földek hatósági jóváhagyáshoz kötött eladása, illetve használatba adása esetében a mezőgazdasági igazgatási szerv jóváhagyó határozatával áll be, az elővásárló ezen jogi aktus által lép a szerződés szerinti vevő, illetve haszonbérlő helyébe. Az elővásárlási, előhaszonbérleti jog visszaélésszerű gyakorlására ad lehetőséget és a hatóság számára felesleges adminisztrációs terhet okozna, ha a jogosult az elfogadó nyilatkozatát egyoldalú jognyilatkozattal a mezőgazdasági igazgatási szerv határozata meghozataláig visszavonhatná. A hatósági jóváhagyáshoz nem kötött adásvétel, illetve haszonbérlet esetén a szerződés szerinti vevő, illetve haszonbérlő helyébe az elővásárlásra, illetve előhaszonbérletre jogosult az elfogadó jognyilatkozatának az eladóval, illetve a haszonbérbe adóval történt közlése napján lép be. Ezekben az esetekben tehát a visszavonásra a jegyző által összeállított iratjegyzéknek az eladó, illetve a haszonbérbe adó részére történő megküldéséig lenne lehetőség. A szabályozás koherenciája, a visszaélések kizárása és a felesleges adminisztrációs teher elkerülése érdekében indokolt az elfogadó jognyilatkozatok visszavonásának lehetőségét egységesen a jognyilatkozat megtételére nyitva álló határidő leteltéig biztosítani.

160. §

A módosítás a Földforgalmi tv. 24. § (3) bekezdés g) pontját kiegészíti a kis gazdaságok stabil működésének és további fejlődésének a preambulumban rögzített birtokpolitikai elvének érvényesítésével, valamint visszaváltozik az erdőnek nem minősülő föld ügylet szerinti ellenértékére vonatkozó rendelkezés a 2023. április 30-ig hatályos rendelkezésre.

162. §

Az adásvételi szerződések hirdetményi úton történő közlése 2020. július 1. napjától a kormányzati portálon történő közzététellel valósul meg, mely szélesebb körű hozzáférést biztosít, a közzétett hirdetmények között többféle szempont szerinti keresést tesz lehetővé, valamint a közzététel dátuma és a nyilatkozattételre rendelkezésre álló határidő is könnyebben nyomon követhető, jelentősen egyszerűsítve a földforgalmi szabályozást és az elővásárlási joggal rendelkezők joggyakorlását. A hatósági eljárás és a közzététel okán ugyanakkor az adásvétellel érintett ingatlan indokolatlanul hosszú ideig egyfajta függő jogi helyzetben van. A forgalom biztonsága érdekében az elővásárlási jog gyakorlására nyitva álló 60 napos határidő lerövidítése indokolt.

A szövegcserés rendelkezések a fentieken túl technikai jellegű módosításokat tartalmaznak.

163.§

Hatályát veszti a Földforgalmi tv. föld helyben szokásos átlagos forgalmi értékének megállapítására, valamint az aránytalan vételárra vonatkozó előírásokat tartalmazó 24. § (4) és (5) bekezdése, továbbá a rendelkezés technikai jellegű hatályon kívül helyezést is tartalmaz.

164. §

A mezőgazdasági igazgatási szerv a tulajdonszerzés hatósági jóváhagyása iránti eljárásban a Kamara állásfoglalásában foglaltak tényszerűségét és megalapozottságát vizsgálja. Ezen vizsgálat során indokolt esetben sor kerülhet a Kamarától az állásfoglalását megalapozó adatok, információk hatóság általi bekérésére is. Tekintettel arra, hogy a Kamara állásfoglalásában foglaltak nem csak az eljárásban ügyfélként részt vevő személyekre nézve tartalmazhatnak adatokat, a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény (a továbbiakban: Fétv.) módosításával szükséges a mezőgazdasági igazgatási szervet ezen adatok kezelésére is felhatalmazni, a feladata ellátásához szükséges mértékben.

Az agrártermékek eredetvédelméről szóló 2022. évi LXVI. törvényhez kapcsolódóan 2023. május 1. napjával módosult a Fétv. 18/C. és 55/C. §-a. Eszerint az oltalom alatt álló földrajzi árujelzővel ellátott termék előállítására alapított elővásárlási, előhaszonbérleti joggyakorlás esetén vizsgálni kell, hogy a jogosult szerepel-e az agrártermékek eredetvédelméről szóló 2022. évi LXVI. törvény 27. § (3) bekezdése szerinti nyilvántartásban az elővásárlási, előhaszonbérleti joggal érintett föld fekvése szerinti földrajzi terület vonatkozásában oltalom alatt álló földrajzi árujelzővel ellátott termék előállítójaként. Ezen vizsgálat lefolytatásához szükséges a mezőgazdasági igazgatási szerv részére díjmentesen biztosítandó adatok körének kiegészítése.

166. §

Közös tulajdonú ingatlanok esetén mind az elérhetetlen tulajdonostárs tulajdonát képező, mind pedig az elmaradt hagyatéki eljárással érintett ingatlanrészek hasznosításának problémáját a hatályos jogszabályok megfelelően rendezik. Kizárólagos tulajdonú ingatlanok haszonbérbe adása esetén ilyen rendelkezést a hatályos jogszabályok nem tartalmaznak. Az osztatlan közös tulajdonok nagyarányú megszüntetése révén egyre több ilyen tulajdonrész válik önálló ingatlanná, melyek esetében, ha lejár a fennálló haszonbérleti szerződés, a tulajdonos elérhetetlensége miatt a haszonbérlő nem tud új szerződést kötni és nem tudja a földet tovább használni. Erre tekintettel a kizárólagos tulajdonú földek esetében is szükséges vélelem felállítása.

167. §

A szövegcserés módosítások a Földforgalmi törvény 21. § (3) bekezdésének változása okán szükségesek, továbbá helyesírási szempontú javítást tartalmaznak. A földhasználati szerződések esetében a szerződésátruházásnak csak a felek megállapodásán alapuló esetei zárandók ki. A Fétv. 50/A. § (4) bekezdése alapján indított bírósági eljárásokban jelentős a felek közötti egyezségkötés aránya, ezért indokolt, hogy a haszonbérleti díj mértékére vonatkozó megegyezés lehetősége a bírósági eljárást megelőzően is biztosított legyen a felek számára, elkerülve ezáltal a felesleges adminisztrációs terheket és elérve, hogy bírósági útra csak a ténylegesen vitás esetek kerüljenek. A szövegcserés rendelkezések ennek lehetőségét is biztosítják.

168. §

A mezőgazdasági termékpiacok szervezésének egyes kérdéseiről, a termelői és a szakmaközi szervezetekről szóló 2015. évi XCVII. törvény (a továbbiakban: Piacszervezési tv.) 2. §-ának módosítása a halászati és akvakultúratermékek piacának közös szervezéséről, az 1184/2006/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 104/2000/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 1379/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: Halkereskedelmi Rendelet) szabályainak a törvénybe történő beépítését tartalmazza.

169. §

A Piacszervezési tv. 7/A. §-ának módosítását a kötelező szerződések végrehajtásának tapasztalatai indokolják.

170.§

A Piacszervezési tv. 14. §-ának módosítása a Halkereskedelmi Rendelet szabályainak a törvénybe történő beépítését tartalmazza a halászati és akvakultúra ágazatban működő szakmaközi szervezet elismerése érdekében.

171.§

A Piacszervezési tv. 15. §-ának módosítása a Halkereskedelmi Rendelet, valamint az 1308/2013/EU rendelet módosítása szabályainak a törvénybe történő beépítését tartalmazza a versenyszabályok aktualizálása érdekében.

172.§

A Piacszervezési tv. 17. §-ának módosítása az 1308/2013/EU rendelet módosítása szabályainak a törvénybe történő beépítését tartalmazza a versenyszabályok aktualizálása érdekében.

A Piacszervezési tv. 19. §-ának módosítása a Halkereskedelmi Rendelet szabályainak a törvénybe történő beépítését tartalmazza a halászati és akvakultúra ágazatban működő szakmaközi szervezet vagy termelői szervezet szabályai kiterjesztése lehetőségének megteremtése érdekében.

174. §

A Piacszervezési tv. 21. §-ának módosítása a Halkereskedelmi Rendelet szabályainak a törvénybe történő beépítését tartalmazza a pénzügyi hozzájárulás lehetőségének a halászati és akvakultúra ágazatra történő kiterjesztése érdekében.

175.§

A Piacszervezési tv. 25. §-ának módosítása a Halkereskedelmi Rendelet, valamint az 1308/2013/EU rendelet módosítása szabályainak a törvénybe történő beépítését tartalmazza a versenyszabályok aktualizálása érdekében.

176.§

A Piacszervezési tv. 18. § (2) bekezdés b) pontjának hatályon kívül helyezését az indokolja, hogy a KAP reform miatt átalakított eljárásjogi rendszerben az operatív programok elismerésének eljárási szabályait a jövőben nem a 2007. évi XVII. törvény tartalmazza.

177.§

Az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény technikai jellegű módosítása az Éltv. rendelkezéseire figyelemmel a törvényben az élelmiszerlánc-felügyeleti szerv megnevezést vezeti át.

178. §

Az öntözéses gazdálkodásról szóló 2019. évi CXIII. törvény (a továbbiakban: Ögt.) végrehajtása során az öntözési igazgatási szervhez beérkezett, megalapozott gazdálkodói igényekre tekintettel szükséges az Ögt. módosítása. A módosítás az öntözési közösségként elismertetni kívánt gazdasági társaság, szövetkezet tulajdonosi szerkezetére vonatkozó jelenlegi rendelkezést kiegészítve teszi lehetővé, hogy az öntözési közösségekben taggá váljanak olyan gazdasági szereplők is, amelyek nem a használatukban lévő földterületek öntözéses gazdálkodásba vonásával, hanem egyéb módon (így pl. tőkével, eszközökkel, vagy tevékenységgel) járulnak hozzá az öntözési közösség eredményes gazdálkodásához. A 75 százalékos aránnyal biztosítható, hogy a közösségi tagok döntő többségének legyen földhasználati joga. Előzőek mellett – az eddig elismert több, mint 150 öntözési közösség elismerési eljárásának tapasztalati alapján – egyértelműsíteni szükséges az egyes "méretkategóriába" tartozó területeket, melyek ellenőrzése a Magyar Államkincstár által kiadott, az egységes területalapú támogatás (SAPS) hasznosítási kódtára alapján történne a jövőben. Az érintett rendelkezésből kikerül a "szántóföldi ipari növény" kategória, mely félrevezető, hiszen az ide tartozó cukorrépa, napraforgó, olajretek, repce, stb. egyértelműen az a) pontba sorolandó. A rendelkezés pontosítása mellett, a gazdálkodói igények alapján beemelésre került az elismerhető területek közé az "állandó gyep (legeltetett, kaszált)" és az "aromás-, gyógy- és fűszernövények" köre is. Az aszály a gyepterületeket is jelentősen sújtja (ld. 2022-ben tapasztalt szálastakarmányhiány), mely negatív hatás főként a növénytermesztés mellett állattartással foglalkozó gazdálkodóknál jelentkezik. A módosítás kibővíti a közösségek céljait, és ehhez kapcsolódó szerepvállalást javasol. A közösségek a körzetükön belül elhelyezkedő területek tekintetében birtokában vannak olyan információknak, amelyek megosztásával elősegíthetik a klímaváltozáshoz történő alkalmazkodást, a fenntartható vízgazdálkodási módszerek elterjesztését. Ezen túl a módosítás ösztönzi a közösségeket az állami adatbázisokban rendelkezésre álló adatok lekérésére, megismerésére, és ezzel az általuk folytatott mezőgazdasági gyakorlat felülvizsgálatára, és folyamatos fejlesztésére.

179.§

Az Ögt. végrehajtása során az öntözési igazgatási szervhez beérkezett kérelmek ügyintézéséből származó tapasztalatok alapján szükséges az öntözési körzetek területének nagyságára ésszerű méretkorlátot meghatározni.

180. §

Jelenleg kettő komplex (a Komáromi és a Siófoki) állami öntözőrendszer tulajdonosi joggyakorlásából adódó feladatokat látja el az NFK, mint öntözési igazgatási szerv. A köztulajdonban lévő harmadlagos művek üzemeltetésével, fenntartásával kapcsolatos feladatellátás szabályozása az Ögt. 12/A. § (1) bekezdésének módosításával teljessé válik, ugyanakkor a Magyar Állam tulajdonát képező, az NFK tulajdonosi joggyakorlása alá tartozó, öntözési célt szolgáló – vízgazdálkodási, gazdálkodói és agrotechnikai – egységek dologösszességet képező ingatlan és ingó vagyontárgyai üzemeltetéséről, fenntartásáról is szükséges rendelkezni.

181. §

A jelen módosítás hatálybalépése előtt elismert öntözési közösségek további működési formáját rögzíteni kell, hiszen a módosítással az öntözési közösség fogalma megszűnik, ezért átmeneti rendelkezés beiktatása szükséges.

182-183.§

Kormányzati szinten is fontos kiemelni a fenntartható vízgazdálkodás jelentőségét. Ennek érdekében a módosítás a törvény alapján már szerveződő, illetve megvalósult közösségek szerepét kívánja hangsúlyozni a vízgazdálkodás tekintetében azáltal, hogy a nevükben is megjelenik az a cél, amely a közösségi szerveződéssel elérhetővé válik. A szövegcserés rendelkezések ezt a cél szolgálják.

184. §

A magán- és köztulajdonban lévő harmadlagos művek üzemeltetésével, fenntartásával kapcsolatos feladatok tulajdoni viszonyok szerinti elválasztása nem indokolt. A hatályon kívül helyező rendelkezés ezt a kérdést rendezi.

185-186.§

A földrendező és a földkiadó bizottságokról szóló 1993. évi II. törvény 12/C. § (5) bekezdése alapján a védett természeti területek védettségi szintjének helyreállításáról szóló 1995. évi XCIII. törvény 1. § (1) bekezdésének b) pontja szerinti kijelöléssel nem érintett azon védett vagy védelemre tervezett természeti területek tekintetében, amelyeket – természetvédelmi oltalom hiányában – a szövetkezetnek a vagyonnevesítés szabályai szerint ki kellene adnia – ha az magántulajdonban nem áll vagy magántulajdonba nem került –, a kisajátítási eljárást a szövetkezettel szemben kellett lefolytatni. A kisajátítás megtörténte esetén a kártalanítás összegét a szövetkezet haladéktalanul köteles volt a szövetkezet vagyonnevesítéssel érintett tagjai között a vagyonnevesítés szabályai szerint felosztani. Azon ingatlanok esetében, amelyek kisajátítási eljárás nélkül állami tulajdonba kerültek, a jogosultak elvesztették az őket megillető kártalanítási összeget, ezért indokolt a 2020. évi XL. törvény szerinti kártalanítás lehetőségét részükre is biztosítani. A 2020. évi XL. törvény 6. §-ának és 6/A. §-ának hatályos rendelkezései e jogosulti kört nem fedik le, ezért szükséges a 6/A. § kiegészítése egy új, önálló bekezdéssel.

187. és 190-191. §

A földeken fennálló osztatlan közös tulajdon felszámolásáról és a földnek minősülő ingatlanok jogosultjai adatainak ingatlan-nyilvántartási rendezéséről szóló 2020. évi LXXI. törvény (a továbbiakban: Foktftv.) módosítása a földeken fennálló osztatlan közös tulajdon megszüntetésére irányuló eljárások specialitására tekintettel az általános ingatlannyilvántartási szabályoktól eltérő, kiegészítő rendelkezéseket tartalmaz a végrehajtási joggal terhelt ingatlanok vonatkozásában. A módosítás megteremti a végrehajtási jog törlésének a közös tulajdon megszüntetésére irányuló eljárásokba történő integrálását, különös tekintettel arra, hogy a közös tulajdon megszüntetésére irányuló eljárás meghiúsulása esetén a végrehajtási jog törlésére ne kerülhessen sor, az eljárás sikeres lefolytatása esetén viszont biztosított legyen a végrehajtástól mentes tulajdonszerzés.

188. §

A Foktftv. módosítását a 2024. február 1-jétől hatályba lépő, az ingatlan-nyilvántartásról szóló 2021. évi C. törvény rendelkezései indokolják. A módosítással összhangban rendelkezni kell az ingatlan-nyilvántartásról szóló 2021. évi C. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti rendelkezésekről, valamint egyes, az ingatlan-nyilvántartással,

területrendezéssel, településrendezéssel kapcsolatos és kulturális tárgyú törvények módosításáról szóló 2021. évi CXLVI. törvény 121. § (1) bekezdésének hatálybalépésével kapcsolatban is.

189. §

A Foktftv. 9. § (2) bekezdésének módosításával az ingatlanügyi hatóság a megosztandó ingatlan tulajdoni lapján szereplő helyhez kötött jogok bejegyzésének, illetve tények feljegyzésének alapjául szolgáló vázrajzokat a folyamatban lévő megosztás tényének feljegyzésétől számított 15 napon belül kiadja a megosztási eljárást kezdeményező tulajdonostársnak, szemben a hatályos szabályozással, mely szerint a tulajdonostársak adatszolgáltatás keretében kérhetik az ingatlanügyi hatóságtól a vázrajzok kiadását.

192. §

A Foktftv. 18/A. § (5) bekezdésének hatályos szövege értelmében az öröklés ingatlan-nyilvántartási átvezetésével egyidejűleg az ingatlanügyi hatóság az ingatlan tulajdoni lapjára feljegyzi a közös tulajdon rendezésének kötelezettsége tényét az örökléssel érintett tulajdoni hányadok vonatkozásában. A módosítás ezen rendelkezést kiegészíti a teljes hatályú hagyatékátadó végzés jogerőre emelkedésének, az ideiglenes hatályú hagyatékátadó végzés teljes hatályúvá válását megállapító végzés jogerőre emelkedésének, a hagyatéki eljárásról szóló 2010. évi XXXVIII. törvény 89. §-a szerinti végzés jogerőre emelkedésének, továbbá hagyatéki per esetén az ítélet jogerőre emelkedését követő öt év letelte dátumának feljegyzésével.

193.§

A Foktftv. 18/B. §-ának módosítására a 18/A. § (5) bekezdésének módosításával összhangban kerül sor.

194.§

A rendelkezés a részarány földkiadás során keletkezett osztatlan közös tulajdon megszüntetésére irányuló, a kormányhivatal, mint segítő közreműködésével zajló eljárás különös szabályait állapítja meg. Az alcím rendelkezései nem alkalmazhatók a halastó művelési ágú ingatlanokra, valamint az erdő művelési ágú ingatlanokra, a külterületen található fásítások kivételével.

Az alcímben meghatározott megosztások költségeit az állam viseli.

A szabályozás értemében egy adott földrészleten belül az önálló földrészletek kialakítását minden kérelmező tulajdonostárs vonatkozásában el kell végezni, de ha a kérelmező tulajdonostárs vagy jogutódja nem kívánja az eljárás alcímben meghatározottak szerinti lefolytatását, a kérelmét visszavonhatja.

A kérelmező tulajdonostársak közötti egyezség érvényességéhez az egyezség megkötésekor jelenlévő kérelmező tulajdonostársak tulajdoni hányad szerint számított egyszerű többségének döntése szükséges. Ha a kérelmező tulajdonostársak között egyezség nem jön létre, az adott földrészlet vonatkozásában a kiosztás sorrendjét sorsolással kell megállapítani. A tulajdonostársakat tulajdoni hányaduknak megfelelően a földrészlet meghatározott részéhez kell rendelni, azok a tulajdonostársak pedig, akik önálló földrészlet kialakítását nem kérték, a visszamaradó földrészleten tulajdonközösségben maradnak.

195.§

Szövegcserés módosító rendelkezések.

Ha a megosztási eljárás tárgya zártkerti földnek minősülő ingatlan, az osztatlan közös tulajdon megszüntetése eredményeként kialakításra kerülő ingatlan a szövegcserés módosítás értelmében nem lehet 1000 m²-nél kisebb az 500 m² helyett.

196. §

A módosítás a családi gazdaságokról szóló 2020. évi CXXIII. törvény (a továbbiakban: Csgt.) hozzátartozói láncolat fogalmát pontosítja.

A Csgt. 10. § (2) bekezdése értelmében a tagsági jogviszony megszűnik, ha a tag vonatkozásában a hozzátartozói láncolat megszakad. A módosítás egyértelművé teszi, hogy a házastárs halála nem eredményezi a hozzátartozói láncolat megszakadását és így a tagsági jogviszony megszűnését.

198. §

Szükséges az őstermelők nyugdíjba vonulása, valamint a támogatások igénybevétele miatt annak nyilvántartása, hogy a mezőgazdasági őstermelő mikor halálozott el. Az őstermelői tevékenységet ezen dátummal kell lezárni, mely a Nemzeti Élelmiszer-biztonsági Hivatal partnertörzséből kerül a nyilvántartásba automatikusan, azaz a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara is számos esetben ez alapján kezdeményezheti a törlést. Az ügyfelek adatigényléseit nagymértékben megkönnyíti, ha az őstermelők családi gazdaságában való tagság esetén a többi tag nyilvános adata is külön keresés nélkül megismerhető.

199.§

Az őstermelői nyilvántartás kiegészítése miatt szükséges a megismerhető adatok körének pontosítása.

200. §

A módosítás a szőlészetről és borászatról szóló 2020. évi CLXIII. törvény (a továbbiakban: Btv.) értelmező rendelkezéseit egészíti ki. A kiegészítés meghatározza, hogy kit kell ültetvényhasználónak tekinteni a folyamatban lévő földhasználati és hagyatéki eljárások során. A szőlő gyorsan romló termék, ezért akár egy földhasználati hatósági eljárás, akár egy hagyatéki eljárás elhúzódása (fél év – egy év) miatt, különösen a szürettel kapcsolatos eljárások (pl. szüreti bejegyzés, származási bizonyítvány kiállítása) érdekében szükséges a folyamatban lévő eljárások esetére is meghatározni az ültetvényhasználó fogalmát. A folyamatban lévő földhasználati, illetve hagyatéki eljárás idején is művelni kell a szőlőültetvényt. Az ültetvényhasználónak be kell jelentenie az ültetvényhasználatot, amelynek jogszerűségét csak az eljárás befejeződésével kiállított földhasználati lap igazolja.

201. §

A termőhelyi kataszterből történő törlésre irányuló kérelem megadásának vagy megtagadásának feltételeit a Btv. nem állapítja meg. A jogbizonytalanság elkerülése érdekében szükséges meghatározni legalább az arra vonatkozó feltételeket, hogy a hegyközségnek mely esetben kell a hozzájárulást megadnia. A főszabálytól a hegyközségek eltérhetnek, ha a helyi adottságokra alapozva a hegyközség területére érvényes rendtartásban határozzák meg azokat a szabályokat, amelyek a hozzájárulás megadására vagy megtagadására vonatkoznak.

202. §

A Btv. 4. § (3) bekezdésének módosítása az ültetvény telepítése és kivágása tényének bejelentésére vonatkozó határidőt 15 napban állapítja meg, mely meghatározott időkeretet szab az eddigi haladéktalanul történő bejelentéssel szemben.

A hegybíró az őszi telepítés után csak a vegetációs időszakban, májusig ellenőrizheti a bejelentett telepítés és kivágás végrehajtását, mely időszak az ellenőrzésre nem megfelelő. A hegybírónak a telepítés ellenőrzése során meg kell állapítania a telepített szőlő fajtáját. A szőlőfajta megállapítása a fajtára jellemző morfológiai jegyek alapján történhet. A jellemző morfológiai jegyek a szőlőtőke lombos állapotában láthatóak, azonosíthatóak. Az ellenőrzés határidejét ezért úgy kell megállapítani, hogy a hegybíró abban az esetben is le tudja folytatni az ellenőrzést, ha a bejelentés közvetlenül a lombhullást követően érkezik be a hegybíró részére. Ebben az esetben a hegybírónak az eredményes ellenőrzés lefolytatásához meg kell várnia a szőlőtőkék lombos állapotát. Az eddig hatályban lévő ügyintézési határidő nem elegendő az ellenőrzés eredményes lefolytatásához, mivel egy őszi telepítés esetén a hatályban lévő határidő hamarabb jár le a szőlőtőkék ismételt lombos állapotának eléréséhez képest. Ezért a módosítás lehetőséget biztosít a bejelentést követő 240 napos időintervallumban történő ellenőrzésre a hegybíró részére, a hatályos rendelkezésben szereplő 120 nap helyett.

A Btv. 4. §-ának (5)–(7) bekezdéssel történő kiegészítését az indokolja, hogy osztatlan közös tulajdon esetén az ültetvény használója gyakran nem tudja megszerezni a szőlő-bor ágazatban folytatott hatósági eljárásokról és

teljesítendő adatszolgáltatási kötelezettségekről szóló 435/2021. (VII. 16.) Korm. rendelet 17. § (1) bekezdésében meghatározott jogosultak hozzájáruló nyilatkozatát a telepítési engedély iránti kérelemhez. Ezért a módosítás szabályozza, hogy a hozzájáruló nyilatkozat iránti kérelmet mely esetekben kell kézbesítettnek és a hozzájárulást megadottnak tekinteni.

203. §

A Btv. 5. § (4) bekezdésének módosítása pontosítja a művelési kötelezettség elmulasztása esetén a szőlőültetvény kivágásának növénytermesztési hatóság részéről történő elrendelésének szabályait.

204. §

A Btv. 7. § (3) bekezdésének módosítására irányuló rendelkezésből egyértelművé válik, hogy a nem közfogyasztásra, hanem alapanyagként történő forgalomba hozatalra szánt borászati termék üzemen kívül, az alapanyagként történő felhasználást végző telephelyén is tárolható.

205.§

A Btv. 9. § (2) bekezdésének módosítására irányuló rendelkezés pontosítja a borászati termék közfogyasztásra történő forgalomba hozatalának vagy Magyarország területéről való kivitelének feltételeit, így többek között azt, hogy mely esetekben szükséges a borászati hatóság által tételenként kiadott forgalombahozatali azonosító megléte.

206. §

Az előírás megteremti annak lehetőségét, hogy adott évi szüret vonatkozásában az évjárat jellegének alakulásától függően a maximális hozam földrajzi árujelzőt kezelő hegyközségi szervezet által történő emelése esetén a magasabb hozamú szőlőültetvényből származó szőlőből földrajzi árujelzővel rendelkező borászati termék legyen előállítható.

207. §

A rendelkezés a borászati termékek kémiai összetételére vonatkozó határértékeket határoz meg.

208. §

A Btv. 20. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjának módosítása kiegészíti az adatszolgáltató azonosításához szükséges személyes adatokat, amelyeket a gazdasági aktában fel kell tüntetni.

209. §

A Btv. 21. § (1) bekezdésére irányuló módosítás a szüretelt szőlő mennyisége és cukortartalma ellenőrzési tervének elkészítési határidejét május 31. napjára változtatja. A szüretelt szőlő mennyisége és cukortartalma ellenőrzési terve elkészítésénél meghatározó adat az ültetvények várható termésmennyiségének előzetes felmérése, valamint a területek kijelölése az ellenőrzésre. Az ellenőrzési terv elkészítéséhez már láthatónak kell lennie a szőlőültetvények állapotának. Ezért csak március–április után tervezhető az ültetvények kiválasztása és a rendelkezésre álló erőforrások átcsoportosítása. A Btv. 21. §-ának (4) bekezdéssel történő kiegészítését a borászati hatóságnak az Európai Gazdasági Térség valamely szerződő államából további feldolgozás céljából, vagy az Európai Gazdasági Térségen kívüli országból behozott borászati termékekre vonatkozó adatszolgáltatási igénye indokolja.

210.§

A Btv. 9. § (2b) bekezdésének hatályon kívül helyezését a 9. § (2) bekezdés a) pontjának módosítása indokolja.

211-215.§

Azokban az esetekben, amikor az idős, átadónak számító gazdálkodó nemrégen bekövetkezett halála miatt annak házastársa folytatja a gazdálkodást, a hatályos szabályozás az átadás akadályát képezi, mivel a házastárs nem folytat

10 éve saját nevében és saját kockázatára mező- erdőgazdasági tevékenységet, illetve kiegészítő tevékenységet és ebből nem származik igazoltan árbevétele. A kiegészítés megteremti annak lehetőségét, hogy a gazdálkodó halálát követően annak törvényes örököse előtt is nyíljon meg a lehetőség a gazdaság átadására.

A törvény 13. § (1) bekezdésének alkalmazása a bankok számára problémát jelent, ugyanis az az ügyfélkör teljes finanszírozhatóságát megkérdőjelezheti. Ha valakinek egy szerződésből származó valamennyi joga és kötelezettsége jogszabály rendelkezése alapján száll át másra, a szerződésátruházás szabályait kell megfelelően alkalmazni. Ha a gazdaságátadás megtörténik a biztosítéki kötelezettek hozzájárulása előtt, akkor a biztosíték a Ptk. alapján már megszűnik. Az intézményi kezességek esetén mindenképpen szükséges a helyzet – jelen módosítás szerinti – rendezése.

A fentieken túl a törvény módosítására irányuló rendelkezések technikai jellegűek, illetve a gyakorlatban történő működéshez szükséges kiegészítéseket tartalmaznak.

216.§

Az ingatlan-nyilvántartásról szóló 2021. évi C. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti rendelkezésekről, valamint egyes, az ingatlan-nyilvántartással, területrendezéssel, településrendezéssel kapcsolatos és kulturális tárgyú törvények módosításáról szóló 2021. évi CXLVI. törvény módosítás technikai jellegű, a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvénynek az ingatlannyilvántartási bejegyzés soron kívül történő ügyintézésével kapcsolatos módosításához, valamint a földeken fennálló osztatlan közös tulajdon felszámolásáról és a földnek minősülő ingatlanok jogosultjai adatainak ingatlan-nyilvántartási rendezéséről szóló 2020. évi LXXI. törvény módosításához kötődik.

217.§

A Közös Agrárpolitikából és a nemzeti költségvetésből biztosított agrártámogatások eljárási rendjéről szóló 2022. évi LXV. törvény (a továbbiakban: KAP törvény) 10. § (1) bekezdés 4. pontjában szereplő fogalom módosítása szükséges a KAP Stratégiai Tervvel való összhang megteremtése érdekében.

A törvényen belüli koherencia zavar megszüntetése érdekében az értelmező rendelkezések pontosítása vált szükségessé az "intézkedés" fogalma kapcsán.

A támogató esetében a közvetlen intézkedéseknél a Nemzeti Irányító Hatóság feladatkörének lehető legpontosabb lehatárolása érdekében szükséges a módosítás.

218. §

A KAP törvény személyi hatályának meghatározása az eljárásban részt vevők körének egyértelműsítése érdekében vált indokolttá.

219.§

2023. január 1-jétől az Agrár Széchenyi Kártya Konstrukció az Agrárminisztériumtól a Gazdaságfejlesztési Minisztérium feladat- és hatáskörébe került, amelyre figyelemmel a mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény 81. § (6) bekezdése felhatalmazást ad a gazdaságfejlesztésért felelős miniszter számára, hogy az agrárpolitikáért felelős miniszterrel egyetértésben az Agrár Széchenyi Kártya Program működésének és igénybevételének szabályait rendeletben állapítsa meg. Ugyanígy biztosítani szükséges a szabályozási lehetőséget a Közös Agrárpolitikából és a nemzeti költségvetésből biztosított agrártámogatások eljárási rendjéről szóló 2022. évi LXV. törvény alapján is.

220. §

Hatályba léptető rendelkezések.

Sarkalatossági záradék.

222.§

Jogharmonizációs záradék.

Végső előterjesztői indokolás

a körforgásos gazdasággal összefüggő törvénymódosításokról szóló 2023. évi XLV. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltak alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

A körforgásos gazdasággal összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvény a hulladékgazdálkodás új modelljére történő átálláshoz szükséges pontosító jellegű módosításokat tartalmaz. A módosítás fogalommeghatározással, jogintézményekkel, jogalkotási határidőkkel kapcsolatos előírásai a szükséges átmenetet segítik elő.

Az ingatlanhasználók széles körét érinti a számlázással kapcsolatos átmeneti rendelkezés az esetleges téves átutalások kezelése érdekében.

A hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Ht.) módosításának indoka a területi és az országos hulladékgazdálkodási hatóságok egységes jogalkalmazási gyakorlatának biztosítása. Ennek érdekében a gyakorlatban szükségessé vált a hatósági jogalkalmazói tapasztalatok alapján jelzett pontosítások és módosítások elvégzése.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1.§

A hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény alapján az abban meghatározott koordináló szerv és koncessziós társaság adatszolgáltatásához jogalap biztosítása szükséges a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvényben.

2-6.§

A hulladékgazdálkodás új rendszerének fogalomhasználata miatt szükséges pontosítás az egyes ágazati törvényekben.

7.§

A kötelezettől megvásárolt termékdíjköteles termék legalább hatvan százalékának külföldre történő értékesítése során alkalmazható termékdíj-kötelezettség szerződéssel átvállalásának esete kiegészült az általános forgalmi adóról szóló törvény szerinti adóraktáron keresztül történő külföldi értékesítéssel, amelyre tekintettel a feltételek teljesítésének határidejét is pontosítani szükséges.

8. §

A módosítás célja az állami adóhatóság és a hulladékgazdálkodási hatóság közötti együttműködés szabályainak pontosítása, a termékdíj-kötelezettséggel, valamint a hulladékgazdálkodási kötelezettségekkel összefüggő, a kötelezettségek ellenőrzése érdekében átadásra kerülő adatok körének pontos meghatározása.

9. §

A környezetvédelmi termékdíjról szóló 2011. évi LXXXV. törvény (a továbbiakban: Ktdt.) 40. § (5) bekezdéshez: A tárgyév negyedik negyedévére nézve előlegfizetési kötelezettség terheli a környezetvédelmi termékdíj kötelezettjét, amelynek összegét a tárgyév harmadik negyedévéről szóló bevallásban október 20-ig kell bevallani és december 20-ig kell megfizetni az állami adóhatóság részére. Az előleg összegét az első három negyedév tényleges befizetéseinek átlaga szerinti összeg nyolcvan százalékaként kell megállapítani. A 2023-as átmenet évében az első két negyedév befizetési összegei a teljes termékdíjtételek alkalmazásával történnek, míg a harmadik negyedév összege a 2023. július 1-jével hatályba lépő, a kiterjesztett gyártói felelőségi díj mértékével csökkentett termékdíjtételek alkalmazásával fog történni. A magasabb összegű előleget kompenzálni csak a tárgyév utolsó negyedévéről szóló, a tárgyévet követő év január 20-ig benyújtásra kerülő bevallásukban tudják a gazdálkodók. Az átmeneti rendelkezés lehetővé teszi, hogy az átmenet évében a negyedik negyedévre vonatkozó előleg összegének megállapítása során a harmadik negyedév már a kiterjesztett gyártói felelősségi díjakkal csökkentett összeggel kerüljön figyelembevételre.

A Ktdt. 40. § (6) bekezdéshez: a Ktdt. a készletre vétellel keletkező fizetési kötelezettséget választók esetében lehetővé teszi a kötelezettek részére az általános forgalomba hozatali vagy a saját célú felhasználás időpontjától eltérő ún. előrehozott fizetési kötelezettség keletkezésének a választását, amikor is a készletre vétel időpontjában keletkezik a kötelezettség és a beszerzés időpontja szerint tesz eleget környezetvédelmi termékdíjkötelezettségének a gazdálkodó. A készletre vétellel keletkező fizetési kötelezettséget választók esetében az átmeneti rendelkezés nélkül kettős fizetési kötelezettség keletkezhetne a kiterjesztett gyártói felelősségi díj vonatkozásában, mivel a 2023. július 1-jét megelőzően keletkező termékdíjfizetési kötelezettségük alapján a teljes termékdíj megfizetésével már teljesítették hulladékgazdálkodási kötelezettségüket, ugyanakkor a termék első belföldi forgalomba hozatalára 2023. július 1-jét követően kerül sor és ennek eredményeként kiterjesztett gyártói felelősségi díjat kell fizetniük a koncessziós társaság részére.

A csomagolás termékáramnál a termékdíjas szabályozás és a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségről szóló szabályozás tárgyi hatálya eltér egymástól. A termékdíjas szabályozás tárgyi hatálya alá a csomagolószer tartozik, míg a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettség tárgyi hatálya alá a csomagolószerből létrehozott csomagolás. Abban az esetben, ha a termékdíjköteles csomagolószer után jogszerűen megfizetésre került a termékdíj a csomagolószer első belföldi forgalomba hozatalával 2023. június 30. előtt és ezt követően fogja abból létrehozni a csomagolást a gazdálkodó majd azt elsőként belföldi forgalomba hozni, kiterjesztett gyártói felelősségi díjfizetési kötelezettsége keletkezik a csomagolás forgalomba hozójának. A csomagolást alkotó csomagolószer július elsejét megelőző első belföldi forgalomba hozatala során a kiterjesztett gyártói felelősségi díj levonására nincs még lehetőség, így kettős fizetési kötelezettsége keletkezne a hulladékgazdálkodás költségek megfizetése vonatkozásában. Az átmeneti rendelkezés lehetővé teszi, hogy a kiterjesztett gyártói felelősségi díjat megfizető gazdálkodó visszaigényelhesse ezekben az esetekben a megfizetett környezetvédelmi termékdíjból a kiterjesztett gyártói felelősségi díj összegét.

10. §, 1-2. melléklet

1. melléklet módosításához: a 8424 vámtarifaszám alá tartozó folyadék vagy por szórására szolgáló elektromos működésű gépekkel kiegészül a termékdíjköteles elektromos, elektronikus berendezések táblázata, mivel ezek a berendezések is megfelelnek az elektromos, elektronikus berendezések fogalmának és nem csupán ipari felhasználású berendezéseként fordulnak elő. A háztartási vagy ahhoz hasonló jellegű berendezések kerülnek a termékdíjas szabályozás tárgyi hatálya alá.

A 8485 vámtarifaszám alá tartozó additív gyártásra szolgáló gépek (3D-s nyomtatók) ma már nem csupán ipari méretű gépek, hanem a háztartási vagy ahhoz hasonló jellegű elektromos gépek formájában is elérhetővé váltak. A háztartási vagy ahhoz hasonló jellegű berendezések kerülnek a termékdíjas szabályozás tárgyi hatálya alá.

2. melléklethez: 2022. január 1-jétől a Kombinált Nómenklatúrában önálló HR alszámokat nyitottak a kompressziós gyújtású és hajtómotorként elektromos motorral is működő teherszállító gépjárműveknek össztömegük szerinti bontásban és ugyancsak önálló HR alszámokat nyitottak a szikragyújtású és hajtómotorként elektromos motorral is működő teherszállító gépjárműveknek össztömegük szerinti bontásban. Az újonnan megnyitott vámtarifaszámokra tekintettel szükséges a környezetvédelmi termékdíjról szóló 2011. évi LXXXV. törvény 4. mellékletének kiegészítése.

Emellett a módosítás a termékdíj meghatározásának képletét is pontosítja annak egyértelmű rögzítésével, hogy az általános termékdíjtételből a kiterjesztett gyártói felelősségi díj kollektív teljesítés esetére díjmoduláció nélkül megállapított összegének levonása szükséges.

11.§

a) pont: a kötelezettől megvásárolt termékdíjköteles termék legalább hatvan százalékának külföldre történő értékesítése esetén szerződéssel átvállalható a termékdíj-kötelezettség. Ez a jogcím azonban nem alkalmazható arra az esetre, ha a termékdíjköteles termék külföldre történő értékesítése az általános forgalmi adóról szóló törvény szerinti belföldi adóraktáron keresztül történik. A módosítás megteremti a lehetőségét annak, hogy adóraktárba betárolást követően külföldre értékesített termékdíjköteles termék esetében is lehetőség legyen a termékdíjkötelezettség átvállalására és elkerülhetővé váljon ezzel a jelentős adminisztrációt igénylő befizetés és visszatérítés alkalmazása.

b) és c) pont: a módosítás célja a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszer részletszabályaival való összhang biztosítása. A Ktdt. szerinti bevallások adataival keresztellenőrzött adatok alapját képezik a csomagolási hulladékok Európai Unió felé történő tagállami éves adatszolgáltatásainak. A jelentéktelen mennyiségben más anyagot is tartalmazó, egyébként egynemű anyagból álló társított csomagolások kezelése jellemzően csak a fő összetevő egynemű anyagból álló csomagolásokhoz hasonlóan, azokkal számos esetben együtt történik. Mivel a tagállami éves adatszolgáltatás szabályai szerint ez a jelentéktelen mérték a csomagolási egység tömegének legfeljebb 5%-a, amely esetben a teljes csomagolás a fő összetevő szerint jelenthető, célszerű ezért a Ktdt. 27. § (1) bekezdés b) és c) pontjaiban a határt egységesen 95%-ban meghatározni. Mivel a bevallások egyben a díjfizetés alapját is jelentik, ez a határ változatlanul kötelezően alkalmazandó és nem opcionális választás.

12. §

a)–b) pont: Egyéni hulladékkezelés 2023. július 1-jét követően nem választható, ezért az azzal kapcsolatos, termékdíjbírságra vonatkozó szabályok hatályon kívül helyezése szükséges.

c) pont: A kiterjesztett gyártói felelősségi rendszer átalakítására tekintettel a termékdíjas szabályozásból a hulladékgazdálkodási feladatok koncessziós rendszerben történő ellátása miatt az ezzel kapcsolatos rendelkezések hatályon kívül helyezése vált szükségessé, ezért az állami hulladékgazdálkodást közvetítő szervezetre hivatkozó szövegrész hatályon kívül helyezésére kerül sor.

13.§

A feltöltés fogalmának kiegészítése hatósági kezdeményezésre, a gyakorlat egységesítése, az egységes környezetvédelmi követelmények rögzítése érdekében szükséges. A feltöltés fogalmából célszerű kizárni azokat a lehetőségeket (mint pl.: kavicsbánya feltöltés, mederfeltöltés) ahol a vizek, és különösen a felszín alatti vizek érintettsége megjelenhet. A felszín alatti vizek védelméről szóló 219/2004. (VII. 21.) Korm. rendelet ugyanis expressis verbis kimondja a veszélyes anyagok felszín alatti vizekbe történő közvetlen bevezetésének tilalmát és a közvetett bevezetés engedély kötelezettségét.

14.§

A hulladékgazdálkodás új rendszerére történő átállással kapcsolatos pontosítás.

15. 8

A részletesen meghatározott körben, a kis mennyiségű hulladék elszállítását racionális módon egyszerűsíti a javaslat a további illegális hulladéklerakás megelőzése érdekében.

A Ht. 30/A. § (1) bekezdés c) pontjában történt pontosítás a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. november 19-i 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (a továbbiakban: HKI irányelv) 2018. július 4-én hatályba lépett 8a. cikkével való teljes összhang megteremtése miatt szükséges. A Ht. 30/A. § (1) bekezdés c) pontjával átültetett HKI irányelv 8a. cikk (1) bekezdés c) pontja, valamint 8a. cikk (4) bekezdés a) pontja a gyártó által az érintett tagállam piacán forgalomba hozott termékekkel kapcsolatban fogalmaz meg előírásokat, ezért a Ht-ban az egyértelműség érdekében a "belföldön" szóval való kiegészítés vált indokolttá.

A Ht. 30/A. § (2) bekezdés eb) pontjának pontosítása szintén a HKI irányelv 8a. cikknek való egyértelmű megfelelés miatt szükséges. A HKI irányelv 8a. cikk (3) bekezdés e) pontjának ii) alpontja az értékesített egységek vagy a forgalomba hozott termékek tonnában kifejezett mennyisége alapján fizetett pénzügyi hozzájárulásról rendelkezik. A pénzügyi hozzájárulás alapja tehát nem csak a tonnában kifejezett mennyiség, hanem egyéb értékesítési egység is lehet, ezért indokolt a Ht. 30/A. § (2) bekezdés eb) pontjának a pontosítása.

17.§

A Ht. 30/C. §-ának a (2a) bekezdéssel való kiegészítése a (2) bekezdéshez kapcsolódóan az önkormányzatoknál felmerülő költségek megtérítésének módját pontosítja, továbbá egyértelműen rögzíti, hogy az önkormányzat által viselt költségek fedezetére befolyt pénzösszeg nem a koncessziós társaság bevétele, azt a koncessziós társaság egyéb pénzeszközeitől elkülönítve kezeli.

A Ht. 30/C. §-ának a (2b) bekezdéssel való kiegészítése azért szükséges, mert a Ht. 30/C. § (2) bekezdése csak a Ht. 30/A. § (5) bekezdése szerinti kiterjesztett gyártói felelősségi díjra utal a költségekkel kapcsolatban, a kötelezően visszaváltási díjas termékek esetében azonban a költségeket a 32/B. § (4) bekezdése szerinti szolgáltatási díj tartalmazza.

A Ht. 30/C. § (3) bekezdésének kiegészítésével az országos hulladékanalízis elkészítésének dátuma, valamint az abból származó adatok Hivatal részére történő megküldésének időpontja került rögzítésre, figyelemmel a hulladékanalízis elvégzésének időigényére.

A Ht. 30/C. § (4) bekezdés módosításával pontosításra került a hulladékanalízis módszertanának felülvizsgálatára és közzétételére vonatkozó határidő.

18. §

A Ht. 31. §-ának újraszabályozása alapvetően technikai jellegű amiatt, hogy az azt többszörösen módosító – korábban kihirdetett – törvényi változtatások egységes szerkezetben jelenjenek meg. Új elem ugyanakkor, hogy külföldről behozott hulladékok esetén a külön jogszabályok előírásainak keretén belül a hulladékbirtokos döntésétől függ az átadás módja.

Szükség volt továbbá lehetővé tenni a koncessziós társaság részére, hogy pénzügyi eszközök alkalmazásával ösztönözze a hulladék átadását, elősegítse az átadásra kerülő hulladék mennyiségének növelését, ezzel is csökkentve az illegális lerakásra kerülő hulladékmennyiséget. Fontos azonban rögzíteni azt is, hogy kormányrendelet rendelkezése esetén a pénzügyi ösztönző kötelező.

19.§

Az előírás a Koordináló Szerv számára biztosított adatszolgáltatási lehetőségből indul ki. Ezeket az adatokat (a Ht. 92/B. §-a szerinti ún. Alapadatokat) a Koordináló Szerv egyébként a koncessziós társaság számára egyszeri alkalommal átadja, azonban ezekben az Alapadatokban a 35 éves koncesszió működtetése alatt bekövetkezhetnek változások, melyek hiteles lekövetése érdekében a koncessziós társaság részére is szükséges adatszolgáltatási lehetőséget biztosítani állandó jelleggel.

20. §

A kiegészítés a 30/C. § (2) bekezdéshez kapcsolódóan az önkormányzatoknál felmerülő költségek megtérítésének módját pontosítja, a beszámítás lehetőségének rögzítésével.

A Ht. 2017. június 23-tól hatályos 35. § (3) bekezdése rendelkezett az önkormányzat által bevezetett kedvezmények megtérítéséről. A rezsicsökkentett díjon felüli kedvezmények fenntartásáról az önkormányzat rendeletet alkothat az önkormányzati hulladékgazdálkodási közfeladat megszűnése utáni időszak vonatkozásában. Az önkormányzat tájékoztatási kötelezettsége a koncessziós társaság hatékony feladatellátását szolgálja.

A koncessziós rendszer indulásához kapcsolódó határidő nem jogvesztő, a települési önkormányzat később is tehet jognyilatkozatot, azonkívül hangsúlyozni kell, hogy az átvállalás mértéke szempontjából is teljes döntési szabadság illeti meg.

22.§

A Ht. 38. §-ának újraszabályozása alapvetően technikai jellegű amiatt, hogy az azt többszörösen módosító – korábban kihirdetett – törvényi változtatások egységes szerkezetben jelenjenek meg. Új elem ugyanakkor, hogy a koncessziós rendszerben belépő jogosítványokhoz hasonlóval rendelkezzen a Koordináló szerv a hatékony jogérvényesítése érdekében pl. a kintlévőségek megakadályozása és érvényesítése érdekében.

23.§

A módosítás bővíti a természetes személy ingatlanhasználó elkülönítetten gyűjtött hulladékainak átadási lehetőségeit.

24. §

A Ht. 47/A. §-ának újraszabályozása alapvetően technikai jellegű amiatt, hogy az azt többszörösen módosító – korábban kihirdetett – törvényi változtatások egységes szerkezetben jelenjenek meg. Új elem ugyanakkor, hogy a díjjavaslat elkészítésére vonatkozó alapelvekről és keretszabályokról szóló MEKH rendelet szabályai mögé szélesebb törvényi hátteret kell biztosítani, és törvényben kell tisztázni a rendszeres és az eseti díjmegállapítás különbségét.

25. §

A megfelelő adattartalom biztosítása érdekében szükséges a határidő módosítás.

26. §

A módosítás összefügg a Ht. 53/l. § kiegészítésével. A javaslat célja, hogy lehetőséget biztosítson arra, hogy bizonyos – a koncessziós rendszert megelőző közszolgáltatói rendszerben is – szabadáras szolgáltatásokat a koncessziós társaság és koncesszori alvállalkozója továbbra is jogszerűen nyújthasson.

27. §

A Ht. a 2021. évi II. törvény történő módosítását követően lehetővé teszi, hogy a koncessziós szerződés alapján gyakorolható hulladékgazdálkodási tevékenység ellátásába a koncessziós társaság mást szerződéssel bevonhat. Összhangban a Ht. 53/A. § (2) bekezdésével, 53/H. § (3) bekezdésével és az 53/I. § (3) bekezdésével, a törvény – egyértelműsítve az eredeti jogalkotói szándékot – rögzíti, hogy a koncessziós társaság az átmeneti (felkészülési) időszakban az engedélyek megszerzésére vonatkozó kötelezettségét olyan módon is teljesítheti, hogy az engedélyeket az engedélyekkel rendelkező és a tevékenység gyakorlásába a koncessziós tevékenység megkezdését követően bevonandó koncesszori alvállalkozókkal vagy egyéb kapacitással rendelkező gazdálkodó szervezetekkel kötött megállapodásokon keresztül biztosítja. Ez összhangban van az ilyen tevékenységek során szabályozott iparági gyakorlattal és mind időben, mind ráfordítás oldalról észszerűsíti a koncessziós tevékenység koncessziós társaság, illetve a tevékenység végzésébe bevont más harmadik személyek általi ellátását. A javaslat pontosítja továbbá a kapacitást biztosító szerződés megléte igazolásának követelményeit. A jogalkotói céllal összhangban a koncessziós társaság köteles a koncesszióba adó számára igazolni, hogy a koncessziós tevékenység megkezdéséhez szükséges – nem saját erőforrásra épülő – kapacitás oly módon biztosított, hogy legalább az adott kapacitás lekötésére vagy rendelkezésre bocsátására vonatkozó megállapodások (akár szándéknyilatkozatok akár keretmegállapodások formájában) megkötésre kerültek. A Ht. 53/H. § (1) bekezdése szerinti átmeneti (felkészülési)

időszakban a feleknek ennél részletesebben megállapodniuk nem szükséges, ugyanakkor annak sincs akadálya, ha a felek közötti megállapodás már minden részletre kiterjed – ezt az átmeneti (felkészülési) időszakban jellemzően a biztosítandó kapacitás sajátosságai és körülményei határozzák meg.

28. §

A koncessziós szerződés 3.2.1 pontjának megfelelő törvényi előírás annak érdekében, hogy közösségi forrásból erre a célra létesült hulladékgyűjtő udvarban a kormányrendelet szerinti hulladékok – így pl. a lakossági eredetű építési-bontási hulladékok – átvétele a továbbiakban is megtörténhessen. A koncessziós társaság állami hulladékgazdálkodási közfeladat körébe tartozó tevékenysége számviteli szempontból több önálló tevékenység halmaza, ezért az ezt meghaladó tevékenysége is elkülönül az állami hulladékgazdálkodási közfeladat körébe tartozó tevékenységétől.

29. §

Az első alkalommal történő jogalkotás mellett indokolt, hogy a Ht. hasonló szabályaihoz igazodva a törvény általános érvénnyel is meghatározza a határidőt az koncesszori alvállalkozók és az önkormányzati feladatellátás vonatkozásában.

30.§

(1) bekezdéshez: a módosítások indoka az egyszerűsítés, a hatóságok részéről fölösleges előírni több példányt az igazolásból. A hatósági kötelezések jelenleg is úgy szólnak, hogy a kötelezett igazolja az elszállítás tényét, többnyire mérlegjeggyel. Ez abban az esetben is így történik, ha nem a kötelezett szállítja a hulladékkezelő létesítménybe, hanem szállító útján oldja ezt meg. A hatóság ugyanúgy kéri a kötelezettől az igazolást – jelenleg mérlegjegy – és a kötelezett eljuttatja a hatósághoz, holott a szállító kapta meg azt a hulladékkezelőtől. Ezért fölösleges több példányt előírni, elegendő annak kimondása, hogy a kötelezett kapjon egy példány igazolást. A (29)–(30) bekezdések módosítása szóhasználatot változtató módosítás.

(2) bekezdéshez: a rendelkezés a belső hivatkozás pontosítását szolgálja, mivel itt nem a Ht. 61. § (3) bekezdésére, hanem a (4) bekezdésre szükséges hivatkozni.

Az illegálisan jogellenesen elhagyott/elhelyezett hulladékkal összefüggésben, a Ht. 61. § (24) bekezdése alapján a hulladékgazdálkodási hatóság jogosult a jelzálogjog bejegyzésére a meghatározott cselekmény teljesítésének elmaradása esetén, azonban a jelzálogjog bejegyzésére vonatkozó rendelkezés hatálya a Ht. 12. § (1) bekezdésében meghatározott jogsértésre (hulladék gyűjtése az ingatlanon engedély nélkül legfeljebb 1 évig végezhető) nem terjed ki.

Fentiek alapján indokolt – a 12. § (1) bekezdésében meghatározott jogsértés esetén – a végrehajtási eljárás során, a hulladék felszámolási kötelezettség elmulasztása folyamán a hatóság által a jelzálogjog bejegyzésére vonatkozó kérelem lehetőségének biztosítása.

A Ht. 61. § (24) bekezdését érintő módosulás miatt az e rendelkezést későbbi hatállyal módosító ingatlannyilvántartásról szóló 2021. évi C. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti rendelkezésekről, valamint egyes, az ingatlannyilvántartással, területrendezéssel, településrendezéssel kapcsolatos és kulturális tárgyú törvények módosításáról szóló 2021. évi CXLVI. törvény 88. §-át eltérő szöveggel kell hatályba léptetni.

A Ht. 61. §-a továbbá kiegészül azzal a rendelkezéssel, mely szerint a hulladékgazdálkodási hatóság lehetőséget kap a joghátrányt megállapító döntése meghozatalakor (az ehhez tartozó átmeneti szabály szerint azt követően is) méltányossági kérelem saját hatáskörben történő elbírálására azokban az esetekben, amikor ingatlantulajdonos számára a hulladék felszámolása aránytalan terhet jelent.

31.§

A hatályos rendelkezés megtartása és a koncessziós rendszerhez kapcsolódó módosítása szükséges, tekintettel arra, hogy a 309/2014. (XII. 11.) Korm. rendelet 3. § (6) bekezdése erre a rendelkezésre hivatkozva biztosít a hulladéktermelőnek nyilvántartás vezetési mentességet a közszolgáltatás körébe tartozó hulladékra vonatkozóan, amelyet indokolt fenntartani.

A hulladékgazdálkodás koncessziós rendszerére történő áttérés miatt a fém értéklánc szereplőire és a hulladékgazdálkodási hatóságra történő feladat telepítésről szóló rendelkezés összhangban a fémkereskedelemről szóló 2013. évi CXL. törvénnyel, illetve az azzal való kapcsolat biztosítása érdekében.

33.§

A jelenlegi gyakorlat alapján nehézkes és hosszadalmas, több éves folyamat is lehet a meg nem fizetett járulék behajtása, ennek egyszerűsítése szükséges. A hulladéklerakási járulékot a járulékfizetésre kötelezett önként vallja be, a Ht. egyértelműen előírja a befizetési kötelezettség módját, emiatt szükségtelen a fizetésre külön határozatban kötelezni. A járulékfizetésre kötelezett által beküldött adatszolgáltatásban meghatározott összeget a hulladékgazdálkodási hatóság átadását követően közvetlenül kell behajtania az állami adóhatóságnak. A javasolt változtatással a hulladékgazdálkodási hatósághoz benyújtott fizetési könnyítési kérelmek is átadhatóak az állami adóhatóság részére.

A hulladéklerakási járulékhoz kapcsolódóan egyéb kötelezettség is felmerül, többek között az elektronikus megfigyelőrendszer kiépítése és üzemeltetése kapcsán, ezért szükséges a törvény kiegészítése.

34-35.§

A beléptető rendszer – mely rögzíti a hulladék mennyiségét és típusát is – alkotja a Ht. 68. § (5) bekezdés szerinti naprakész nyilvántartás szerves részét, ezért a beléptető rendszer adatainak megőrzése szükséges, törlése nem kívánatos. Ezek az adatok a nyilvántartás részét képezik; a Ht. 65. § (4) bekezdése szerint a hulladéklerakási tevékenységről szóló nyilvántartás nem selejtezhető.

36. §

A Ht. 78/B. § (2) bekezdés 2. pontjában előírt feladat teljesítésének adatvédelmi és információbiztonsági garanciáit teremti meg azzal, hogy a törvény keretein belül szabályozza az adatkezelési célt, valamint részletesen meghatározza a kezelt adatok körét. A kiemelt hulladékjogi szabályszegéseket elkövetők listája egy – a kiemelt hulladékjogi szabályszegéseket elkövetők nyilvántartásánál szűkebb adattartalmú – személyes (szenzitív) adatokat is tartalmazó közigazgatási feladatok ellátásával összefüggő közhiteles hatósági nyilvántartás, amelyet a hulladékgazdálkodási hatóság alakít ki és működtet, valamint honlapján közzéteszi. A kiemelt hulladékjogi szabályszegéseket elkövetők listája naprakész vezetése és közzététele a Ht. 86. § (9) bekezdésben foglalt rendelkezés betartásához szükséges, amely szerint akit a hulladékgazdálkodási hatóság egy költségvetési évben összesen százmillió forintot, természetes személy esetében tízmillió forintot elérő bírsággal sújt, két évig nem részesülhet törvény vagy kormányrendelet szerint meghatározott támogatásban. A kiemelt hulladékjogi szabályszegés a jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet esetében százmillió forintot, természetes személy esetében tízmillió forintot elérő hulladékgazdálkodási bírságösszeggel szankcionált szabályszegés. A nyilvántartás, valamint a lista tartalmával és vezetésével kapcsolatos részletes szabályokat a Ht. felhatalmazó rendelkezése alapján kiadandó kormányrendelet fogja meghatározni.

37.§

A Ht. 78/G. § (3) bekezdése alapján a kötelezett jogsértő magatartása miatt felmerült, a hulladékgazdálkodási hatóság által hivatalból végzett vizsgálat költségét a kötelezett viseli. A rendelkezés kiegészítése indokolt, tekintettel a hivatalból indított eljárásokra, az ott felmerült költségek ügyfél általi viselésének szabályozásával. Az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 125. § (1) bekezdése értelmében az eljárási költségek viseléséről az általános szabályoktól eltérően kizárólag törvény rendelkezhet. Tekintettel arra a tényre, hogy a hivatalból indított hulladékgazdálkodási eljárások során a Ht. nem rendelkezik a felmerült hatósági eljárási költségek kötelezett által történő viselésének kötelezettségéről – kizárólag a vizsgálat költségéről –, ezért ennek pontosítása szükséges.

38. §

A javaslat célja, hogy megakadályozza a hulladékgazdálkodási hatóság kötelezést kimondó határozata, és a Hivatal díj- és kompenzáció-meghatározó határozataival kapcsolatban indítható bírósági ügyek elhúzódását.

39.§

A Ht. 86. § új (18)–(19) bekezdései, a törvény által előírt helyszíni bírságolással kapcsolatos hatósági feladat teljesítésének adatvédelmi és információbiztonsági garanciáit teremtik meg azzal, hogy a törvény keretein belül szabályozzák az adatkezelési célt, valamint részletesen meghatározzák a kezelt adatok körét. A személyes adatok felvételének indokoltsága a közreműködő hatóságok helyszíni bírságolási lehetőségének biztosítása mellett továbbá az is, hogy a helyszíni bírság megfizetésének elmaradása esetén a területileg illetékes hulladékgazdálkodási hatóságnak eljárást kell indítania az elkötővel szemben.

40. §

Felhatalmazó rendelkezések

Kormányt illetően:

A gazdálkodó szervezet ingatlanhasználónál képződő háztartási hulladékhoz hasonló hulladékot meghaladóan az intézményi résztevékenység körébe tartozó hulladékokra is indokolt, hogy kormányrendelet határozza meg a megelőzés, valamint különösen a jogviszony létrejöttére vonatkozó szabályokat.

A Koordináló szerv feladatainak megváltozásával a korábbi adatszolgáltatás szabályai is változnak. Átmeneti jelleggel a 2023. július 1-jét megelőző időszakban közszolgáltatási feladatokat ellátó közszolgáltató számára is elő kell írni az adatszolgáltatási kötelezettséget, amely a Koordináló szerv részére történik, ugyanakkor a koncessziós társaság adatszolgáltatása elsősorban a miniszter és a Hivatal részére, az önkormányzatok és a létesítmények adatszolgáltatása a miniszter részére történik.

Önkormányzatot illetően:

Az önkormányzatok részére az esetleges díjátvállalással kapcsolatos felhatalmazó rendelkezés biztosítása szükséges.

41. §

- (1) bekezdéshez: az önkormányzatok részére történő ügyátadás korábbi szabályához hasonlóan gyakorlati szempontból kell rendelkezni egyes további átmeneti kérdésekről, melyeket adatkezelési szempontból a törvény már rendezett
- (2) bekezdéshez: a módosítás célja, hogy a jogszabály a szabályozni kívánt élethelyzetnek megfelelő szövegezést használja, és a törvényben a gazdálkodó szervezet dokumentumaira használt kifejezést ne lehessen összekeverni más ágazati jogszabályokban használt üzletszabályzat fogalomhoz társuló jogokkal és kötelezettségekkel.
- (3) bekezdéshez: a koncessziós társaság által 2023. július 1-jétől üzemeltetendő országos számlázási rendszer a koncessziós időszak kezdetén még minden bizonnyal kihívást fog jelenteni ügyfél-oldalon. Bizonyos ügyfélcsoportok átutalásai téves címzetthez kerülhetnek, melynek rendezése a tévesen más címzettnek utalt összegnek a ténylegesen jogosult számlájára havonta történő eljuttatása szükséges. A módosítás lehetőséget teremt arra, hogy a Korábbi Koordináló Szerv, illetve a koncessziós társaság között közvetlen utalásra kerülhessen sor, az ügyfél további adminisztrációs és (átutalási) költségterheinek minimalizálása érdekében.

Az önkormányzatok szempontjából jelentős változásra tekintettel szükséges, hogy a Koordináló szerv külön értesítse az érintett települési önkormányzatot a lehetséges teendőiről.

A törvény technikai számlázási okból átmeneti előírást tartalmaz azokra az esetekre, ha az átvállaló önkormányzat nem volt része ebből a szempontból a koncessziós társaság számlázási rendszerének.

42. §

Részben a Ht. 61. §-ának (24a)–(24d) bekezdéssel történő kiegészítéshez (méltányossági jogkör telepítés) tartozó, részben a Ht. 47/A. § (5) és (6) bekezdésében foglalt bírság kiszabásának alkalmazására (megfelelő felkészülési idő biztosítása) vonatkozó, azzal szoros tartalmi kapcsolatban álló átmeneti szabályt megállapító rendelkezések.

Egyértelműen rögzíteni szükséges, hogy az ellentételezés kizárólag az értékkel bíró hulladék után jár. A 2023. szeptember 30-i jogvesztő határidőre tekintettel fontos, hogy az érintett hulladék átvételére a lehető legszervezettebben, ütemezve kerülhessen sor. A rendelkezéssel érintett hulladéktömeg jelentős része várhatóan nem értékkel bíró hulladék lesz, amellyel kapcsolatban az átvevőnek (a koncessziós társaságnak vagy a koncesszori alvállalkozónak) jelentős költségei keletkeznek, és amelyek fedezete nem tisztázott. Ezt a hiátust kívánja pótolni a költségek megfizetésére vonatkozó rendelkezés. A fémkereskedelemről szóló törvény hatálya alá tartozó fémkereskedelmi engedély köteles anyagok esetében a hulladékok utólagos szétválogatása túlzó követelmény lenne, ezért ebben a vonatkozásban speciális ágazati követelmény lesz alkalmazandó.

A Ht. 92/H. § (9) bekezdésének pontosításával és (9a) és (9b) bekezdéssel történő kiegészítésével a fémkereskedelmi szabályozáshoz hasonlóan rugalmasabbá válik a nem hulladéktermelő gazdálkodó szervezetek koncessziós körbe kerülő hulladékaival történő elszámolás, biztosítva a hulladékgazdálkodók rendelkezési jogát meghatározott határidőn belül.

A koncessziós rendszerre történő átállás zökkenőmentes biztosítása érdekében indokolt a megfelelőségi vélemények hatályának meghosszabbítása.

A díjfelügyeleti szabályozásban 2023. július 1. napjától jelentős változás áll be, mind a díj mértéke – 150 Ft-ra emelkedik –, mind a díjfizető személyében – a koncessziós társaság lesz –, ugyanakkor a díjfizetés időpontja – tárgyév június 30. napja – változatlan marad, ezért átmeneti szabályozással rögzítésre kerül, hogy a Koordináló szervnek csak a 2023. év első félévére kell a díjfelügyeleti díj összegét megfizetnie a 100 Ft-os mértékkel 2023. június 30. napjáig, míg a koncessziós társaságnak – kizárólag a 2023. évben – a 2023. év második félévére vonatkozóan kellene megfizetnie a tárgyév második felére vonatkozó díjfelügyeleti díjat a 150 Ft-os mértékkel.

44. §

1-3. pont, 6-10. pont, és 18-20. pont: a hulladékgazdálkodás új rendszerére történő átállással kapcsolatos pontosítás.

4. pont: a Ht. 30/A. § (3) bekezdés a) pontjában történt pontosítás a HKI irányelv 2018. július 4-én hatályba lépett 8a. cikkével való teljes összhang megteremtése miatt szükséges. A Ht. 30/A. § (3) bekezdés a) pontjával átültetett HKI irányelv 8a. cikk (1) bekezdés c) pontja, valamint 8a. cikk (4) bekezdés a) pontja a gyártó által az érintett tagállam piacán forgalomba hozott termékekkel kapcsolatban fogalmaz meg előírásokat, ezért a Ht-ban az egyértelműség érdekében a "belföldön" szóval való kiegészítés vált indokolttá.

5. pont: a Koordináló szerv hatékony jogérvényesítéséhez szükséges módosítás.

10–11. pont: a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási résztevékenység ellátásához szükséges vagyonelemek tulajdonosaival a koncessziós társaság nem feltétlenül áll szerződéses kapcsolatban. A koncessziós társaság a szolgáltatás igénybevételére szerződik a vagyonelem (leendő koncesszori alvállalkozó) üzemeltetőjével, jellemzően utóbbi áll szerződéses kapcsolatban a vagyonelem tulajdonosával, akit a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény (a továbbiakban: Nvtv.) szerinti versenyeztetési kötelezettség terhel. Éppen ezért a koncesszori alvállalkozóval kötendő – az Nvtv. szerinti hasznosítási vagy tulajdonátruházási – szerződés is a hulladékgazdálkodási résztevékenység folyamatos ellátását szolgálná, emiatt pedig a versenyeztetés alóli mentesítés erre a körre is ki kell, hogy terjedjen.

12., 13., 14. és 15 pont: a normavilágosságot szolgáló módosítás.

17. pont: a Ht. 78/B. §-ára vonatkozó módosítással összefüggésben szükséges a Ht. 86. § (7) bekezdése szerinti rendelkezést is módosítani annak érdekében, hogy a kiemelt hulladékjogi szabályszegéseket elkövetők nyilvántartásának, valamint listájának tartalmával és vezetésével kapcsolatos részletes szabályokról szóló Korm. rendeletben foglalt rendelkezésekkel való összhang biztosítva legyen. A módosítás célja az, hogy a Ht. felhatalmazása alapján megalkotásra kerülő kormányrendeletben foglaltak törvény vagy más kormányrendelet rendelkezéseivel ne legyenek ellentétesek.

18–20. és 22. pont: a normavilágosságot, a belső koherenciát szolgáló módosítás.

21. pont: a gazdálkodó szervezetek szempontjából szükséges változás.

Hatályvesztő rendelkezések a minősítés intézményével, a végrehajtással és az értesítési cím kivezetésével kapcsolatosban, továbbá a díjmegállapításra, valamint a közszolgáltatók vonatkozásában meglévő felhatalmazó rendelkezések hatályban tartása nem indokolt a hulladékgazdálkodás új rendszerében.

46-47. §

A hulladékgazdálkodás új rendszerének fogalomhasználata miatt szükséges pontosítás a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalról szóló 2013. évi XXII. törvényben és a rezsicsökkentések végrehajtásáról szóló 2013. évi LIV. törvényben.

48-49. §, 3. melléklet

A hulladékgazdálkodás új rendszerének fogalomhasználata miatt szükséges az egyes közszolgáltatások ellátásáról és az ezzel összefüggő törvénymódosításokról szóló 2013. évi CXXXIV. törvény módosítása és kiegészítése annak megfelelően, hogy a hulladékgazdálkodás koncessziós rendszerében már fogalmilag kizárt, hogy egy-egy településen legyen elrendelve ideiglenes ellátás.

50-51.§

Az egységes közszolgáltatói számlaképről szóló 2013. évi CLXXXVIII. törvény fogalomhasználatát indokolt hozzáigazítani a Ht. fogalomkészletéhez. Szükség van továbbá az egységes közszolgáltatói számlaképről szóló 2013. évi CLXXXVIII. törvény hulladékgazdálkodásra vonatkozó 11. mellékletének felülvizsgálatára és a koncessziós hulladékgazdálkodási rendszerre történő zökkenőmentes, a közszolgáltatást igénybe vevő ingatlanhasználók (fogyasztók) elégedettségét érintő átállás miatti rendelkezés megállapítására is. A hulladékgazdálkodás koncessziós rendszerét megelőző időszak számlázása külön keretek között történik, ezért a későbbiekben egy statikus záró állapot vehető figyelembe a korábbi időszak megtakarításai szempontjából.

52-54.§

A hulladékgazdálkodás új rendszerének fogalomhasználata miatt szükséges pontosítás az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvényben, a különleges gazdasági övezetről és a hozzá kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló 2020. évi LIX. törvényben és a különleges gazdasági övezetről és a hozzá kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló 2020. évi LIX. törvényben.

55.§

Az időközben módosuló jogalkotói szándéknak megfelelően a korábbi szabályozás hatályba nem lépéséről szóló rendelkezések a Ht-t érintően.

56. §

A rendelkezés a Ht. belső hivatkozásának pontosítását szolgálja az ingatlan-nyilvántartásról szóló 2021. évi C. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti rendelkezésekről, valamint egyes, az ingatlan-nyilvántartással, területrendezéssel, településrendezéssel kapcsolatos és kulturális tárgyú törvények módosításáról szóló 2021. évi CXLVI. törvény útján, mivel a módosító rendelkezésben nem a Ht. 61. § (3) bekezdésére, hanem a (4) bekezdésre szükséges hivatkozni.

Az illegálisan jogellenesen elhagyott/elhelyezett hulladékkal összefüggésben, a Ht. 61. § (24) bekezdése alapján a hulladékgazdálkodási hatóság jogosult a jelzálogjog bejegyzésére a meghatározott cselekmény teljesítésének elmaradása esetén, azonban a jelzálogjog bejegyzésére vonatkozó rendelkezés hatálya a Ht. 12. § (1) bekezdésében meghatározott jogsértésre (hulladék gyűjtése az ingatlanon engedély nélkül legfeljebb 1 évig végezhető) nem terjed ki.

Fentiek alapján indokolt – a 12. § (1) bekezdésében meghatározott jogsértés esetén – a végrehajtási eljárás során, a hulladék felszámolási kötelezettség elmulasztása folyamán a hatóság által a jelzálogjog bejegyzésére vonatkozó kérelem lehetőségének biztosítása.

A Ht. 61. § (24) bekezdését érintő módosulás miatt az e rendelkezést későbbi hatállyal módosító ingatlannyilvántartásról szóló 2021. évi C. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti rendelkezésekről, valamint egyes, az ingatlannyilvántartással, területrendezéssel, településrendezéssel kapcsolatos és kulturális tárgyú törvények módosításáról szóló 2021. évi CXLVI. törvény 88. §-át eltérő szöveggel kell hatályba léptetni.

57 §

Az időközben módosuló jogalkotói elképzeléseknek megfelelően szükség volt rendelkezni – részben a Ktdt., részben a Ht. vonatkozásában – az eltérő szöveggel történő hatálybalépésről, részben a hatályba nem lépésről.

(1) bekezdés

a) pont: A Ktdt. 40. § (3) bekezdése biztosítja, hogy az adóhatóság a 2023. július 1-jén folyamatban lévő eljárásokban 2023. július 1-je után is el tudjon járni. A kiegészítés egyértelműsíti, hogy ezekben az eljárásokban a kötelezettség keletkezésének napján hatályos szabályok szerint kell eljárni.

b) pont: A Ht. 30/C. § (2) bekezdésének kiegészítése az önkormányzatoknál felmerülő költségek megtérítésének módját pontosítja.

c) pont: A személyazonosítás módjával, és az adatkezelés céljával kapcsolatos pontosítás

d) pont: A módosítás a termékdíj meghatározásának képletét pontosítja annak egyértelmű rögzítésével, hogy az általános termékdíjtételből a kiterjesztett gyártói felelősségi díj kollektív teljesítés esetére díjmoduláció nélkül megállapított összegének levonása szükséges.

(2) bekezdéshez: nem hatályba lépő rendelkezések

58. §

Hatályba léptető rendelkezések.

59. §

Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalról szóló 2013. évi XXII. törvényt módosító 8. alcím sarkalatosságát kimondó rendelkezés.

Végső előterjesztői indokolás

az egyes gazdasági, vagyongazdálkodási és postaügyet érintő törvények módosításáról szóló 2023. évi XLVI. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése és a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a törvény indokolása közzétételre kerül.

I. A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) alapján írásbeli alak előírása esetén a jognyilatkozat lényeges tartalmát írásba kell foglalni, és főszabályként a jognyilatkozatot az illető félnek alá kell írnia [Ptk. 6:7. § (1) és (2) bekezdés].

A technikai fejlődés folyamatosan új jognyilatkozati formákat tesz lehetővé. Az ezek által támasztott követelményeknek a Ptk. technológia-semleges megfogalmazással próbált eleget tenni a 6:7. § (3) bekezdésben azzal a rendelkezéssel, hogy írásba foglaltnak kell tekinteni a jognyilatkozatot akkor is, ha annak közlésére a jognyilatkozatban foglalt tartalom változatlan visszaidézésére, a nyilatkozattevő személyének és a nyilatkozat megtétele időpontjának azonosítására alkalmas formában kerül sor. Ilyen szabályozás mellett a bírói gyakorlatra

van bízva annak eldöntése, hogy egy konkrét jognyilatkozati forma megfelel-e az írásbeliség követelményének. A forgalmi gyakorlatban azonban számos olyan nyilatkozati forma alakult ki, amelyek kapcsán nincs egységes bírói gyakorlat, így a szabályozás a jelenlegi formájában jogbizonytalanságot eredményez.

Az egyes igazságügyi tárgyú, valamint kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2021. évi CXXII. törvény 89. §-ával beiktatott Ptk. 6:7. § (3a) bekezdése szerint, ha jogszabály eltérően nem rendelkezik, az ingatlannal kapcsolatos, valamint az öröklési jogi, családjogi, társasági jogi, illetve pénzügyi szolgáltatási jogviszonnyal összefüggésben elektronikus úton tett jognyilatkozat kizárólag akkor minősül írásba foglaltnak, ha annak tartalma írásjegyekkel rögzített és eleget tesz az elektronikus okirat létrehozására irányadó jogszabályi követelményeknek. Ezen jognyilatkozatok esetében kizárólag magasabb biztonsági szintet garantáló elektronikus formában hozható létre érvényes elektronikus okirat. A Ptk. azonban úgy írja elő, hogy a jognyilatkozat tegyen eleget az elektronikus okirat létrehozására irányadó jogszabályi követelményeknek, hogy ilyen általános követelményt jogszabály nem határoz meg.

Egyfelől tehát a hatályos szabályozás alapján nem alakult ki egységes bírói gyakorlat konkrét jognyilatkozati formák írásbelisége tekintetében, másrészt hatályos jogunk nem definiálja az elektronikus okiratot.

2014. szeptember 17. napján hatályba lépett a belső piacon történő elektronikus tranzakciókhoz kapcsolódó elektronikus azonosításról és bizalmi szolgáltatásokról, valamint az 1999/93/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 910/2014/EU európai parlamenti és tanács rendelet (a továbbiakban: elDAS Rendelet), amely teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó az Európai Unió valamennyi tagállamában, így a szabályozási hiány pótlásakor az elDAS Rendelet szabályaira is figyelemmel kell lenni.

A pénzügyi szektor elektronikus okirat-készítési gyakorlatában a nyilatkozattevő ügyfél a pénzügyi intézmény zárt informatikai rendszerében, biztonságos azonosítási eljárás keretében hagyja jóvá a nyilatkozatát. A veszélyhelyzettel összefüggő átmeneti szabályokról szóló 2021. évi XCIX. törvény 46. §-a és 47. §-a ugyan rendelkezik arról, hogy a pénzügyi szolgáltatási szerződés teljes bizonyító erejű magánokiratnak minősül, ha azt a Magyar Nemzeti Bank által auditált elektronikus hírközlő eszköz vagy elektronikus ügyfél-azonosító és nyilatkozattételi rendszer útján kötötték, de nem ad egyértelmű választ arra a kérdésre, hogy az ilyen módon létrehozott jognyilatkozat mennyiben felel meg az írásbeli alakhoz kötött jognyilatkozatokkal szemben támasztott követelményeknek.

A törvényjavaslat a fentebb részletezett szabályozási hiányt az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény (a továbbiakban: E-ügyintézési törvény) módosításával pótolja, egyrészt mert az E-ügyintézési törvény kimondott célja – többek között – a magánjogi jogviszonyok szélesebb körű elektronizálása, másrészt mert az E-ügyintézési törvény az elDAS Rendelettel összhangban meghatároz olyan fogalmakat, amelyek az elektronikus okirat fogalmának megalkotásához és az elektronikus okiratok írásbeliségének törvényi definiálásához is szükségesek.

II. A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) módosításának indoka, hogy a felszámolói díjszabás átfogó újragondolása vált szükségszerűvé az alábbi okokra figyelemmel.

Az egyszerűsített felszámolási eljárásban a felszámoló díja 1992. január 1. napjától megegyezik a hatályos Cstv. szerinti díjmértékkel. Az általános felszámolásokban a felszámolót megillető 300 000 forint minimumdíj a 2009. szeptember 1. napján hatályba lépett módosításokkal került megállapításra. A hitelezők által befizetett nyilvántartásba vételi díj szintén 2009. szeptember 1. napján került legutóbb módosításra.

A felszámolók díjazásának felülvizsgálata során megállapítható volt, hogy a felszámolói díjazás valorizációja, illetve méltányos emelése szükséges a felszámolási eljárások hatékony és eredményes lefolytatása érdekében. Tekintettel arra, hogy a felszámolók díjának fedezetét elsősorban a hitelezők által befizetett nyilvántartásba vételi díjak képezik, ezért indokolt a hitelezői befizetésekre vonatkozó szabályozás rendezése is. A módosítás során szükséges a felszámolói díjkiegészítések alapját növelni, hogy a felszámolói díjak emelkedése végső soron ne az államháztartást terhelje.

A módosítás szabályozási rendszerbeli összhangja érdekében a csődeljárásban a vagyonfelügyelő díjazásának rendezése is indokolttá vált.

A módosítás a vagyonfelügyelők és felszámolók érdekeltségének növelését célozza az eljárások eredményes lefolytatásában, illetve a hatékony és színvonalas fizetésképtelenségi szakértői munka alapvető feltételeit teremti meg.

Az egyes büntetőjogi tárgyú és ehhez kapcsolódóan egyéb törvények módosításáról szóló 2021. évi CXXXIV. törvény 2022. január 1-jével paradigmaváltást hajtott végre a büntetőjogból származó egyes vagyoni igények és a felszámolásban jelentkező hitelezői igények kapcsolata terén. Az új szabályok szerint a felszámolási eljárásban végrehajthatóak az olyan büntetőjogi intézkedéssel, illetve kényszerintézkedéssel létrejövő vagyoni igények, amelyek célja valamilyen pénzösszeg – nem pedig egy konkrét dolog – biztosítása vagy elvonása. Az ilyen igények a felszámolásban az állam javára szóló hitelezői igényként jelennek meg, általuk az állam a büntetőjogi céljaira is részesedhet az adós vagyonából, az előre meghatározott kielégítési sorrendnek megfelelően.

Az új jogszabályi környezet alkalmazásának első időszakából származó tapasztalatok szerint a változtatás meghozta a hozzá fűzött reményeket, ugyanakkor a gyakorlat szembesült az új fogalmi rendszer alkalmazásának a nehézségeivel. A gyakorlati tapasztalatok azt mutatják, hogy szükségessé vált e fogalmaknak a Cstv. általános fogalomhasználatával összhangban történő pontosítása.

A módosítással megtörténik a fogalmak pontosítása, és a módosított fogalmaknak a teljes Cstv.-ben történő következetes átvezetése.

Az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény módosítása pontosítást tartalmaz, amely szerint a Cstv. 79/A. § (2) bekezdésében meghatározott bűnügyi hitelezői igénybejelentés érvényesítése érdekében csak abban az esetben kell a határozat megküldésével írásban értesíteni a felszámolót és a felszámolást elrendelő bíróságot, ha bűnügyi hitelezői igény bejelentés még nem történt.

- III. Az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény (a továbbiakban: Vtv.) módosítása a jogalkalmazói jelzésekre figyelemmel a jogértelmezést, joggyakorlást segítő pontosításokat tartalmaz.
- IV. A törvénytervezet az állami vagyonjuttatással összefüggésben módosítja több jogszabály állami vagyon különböző kedvezményezettek részére történő ingyenes tulajdonba adására vonatkozó rendelkezéseit.
- V. A törvénytervezet célja továbbá a fiatalkorúak dohányzásának visszaszorításáról és a dohánytermékek kiskereskedelméről szóló 2012. évi CXXXIV. törvényben (a továbbiakban: Fdvtv.) a dohánytermék-kiskereskedelmi tevékenységet végző személyek részére meghatározott nyilvántartás-vezetési és adatszolgáltatási kötelezettség teljesítéséhez kapcsolódó rendelkezések megállapítása. A törvénytervezet alapján a Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatósága (a továbbiakban: Hatóság) hatósági nyilvántartást vezet a dohánytermék-kiskereskedelmi tevékenységet végzők által forgalmazott és adatszolgáltatási kötelezettséggel érintett termékeket először Magyarországon forgalomba hozó gyártókról, nagykereskedőkről, importőrökről (a továbbiakban együtt: termékregisztrátor). A nyilvántartás-vezetési és adatszolgáltatási kötelezettség egységes teljesítése és az így keletkezett adatok minél pontosabb és szélesebb körben történő felhasználhatósága érdekében a Hatóság az adatszolgáltatási kötelezettséggel érintett termékekről szintén hatósági nyilvántartást vezet. Az egyes termékek nyilvántartásba vételét a termékregisztrátorok kötelesek kérni a Hatóságtól a belföldi forgalmazás megkezdését megelőzően.

A dohánytermék-kiskereskedelmi tevékenységet végzők adatszolgáltatása kapcsán keletkező adatokat a Hatóság feldolgozza, elemzi, különböző célokra átadja.

A piaci igények felmérése és a piac tisztaságának előmozdítása céljából az adatszolgáltatás és az adatfeldolgozás során keletkező adatmennyiséget a Hatóság a termékregisztrátorok és a dohánykiskereskedelmi-ellátó részére szerződés alapján, ellenérték fejében átadhatja. A jövedéki adóval kapcsolatos kockázatok elemzéséhez és a költségvetési csalás bűncselekmények megelőzése céljából a dohányboltok forgalmi adatait a Hatóság a nyilvántartás-vezetésről és adatszolgáltatásról szóló SZTFH rendelet szerinti rendszerességgel átadja az állami adóés vámhatóság részére.

Az üzleti titokról szóló 2018. évi LIV. törvény, valamint az az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény rendelkezéseivel való összhang érdekében és az átadásra kerülő adatkör jellegére tekintettel a két adatátadási jogcím törvényi szintű szabályozása szükséges.

A törvénytervezet továbbá megteremti az összhangot az egyes egészségügyi, egészségbiztosítási és gyógyszerészeti tárgyú törvények módosításáról szóló törvénymódosításnak a nemdohányzók védelméről és a dohánytermékek fogyasztásának, forgalmazásának egyes szabályairól szóló 1999. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Nvt.) módosítására irányuló szabályaival.

A törvénytervezet tartalmazza továbbá a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény gyakorlati jogalkalmazását segítő szövegpontosító módosításait.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

A törvénymódosítás alapján, ha a felszámoló hivatalbóli felmentésére a felszámolók névjegyzékéből való törlés miatt kerül sor, a bíróság a felmentő végzés meghozatalával egyidejűleg másik felszámolót rendel ki, vagyis ebben az esetben nem szükséges az, hogy a felmentő végzés jogerőssé váljon, szem előtt tartva a felszámolási eljárások mielőbbi lefolytatásához fűződő társadalmi érdeket is. A Cstv. 27/A. § új (10b) bekezdése alapján továbbá ebben az esetben a felszámoló a felmentő végzésnek az őt megillető díjat és költségtérítést megállapító rendelkezése ellen élhet fellebbezéssel. Ennek indoka az, hogy a felszámolók névjegyzékéből való törlésről szóló határozattal szemben az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény szerint van helye jogorvoslatnak, ezért a felszámolónak a névjegyzékből való törlésére tekintettel történő felmentése esetében jogorvoslati jogot csak a díjazás és költségtérítés tekintetében indokolt biztosítani.

2. §

A korábbi szabályozás alapján a felszámolók névjegyzékét vezető szerv, a Felszámolók Névjegyzékét Vezető Hatóság (a továbbiakban: FNVH) az állami vagyon felügyeletéért felelős miniszter által vezetett minisztérium, illetve a tárca nélküli miniszter tevékenységének segítésére kijelölt Miniszterelnöki Kormányiroda önálló szervezeti egysége volt.

Az FNVH jogutódja a Hatóság a felszámolók egyes tevékenységeinek szabályozásával, a felszámolói szervezetrendszer feletti hatósági felügyelet és hatósági ellenőrzés gyakorlásával és szabályozásával kapcsolatos feladatokat ellátó, önálló szabályozó szerv, amely csak jogszabálynak van alárendelve.

A szervezeti változásra tekintettel indokolttá vált, hogy a felszámolási eljárás során a felszámolóbiztosnak az értékesítést megelőzően – amennyiben ez olyan ingatlant, vagyontárgyat érint, amelyről megállapítást nyert, hogy környezeti kárral vagy környezeti teherrel érintett – a továbbiakban már ne az állami vagyon felügyeletéért felelős miniszter, hanem a Hatóság elnöke hozzájárulását kelljen beszereznie.

3. §

A törvényjavaslat alapján a Cstv. 59. § (1) bekezdését érintő módosítás szerint a felszámoló díja az eladott vagyontárgyak bevétele és a felszámolás kezdő időpontja előtt keletkezett követelések pénzbevétele együttes összegének alapulvételével 6%-ra emelkedik, illetve a felszámolói díjminimum 500 000 forint + Áfa összegben kerül megállapításra. Fontos újítás, hogy az adós felszámolás alatti tevékenysége esetén az ebből eredő bevétel 2%-a helyett 4%-a vehető díjként figyelembe. A törvénymódosítás alapján, ha a felszámolási eljárást sikertelen csődeljárás előzte meg, akkor is a fenti díjazás illeti meg a felszámolót.

A törvényjavaslat szabályozza, hogy az egyszerűsített felszámolási eljárásban a felszámoló díja szintén 500 000 forint + Áfa azzal, hogy ebben az esetben a Cstv. 59. § (5) bekezdésének módosítására tekintettel a garantált díjminimum 350 000 forint + Áfa összegre emelkedik.

A felszámolási eljárás során az egyezség létrejötte, a cég fennmaradása és továbbműködése össztársadalmi és gazdasági érdek. Fontos ezért, hogy a felek érdekeltek legyenek az egyezségkötésben. Egyezség esetén a felszámolói díjminimum 500 000 forint + Áfa.

Gyakorlati tapasztalatok által indokoltan a módosítás lehetővé teszi a bíróság számára egyezségkötéskor a felszámolói díj csökkentését – a felszámoló által végzett munka alapján – a felosztható vagyontól függetlenül.

Az egységes jogalkalmazás érdekében rögzítésre kerül, hogy egyezség esetén a felszámolónak a díjkiegészítési számlára fizetési kötelezettsége nem keletkezik.

A Cstv. 59. § (2) bekezdésének módosítása által az eladott vagyontárgyak bevétele és a felszámolás kezdő időpontja előtt keletkezett követelések bevétele alapján számított nettó felszámoló díjból a 4%-ot meghaladó részt kell

befizetni, illetve a felszámolás alatti tevékenység esetén a felszámolói díjból a korábbi 1% helyett 2%-ot kell befizetni a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatala által vezetett díjkiegészítési számlára.

4. §

A törvénymódosítás lehetővé teszi, hogy a befizetett, de fel nem használt nyilvántartásba vételi díjakat ne kelljen a hitelezők részére visszafizetni. A maradvány összege a díjkiegészítési számla alapját növeli a Cstv. 59. § (3) és (5) bekezdés szerinti kifizetésekre.

5. §

A Cstv. 79/A. § (2) bekezdésének módosításával a Cstv. fogalmi rendszerében megjelenik a bűnügyi hitelezői követelés – bűnügyi hitelezői igénybejelentés – bűnügyi hitelezői igény egymásra épülő fogalmi hármasa, amely összhangba kerül a Cstv. általános fogalomhasználatával.

A bűnügyi hitelezői követelés fogalma az igény vagy az igénybejelentés alapjául szolgáló követelést jelenti.

A bűnügyi hitelezői igénybejelentés fogalma pontosításra kerül, felhasználva a bűnügyi hitelezői követelés új fogalmát.

Megjelenik továbbá a bűnügyi hitelezői igény – szintén a bűnügyi hitelezői követelés fogalmát alkalmazva – a Cstv. fogalomrendszerével összhangban, amely az állami felszámoló által nyilvántartásba vett (előzetes vagy végleges) bűnügyi hitelezői követelést jelenti.

Az említett fogalmi hármasnak tartalmilag változatlanul a felszámolásban végrehajtható büntetőeljárási határozatok képezik az alapját. A felszámolásban végrehajtható határozatok tekintetében a törvényjavaslat nem tartalmaz változást.

A törvényjavaslat a gyakorlati tapasztalatok alapján lehetővé teszi, hogy a folyamatban lévő olyan felszámolási eljárásban, amelyben bűnügyi hitelezői igénybejelentésre került sor, a felszámolási zárómérleg elkészítése az állami felszámoló részére a kirendelésétől számított két év elteltével legyen kötelező.

6. §

A bűnügyi hitelezői igény összegeként a fedezetet biztosító zár alá vétel esetén a biztosított összeg és az értékesítés összege közül azt kell nyilvántartani és az adós felosztható vagyonából az az összeg képezi a kielégítés alapját, amelyik a felsoroltak közül alacsonyabb. Az értékesítést megelőzően a felszámoló megállapítja a vagyontárgy becsértékét, amellyel már a felszámoló számára nyilvánvalóvá válhat, hogy az adott vagyontárgy csak csökkentett vételáron lesz értékesíthető. Ez fontos információ a büntetőeljárást lefolytató szervek számára, ugyanis azt jelzi, hogy csökkenni fog a bűnügyi hitelezői igény, így a pénzösszegben kifejezett vagyonelkobzás egy része nem fog megtérülni. Egy ilyen információ megalapozhatja, hogy a vagyonelkobzás biztosítása érdekében újabb vagyont érintő kényszerintézkedések érdekében történjen intézkedés. Erre tekintettel a törvénytervezet a Cstv. 79/D. § (2) bekezdésének módosításával az állami felszámoló – a 48. § (2) bekezdésében meghatározott értesítések megküldésével egyidejűleg – köteles lesz arra, hogy értesítse a büntetőeljárást lefolytató szervet az értékesítésre kerülő vagyonelemek becsértékéről. A Cstv. 48. § (2) bekezdésben meghatározott értesítési kötelezettség hiányában az állami felszámoló az értékesítésre kerülő vagyonelemek becsértékéről szóló értesítést az értékesítés megkezdésével egyidejűleg köteles megküldeni a büntetőeljárást lefolytató szervnek.

7.§

A törvénymódosítás a Cstv. 79/F. § (2) bekezdésében az egységes értelmezés érdekében 79/C. §-ra történő hivatkozás helyett konkrétan nevesíti, hogy az állami felszámolónak a vagyonfelosztási tervezet jóváhagyása esetén intézkednie kell a korábban zár alá vételt elrendelő nyomozó hatóság, ügyészség, bíróság általi zár alá vétel ismételt elrendelése érdekében történő megkeresése iránt.

8. §

A bűnügyi vagyont érintő felszámolási eljárásokra vonatkozó jogszabályi rendelkezések hatálybalépése óta eltelt időszak tapasztalata alapján az ilyen ügyek általánosságban különösen bonyolultnak tekinthetőek. Az állami

felszámolót terheli a bűnügyi hitelezői igény nyilvántartásba vétele, amellyel kapcsolatban komplex és soron kívüli iratáttekintés szükséges, ezen felül az állami felszámoló szorosan együttműködik a zár alá vétel törlése iránt a büntetőeljárásban eljáró bűnügyi szervekkel, illetve a közhiteles és egyéb nyilvántartások vezetőivel, továbbá kapcsolatot tart a magyar állam bűnügyi hitelezői követelésének megfelelő kielégítése érdekében a magyar állam képviselőjeként eljáró állami adó- és vámhatósággal. Az állami felszámoló által elvégzett tevékenységre és munkateherre figyelemmel indokolt ezekben az esetekben az állami felszámoló díjának emelése.

9. §

Átmeneti rendelkezés.

10. §

A rendelkezés szövegcserés módosító rendelkezéseket tartalmaz a felszámolói díjak, illetve a nyilvántartásba vételi díjak egységesítése érdekében.

A Cstv. 12. § (1) bekezdésének módosítása a csődeljárásban a nyilvántartásba vételi díj összegét legalább 10 000 forint és legfeljebb 200 000 forint összegben határozza meg.

A Cstv. 16. § (4) bekezdésének módosításával a törvényjavaslat alapján a csődegyezség jóváhagyása esetén a vagyonfelügyelőt legalább 500 000 forint + Áfa összeg illeti meg.

A Cstv. 24/A. § (2) bekezdésének módosítása azt célozza, hogy az ideiglenes vagyonfelügyelő díja jogi személyiség nélküli adós esetén 400 000 forint + Áfa, jogi személyiséggel rendelkező adós esetén 600 000 forint + Áfa.

A Cstv. 45/A. § (3) bekezdése módosításával a felszámolási eljárás Cstv. 45/A. § (1) bekezdése szerinti megszüntetése esetén a felszámolót legalább 300 000 forint + Áfa összeg illeti meg.

A Cstv. 46. § (7) bekezdése módosítása a felszámolási eljárásban a hitelezők nyilvántartásba vételéhez szükséges befizetendő minimum díj 5 000 forintról 20 000 forintra, illetve maximum 200 000 forintról 400 000 forintra történő emelését tartalmazza.

A Cstv. 49/A. § (4) bekezdése módosításával az egyértelmű jogalkalmazás érdekében rögzítésre kerül, hogy ártárgyalás tartására legfeljebb egy alkalommal kerülhet sor értékesítés (pályázat, illetve árverés) esetén, leszámítva az elektronikus rendszert érintő üzemzavar esetét.

A Cstv. 50. § (6) bekezdése módosítása a közbenső mérleg jóváhagyásakor kiutalható minimum díjelőleg összegét emeli meg, érdekelté téve a felszámolót a vagyonértékesítés és követelésbehajtás során, továbbá a módosítás hatályon kívül helyező rendelkezései alapján, ha a felszámolási eljárást sikertelen csődeljárás előzte meg, akkor is az általános díjelőleg illeti meg a felszámolót.

A törvényjavaslat a Cstv. 79/A. § (2) bekezdésében szereplő fogalmi változásokkal összefüggő pontosítást tartalmaz a Cstv. 57. § (1) bekezdés e) pontjában.

A Cstv. 59. § (5) bekezdésének módosításával rendezésre került az egyszerűsített felszámolási eljárásokban kifizethető felszámolói díjminimum.

A Cstv. 66. § (2a) bekezdése a stratégiailag kiemelt jelentőségű felszámolási eljárásokban szabályozza az ideiglenes vagyonfelügyelőként eljáró állami felszámoló díját.

A törvényjavaslat Cstv. 79/A. §–79/F. §-t érintő módosításai a Cstv. 79/A. § (2) bekezdésében szereplő fogalmi változásokkal összefüggő terminológiai pontosítást tartalmaznak.

A törvényjavaslat továbbá megnevezésben is következetesen különbséget tesz a bűnügyi hitelezői követeléssel érintett felszámolásban korábban kirendelt felszámoló, valamint a Cstv. 79/A. § (7) bekezdése szerinti állami felszámoló között, ez utóbbit a IV/A. Fejezetben "állami felszámolóként" nevesítve.

A törvényjavaslat a Cstv. 79/B. §-ában pontosítja a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvényre vonatkozó hivatkozást.

Hatályon kívül helyező rendelkezés.

12.§

A módosítás alapján a szabályozás azon létesítményekre is kiterjed, amelyek hőközvetítő folyadék keringetésével – nem termálvízzel – nyerik ki és hasznosítják a geotermikus energiát, azonban tevékenységüket a felszíntől mért 150 méteres mélységet meghaladóan folytatják. A módosítás nyomán valamennyi folyadék cirkuláltatással történő geotermikus energiakinyerési tevékenység építési engedélyezési hatáskörbe kerül.

A rendelkezés kezeli azt az esetet, ha a geotermikus védőidom kijelölését követően a geotermikus energia kinyerésére és hasznosítására irányuló szerződés nem jön létre. Ebben az esetben a bányászati jogot nem képviselő geotermikus védőidom törlése szükséges.

13.§

Átmeneti rendelkezés.

14.§

A módosítás törvényi szinten rendezi a bányatérképek bányafelügyeletnek történő megküldésének kötelezettségét, ezzel megteremtve annak lehetőségét, hogy a mulasztó bányavállalkozókkal szemben a bányafelügyelet hatósági intézkedést alkalmazhasson.

15.§

A biztonsági övezettel kapcsolatos tilalmak megszegése esetén alkalmazandó eljárásrend megváltozott, amelynek következtében az üzemeltetőnek már nem kötelezettsége a jogsértés megszüntetése iránt intézkedni, ha a jogsértést elkövető ingatlantulajdonos a felhívásának nem tett eleget, hanem elegendő az ingatlantulajdonost a jogsértés megszüntetésére felszólítania, majd nem teljesítés esetén a bányafelügyelethez fordulni. Az ingatlantulajdonos a szabályozás változása miatt már nem tudja akadályozni az üzemeltetőt a jogellenes állapot megszüntetésében, ezért nem indokolt hatályban tartani az erre vonatkozó kimentő szabályt.

16.§

A törvénymódosítás pontosítja a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zártkörűen Működő Részvénytársaság (a továbbiakban: MNV Zrt.), valamint – a kivezetésre szánt állami vagyon esetében – az MVH Zrt. és a Nemzeti Földügyi Központ közös tulajdonosi joggyakorlása alatt álló állami tulajdonú ingatlanok tekintetében a tulajdonosi joggyakorló személyének törvényi meghatározását, összhangban a Vtv. főszabály szerinti tulajdonosi joggyakorló kijelölő rendelkezésével, mely szerint a rábízott állami vagyon felett az államot megillető tulajdonosi jogok és kötelezettségek összességét tulajdonosi joggyakorlóként az MNV Zrt. gyakorolja.

17.§

A Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alap által az állam tulajdonába térítésmentesen átadott eszközök tekintetében nem indokolt fenntartani a speciális vagyongazdálkodási szabályokat egyrészt azért, mert a vagyon jórészt felhasználásra került, másrészt pedig azért, mert az átadott vagyon felhasználására eredetileg kitűzött cél az általános vagyongazdálkodási eszközökkel is elérhető.

18. §

A dohánytermék-kiskereskedelmi tevékenységet végzők nyilvántartásvezetési és adatszolgáltatási kötelezettségének teljesítéséhez az adatszolgáltatási kötelezettséggel érintett termékeket Magyarországon először forgalomba hozó személyek nyilvántartásba-vételéhez szükséges értelmező rendelkezés.

A törvényjavaslat rögzíti továbbá, hogy az Fdvtv. alkalmazásában a dohányzási célú gyógynövénytermék az Nvt. által ekként meghatározott termék, azaz növény-, gyógynövény- vagy gyümölcsalapú termék, amely nem tartalmaz dohányt és hevítéssel, vagy égési folyamat során fogyasztható.

Az egységes jogalkalmazás érdekében indokolt szabályozni, hogy az Fdvtv. alkalmazásában a 15/D. §-ban megjelenő új csomagolási egység fogalom alatt az Nvt. 1. § m) pontja szerinti fogalmat kell érteni.

19.§

A törvénymódosítás megteremti a termékregisztrátorokra vonatkozó hatósági nyilvántartás vezetésével és a dohánytermék-kiskereskedelmi forgalmi adatok átadhatóságával kapcsolatos hatáskört.

20. §

Az Fdvtv.-ben az állami vagyonnal való gazdálkodás szabályozásáért felelős miniszter által ellátott feladatokat a jövőben egységesen a kormányrendeletben e feladatok ellátására kijelölt miniszter látja el, így indokolt a rendelkezést a feladat címzettjének változása miatt újra megállapítani.

21-23.§

A megváltozott gazdasági környezet kihatással van a dohányipari ellátási lánc minden szereplőjére. Az energiához történő hozzáférés nehézségei, illetve az inflációs környezet veszélyezteti az ellátási lánc szereplőinek gazdasági helyzetét. A dohánykiskereskedelmi-ellátó fokozott szerepvállalása szükséges ezen kockázatok csökkentésére, hogy adott esetben szolgáltatóként a dohányipari ellátási lánc további feladatait tudja átvállalni, garantálva az ellátásbiztonságot.

Az Fdvtv. 15/A. § (3) bekezdés és 15/B. § (8) bekezdés módosításával a dohánytermékeknek a dohány-kiskereskedelmi ellátó raktáraiba történő logisztikája racionalizálódik, továbbá az ellátásbiztonság erősödik, tekintettel arra, hogy a módosítás lehetőséget teremt arra, hogy a dohány-kiskereskedelmi ellátó is közre tudjon működni az egyes termékek beszállításában.

Az Fdvtv. 15/D. § módosításával pontosításra kerülnek a kizárólagosan dohányboltban forgalmazható termékek kapcsán a dohánytermék-kiskereskedői tevékenység során érvényesítendő kihelyezési és polckép szerződés megkötésére vonatkozó szabályai.

24. §

Az Fdvtv. új címmel egészül ki a már jelenleg is működő nyilvántartásvezetési és adatszolgáltatási kötelezettség egységes teljesítéséhez szükséges, törvényi szintű szabályok megalkotásával.

A Hatóság által a termékregisztrátorokról vezetett hatósági nyilvántartásra vonatkozó rendelkezések meghatározzák a nyilvántartásba-vételi kötelezettségre, a nyilvántartott adatokra, azok módosítására és közhitelességére vonatkozó szabályokat. A nyilvántartásba történő bejegyzésüket követően a termékregisztrátorok számára a termékregisztrációs portál használatához a Hatóság biztosítja a felhasználónevet. A termékregisztrátor az általa bejelentett adataiban bekövetkezett változásokról a változást követő nyolc napon belül köteles a Hatóságot tájékoztatni.

E § tartalmazza a Hatóság által az adatszolgáltatási kötelezettséggel érintett termékek tekintetében a hatósági nyilvántartás vezetésére vonatkozó kötelezettséget, amely kiegészül a hatósági azonosító kiadására és az adatok közhitelességére vonatkozó rendelkezéssel.

A törvénymódosítás rögzíti a dohánytermék-kiskereskedelmi tevékenységet végzők által szolgáltatott forgalmi adatok, az azokból készített elemzések, kimutatások átadásának szabályait.

A forgalmi adatoknak a termékregisztrátorok és a dohánykiskereskedelmi-ellátó részére történő hozzáférhetőségét szükséges biztosítani annak érdekében, hogy a dohánytermék-kiskereskedelmi tevékenységet végzők állammal szemben vállalt ellátási kötelezettségének teljesítését, a fogyasztói piac igényeinek lefedését és ezáltal a dohánytermékek fekete piacának visszaszorítását a Hatóság ezúton is elősegítse. Ezen célból továbbá a Hatóság a rendelkezésére álló forgalmi adatokat a jövedéki adóval kapcsolatos kockázatok elemzése és a költségvetési csalás bűncselekmények megelőzése céljából átadja az állami adó- és vámhatóság részére.

Figyelemmel arra, hogy a fentiek szerint átadásra kerülő adatok üzleti titoknak minősülnek, az azok továbbítására vonatkozó szabályokról törvényben szükséges rendelkezni.

Átmeneti rendelkezés a jelenleg a Hatósághoz önként bejelentkezett termékregisztrátorok adatainak hivatalból történő nyilvántartásba vételére vonatkozóan. A jelenleg a Hatóságnál önként beregisztrált termékregisztrátorok adminisztrációs terhének csökkentése érdekében a nyilvántartásba-vételt hivatalból elvégzi a Hatóság, így új nyilvántartásba vételi kérelmet nem kell benyújtani a korábban már regisztrált termékregisztrátoroknak.

Az átmeneti rendelkezés a polckép-szerződésre vonatkozó új rendelkezések alkalmazásának időpontját határozza meg.

26. §

A rendelkezésekben rögzített feladatot ellátó személy kijelölésére felhatalmazást adó törvényi rendelkezés megalkotása.

27.§

A felhatalmazó rendelkezés pontosítása a nyilvántartásvezetés és az adatszolgáltatás új törvényi rendelkezései okán.

28. §

Szövegcserés módosító rendelkezések a kapcsolódó törvények, illetve az Fdvtv. fogalomrendszerének koherens használata, valamint a dohánykoncesszióval kapcsolatos egységes feladatellátás érdekében.

29. §

Hatályon kívül helyező rendelkezés.

30. §, 32-33. §

A csomaglogisztikai piaci folyamatokat az elmúlt időszakban leginkább az e-kereskedelem előretörése határozta meg. A lakosság digitális érettségének növekedése és az elektronikus információgyűjtés széleskörű elterjedtségének trendszerű változása mellett a COVID–19 okozta járványügyi időszak különösen és jelentősen megváltoztatta a fogyasztói szokásokat, így a preferált csomagátvételi csatornákat.

Az ehhez kapcsolódó legfontosabb piaci folyamat az, hogy az e-kereskedelmet kiszolgáló postai szolgáltatók és saját kézbesítést ellátó e-kereskedők egyre inkább meg kívánnak felelni a fogyasztói igényeknek. Az erre reagáló webáruházi és postai szolgáltatói törekvések térnyerése mindenképpen előremutató, de az eltérő eszközökből és megoldásokból következő eltérő szolgáltatási színvonal a fogyasztók számára érdeksérelmet okozhat.

A fogyasztói érdekek védelme tehát egységes szolgáltatási színvonalat követel meg, amely csak abban az esetben biztosítható, ha a jelenleg különböző funkcionalitású, illetve műszaki kialakítású csomagautomaták (kézbesítést lehetővé tevő automatizált eszközök) minimális standardizáltsága rendeleti szabályozásban megjelenik. Az erre vonatkozó végrehajtási rendeletben való szabályozási felhatalmazást a postai szolgáltatók és a saját kézbesítés keretében ilyen eszközök útján történő árut a megrendelők számára rendelkezésre bocsátó webáruházak tekintetében egységesen a postai szolgáltatásokról szóló 2012. évi CLIX. törvény (a továbbiakban: Postatv.) tudja megteremteni.

31.§

A lakosság digitális érettségének növekedése és az elektronikus információgyűjtés széleskörű elterjedtsége a gyakorlati tapasztalatok szerint indokolatlanná teszi a Postai Szolgáltatások Általános Szerződési Feltételei nyomtatott verziójának használatát, amelynek minden postai szolgáltatóhelyen való rendelkezésre állása jelenleg törvényi kötelezettség. A lakosság az egyes postai szolgáltatások kiválasztása során tipikusan vagy a korábbi gyakorlati ismeretei vagy a postai szolgáltató alkalmazottjával folytatott személyes egyeztetés alapján dönt. A jogi személyek esetében pedig a döntés a külön írásba foglalt szerződés szerinti ismereteken alapul. A kizárólag elektronikus úton (pl. a szolgáltató honlapján) történő tájékoztatás és elérhetővé tétel a 21. századi szolgáltatói gyakorlatban már széles körben elterjedt, a postai szolgáltatási ágazatban (a szolgáltatás jellemzője alapján) sincs olyan különös érdek, amely a nyomtatott formájú hozzáférés fenntartását indokolná. Ugyanakkor a lakosság által

leggyakrabban igénybevett postai szolgáltatások díjszabásának minden postai szolgáltatóhelyen, nyomtatott formában való megtekinthetőségét biztosítani továbbra is kötelezettsége marad a postai szolgáltatóknak. A törvényjavaslat összhangban van mind a Ptk., mind a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény általános szerződési feltételekre vonatkozó előírásaival.

34. §

A megváltozott fogyasztói szokásokat figyelembe véve a postacsomagok vonatkozásában indokolt a húsz kilogrammos tömeghatár tíz kilogrammra való csökkentése. A módosítás összhangban áll az uniós szabályozással, tekintve, hogy a közösségi postai szolgáltatások belső piacának fejlesztésére és a szolgáltatások minőségének javítására vonatkozó közös szabályokról szóló 97/67/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (a továbbiakban: lrányelv) 3. cikkének (4) bekezdése értelmében az egyetemes postai szolgáltatás biztosítása a postacsomagok vonatkozásában tíz kilogramm tömeghatárig kötelező, a tíz kilogramm tömeghatár felemeléséről való döntés a tagállamok egyedi mérlegelési jogkörébe tartozik.

Az egyetemes postacsomagok a teljes postai csomag mennyiség 4%-át teszik ki, az egyetemes postacsomagok mennyiségének pedig mindösszesen 4%-a 10 kg-t meghaladó tömegű csomag. A megfelelő és elérhető helyettesítő termék (üzleti csomag) a postai termékportfolióban rendelkezésére áll.

A törvénymódosítás összhangban áll az európai posták által alkalmazott gyakorlattal is. Egy, az European Regulators Group for Postal Services egyetemes postai szolgáltatás tartalmát felmérő tanulmánya szerint 2021-ben már az Európai Unió tagállamainak közel felében 10 kg volt a belföldi és a nemzetközi kimenő egyetemes postacsomag súlyhatára.

A Közép-Kelet-Európai régióban a környező országok – így Ausztria, Csehország, Horvátország, Románia, Szlovénia és Szlovákia – mind a belföldi, mind a nemzetközi kimenő egyetemes postacsomag tekintetében a 10 kg-os súlyhatárt alkalmazzák.

Az Irányelv alapján attól függetlenül, hogy az egyes tagállamok a postacsomagok esetében hogyan határozzák meg az egyetemes szolgáltatás tömeghatárát, a más EU tagállamból érkező és legfeljebb 20 kilogramm tömegű postai csomagok kézbesítéséről a területükön gondoskodnak, amely rendelkezésnek a kijelölt egyetemes szolgáltató eleget is tesz.

A lakosság postai szolgáltatások igénybevételére vonatkozó szokásaiban tapasztalható változások, a közmű és közszolgáltatók által küldött küldemények egyre erősödő digitalizációja, valamint az elektronikus ügyintézés (ideértve a hivatalos iratok hatóságok által történő közlését is) dinamikus elterjedésének következtében a letéti úton kézbesített postai küldemények száma az utóbbi három évben 30%-kal csökkent, amely alapján indokolttá vált a 25 ezernél nagyobb népességszámú településeken a lakosságszám szerinti kézbesítési pontok létesítésére vonatkozó előírás felülvizsgálata és módosítása. A módosítás egyrészt a harmincezernél nagyobb lakosságszámú települések esetében határozza meg a kézbesítési pontok lakosságszám szerinti előírását, másrészt azok harmincezer lakosonkénti létesítésére tesz javaslatot.

35.§

Az egyetemes postai szolgáltatás alapvető jellemzője és egyben kötelezettsége az, hogy meghatározott minőségben és megfizethető ár ellenében, földrajzi elhelyezkedéstől függetlenül minden felhasználó számára legyen elérhető. Ezt figyelembe véve az Irányelv azt várja el a tagállamoktól, hogy annak biztosítására tegyenek megfelelő lépéseket, hogy a közönség-kapcsolati pontok és a hozzáférési pontok sűrűsége vegye figyelembe a szolgáltatást igénybe vevők igényeit. Ennek részletes szabályait a postaügyért felelős miniszter a Postatv. alapján az Egyetemes Postai Közszolgáltatási Szerződésben határozza meg, amelynek kötelező és részletes tartalmára vonatkozó szabályokat a Postatv. 19. §-a tartalmazza. Mindezekre tekintettel az egyetemes postai szolgáltatás ellátására vonatkozó egyes mutatók és követelmények részletes megállapítása az állam – mint az egyetemes szolgáltatás biztosításának kötelezettje – és az egyetemes postai szolgáltató – mint az állami feladatot végrehajtó – közötti szerződésben történik. A felvételi pontokra vonatkozó követelmények részletes meghatározását sem indokolt külön a Postatv.-ben is meghatározni, tekintettel arra, hogy azt az Egyetemes Postai Közszolgáltatási Szerződés tartalmazza és szabályozza.

Figyelemmel arra, hogy a Ptk. 6:7. § (3a) bekezdésében foglalt szabályozási tartalom az elektronikus magánokiratokra vonatkozó, az E-ügyintézési törvény módosításával kialakítandó szabályozás részét fogja képezni, szükséges e szabályok hatályon kívül helyezése.

37. §

A módosítás az E-ügyintézési törvény kiegészítéséről rendelkezik, és az egyszerű elektronikus aláírás fogalmát határozza meg az elDAS Rendelettel összhangban.

38. §

A Ptk. 6:7. § (2) bekezdése szerint a papír alapon rögzített jognyilatkozat írásba foglaltságának feltétele, hogy azt a nyilatkozó fél aláírja, a 6:7. § (3) bekezdés szerint pedig írásba foglaltnak kell tekinteni a jognyilatkozatot akkor is, ha annak közlésére a jognyilatkozatban foglalt tartalom változatlan visszaidézésére, a nyilatkozattevő személyének és a nyilatkozat megtétele időpontjának azonosítására alkalmas formában kerül sor.

A módosítás úgy oldja meg az elektronikus magánokiratok írásbeliségével kapcsolatos jogértelmezési bizonytalanságot, hogy az E-ügyintézési törvényjavaslat szerinti 104/B. § (1) bekezdése az elDAS Rendelet elektronikus dokumentum – a törvényjavaslathoz igazított – fogalmára építve meghatározza a Ptk. 6:7 § (2) és (3) bekezdésének is megfelelő, azaz az írásba foglaltnak minősülő jognyilatkozatot tartalmazó elektronikus magánokirat általános fogalmát.

A törvényjavaslat szerint az elektronikus magánokiratban megtett jognyilatkozat írásba foglaltnak minősül. Az elektronikus magánokirat pedig olyan elektronikus dokumentum, amelyet a nyilatkozó fél legalább fokozott biztonságú elektronikus aláírással (E-ügyintézési törvény 1. § 22. pont) és elektronikus időbélyegzővel látott el. Ezzel a törvényjavaslat egyértelművé teszi, hogy az írásba foglaltnak minősülő elektronikus magánokirat létrehozásához az elektronikus dokumentum – legalább fokozott biztonságú – elektronikus aláírása is szükséges. Itt kell felhívni a figyelmet arra, hogy a Ptk. 6:7. § (3) bekezdése hatályban marad, így a jognyilatkozatot a továbbiakban is írásba foglaltnak kell tekinteni akkor is, ha annak közlésére a jognyilatkozatban foglalt tartalom változatlan visszaidézésére, a nyilatkozattevő személyének és a nyilatkozat megtétele időpontjának azonosítására alkalmas formában kerül sor. Figyelemmel a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 325. § (1) bekezdés g) pontjában foglaltakra is, a törvényjavaslat elektronikus magánokiratnak minősíti azt az elektronikus dokumentumot is, amit a nyilatkozó fél azonosításra visszavezetett dokumentumhitelesítés-szolgáltatással hitelesít (AVDH).

A törvényjavaslat fenntartja azt a szabályozást, amely szerint bizonyos jogviszonyokban csak a szöveg formájában tárolt jognyilatkozat minősülhet írásbelinek [Ptk. 6:7. § (3a) bekezdés]. A 104/B. § (2) bekezdése tartalmazza az elektronikus dokumentum fogalom meghatározásához igazított Ptk.-beli szabályt az öröklési jogi, családjogi, társasági jogi jogviszonnyal összefüggésben tett jognyilatkozatokat tartalmazó elektronikus magánokiratokra vonatkozóan.

A pénzügyi, biztosítási szektor digitalizációs fejlődésének biztosítása érdekében, illetve az ezen a téren már elért eredmények megőrzése érdekében szükséges annak kimondása a 104/B. § (3) bekezdésben, hogy a Magyar Nemzeti Bank által felügyelt szervezetek által nyújtott szolgáltatások vonatkozásában az írásbeliség követelményének az ügyfél által – az aláírás időpontjának azonosítására is alkalmas – egyszerű elektronikus aláírással ellátott jognyilatkozatot tartalmazó elektronikus magánokirat is megfelel, ha a pénzügyi intézmény őt auditált elektronikus hírközlő eszköze vagy elektronikus ügyfél-azonosító és nyilatkozattételi rendszere útján azonosította. Ez a szabályozás alkalmas a pénzügyi, biztosítási szektorban kialakított ügyfél-azonosítási, technikai fejlesztések elismerésére és azok további fejlesztését is ösztönzi.

A módosítás nem határoz meg konkrét technológia követelményeket az egyszerű aláírás tekintetében, így a pénzügyi szektor szereplői által a pénzforgalmi megbízások hitelesítése körében széles körben alkalmazott, a pénzforgalmi szolgáltatás nyújtásáról szóló 2009. évi LXXXV. törvény (a továbbiakban: Psztv.) szerinti erős ügyfél-hitelesítési megoldás (például a nyilatkozatot tevő fél szervezetnél regisztrált telefonszámára SMS üzenetben megküldött aláíró kód megadása) is megfelel az egyszerű aláírás követelményének. Ebből következően egyszerű elektronikus magánokiratnak minősül például a Psztv. szerinti erős ügyfél-hitelesítési eljárásban szabályszerűen megtett ügyfélnyilatkozatot tartalmazó elektronikus dokumentum is. A módosítás egyúttal alkalmas arra is, hogy

a pénzügyi szektorban alkalmazott – jelenleg a veszélyhelyzettel összefüggő átmeneti szabályokról szóló 2021. évi XCIX. törvény 46. § és 47. §-ban szabályozott – gyakorlatoknak hosszabb távú jogszabályi hátteret biztosítson.

A módosítás nem tér el attól a szabályozási koncepciótól, amely szerint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 325. §-a határozza meg, hogy egy magánokirat mikor teljes bizonyító erejű, így ez a szabályozás a továbbiakban is irányadó az elektronikus magánokiratok tekintetében. Figyelemmel azonban arra, hogy a módosítás a törvényjavaslat szerinti 104/B. § (3) bekezdésben az elektronikus magánokirat egy különös formáját határozza meg, indokolt ebben a jogszabályban rendelkezni e magánokirati forma esetleges teljes bizonyító erejéről. Ahhoz, hogy az e különös elektronikus magánokirati formára vonatkozó szabály betölthesse rendeltetését, és ez a különös elektronikus magánokirati forma széles körben alkalmazható legyen, szükséges – a fentiekből következően a jelen törvényjavaslat szerinti módosításban – annak kimondása a 104/B. § (4) bekezdésben, hogy a 104/B. § (3) bekezdése szerinti elektronikus magánokirat is teljes bizonyító erővel rendelkezik.

A pénzügyi, biztosítási szektor működési gyakorlatára figyelemmel nem indokolt az e szektorokban működő szervezetek által nyújtott szolgáltatásokkal összefüggésben keletkező elektronikus magánokiratok teljes körére vonatkozóan megkövetelni a szöveg formájú rögzítettséget ahhoz, hogy azok írásba foglaltnak minősülhessenek. Olyan szabályozás kialakítására van szükség, amely – a jogbiztonság követelményére is figyelemmel – csak a mindenképpen indokolt körben szabja az írásba foglaltság feltételéül a jognyilatkozat szöveg formájú rögzítettségét. E szempontokra figyelemmel az E-ügyintézési törvény törvényjavaslat szerinti 104/B. § (5) bekezdése arról rendelkezik, hogy az érintett szektorokban a szöveg formájú rögzítettség a szerződések megkötése, módosítása és megszüntetése esetén feltétele az írásba foglaltságnak.

Az E-ügyintézési törvény törvényjavaslat szerinti 104/B. § (6) bekezdése az elDAS rendelet 3. cikk 35. pontja szerinti fogalom meghatározásra építve határozza meg a törvényjavaslat szabályozási tárgyához igazodóan az elektronikus dokumentum fogalmát.

A videobanki és internetbanki szolgáltatások alkalmazásának igénye a veszélyhelyzet ideje alatt jelentős mértékben megnövekedett, továbbá a videobanki és internetbanki szolgáltatások széles körű alkalmazása hosszú távon elősegíti a digitalizációs törekvések megvalósítását, ezért a veszélyhelyzettel összefüggő átmeneti szabályokról szóló 2021. évi XCIX. törvény 46. és 47. §-a fenntartotta a veszélyhelyzet ideje alatt bevezetett azon szabályozást, amely rendelkezett az auditált elektronikus hírközlő eszközzel, illetve elektronikus ügyfél-azonosító és nyilatkozattételi rendszer útján tett jognyilatkozat teljes bizonyító erejéről.

Figyelemmel arra, hogy a törvényjavaslat szerinti módosítás definiálja az elektronikus magánokiratot, és lényegében e fogalmi körbe vonja a veszélyhelyzettel összefüggő átmeneti szabályokról szóló 2021. évi XCIX. törvény 46. § (1) bekezdése szerinti magánokiratot is, indokolt az e magánokiratokhoz kapcsolódó, a 46. § és 47. §-ban foglalt további szabályokat is – a törvényjavaslat szerinti fogalom meghatározáshoz igazítottan – az elektronikus magánokiratokra vonatkozó törvénymódosítás részeként szabályozni. Erről rendelkezik az E-ügyintézési törvény törvényjavaslat szerinti 104/C. §-a, azzal hogy fogyasztó alatt e jogszabály alkalmazásakor a Ptk. 8:1. § (1) bekezdés 3. pontja szerinti fogyasztót kell érteni.

39.§

A törvényjavaslat az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény 32. § (2) bekezdésének módosításával egyértelművé teszi, hogy az ügyvéd azt a természetes személyt, akit nem ismer, vagy akinek a személyazonosságát illetően kétsége merül fel, az elDAS Rendeletnek megfelelő ellenőrzés útján is azonosíthatja. Ez a módosítás várhatóan hozzájárul ahhoz, hogy a jövőben gyorsan kiépüljön erre egy piaci minősített bizalmi szolgáltatói szolgáltatás-csomag. A törvényjavaslat azt is egyértelművé teszi, hogy az ügyvéd a személyazonosságot a Kormány által kötelezően biztosított elektronikus azonosítási szolgáltatás igénybe vétele útján is ellenőrizheti.

40. §

Az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény módosítása pontosítást tartalmaz, amely szerint a Cstv. 79/A. § (2) bekezdésében meghatározott bűnügyi hitelezői igénybejelentés érvényesítése érdekében csak abban az esetben kell a határozat megküldésével írásban értesíteni a felszámolót és a felszámolást elrendelő bíróságot, ha a bűnügyi hitelezői igény bejelentés még nem történt.

41-43.§

A törvényjavaslat szerint az állami tulajdonban álló Pomáz, külterület, 0311/1, 0311/3 és 0311/4 helyrajzi számú ingatlanok és a rendeltetésszerű használatukhoz szükséges, az ingatlanokban található ingóságok a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény (a továbbiakban: Nvtv.) és a Vtv. 36. § (1) bekezdése alapján ingyenesen a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Egyesület tulajdonába kerülnek a kedvezményezett által átvállalt állami közfeladatok, közhasznú szociális és egészségügyi feladatai ellátásának elősegítése érdekében.

44.§

A törvényjavaslat a korábban egyetemi tulajdonba került ingatlanban található ingóságok vagyonkezelőjének személyét pontosítja.

45. §

A módosítás a hatósági nyilvántartások vezetésével kapcsolatos új feladatok megjelenítéséről rendelkezik a Hatóság elnökének jogköreinél.

46. §

A Bakonybél, belterület 783 és 784 helyrajzi számú ingatlanok Katolikus Karitász részére kerülnek átadásra az egyházi jogi személy karitatív és szociális feladatainak ellátása céljából.

47.§

Figyelemmel arra, hogy a veszélyhelyzettel összefüggő átmeneti szabályokról szóló 2021. évi XCIX. törvény 46. § és 47. §-ában foglalt szabályozási tartalom az elektronikus magánokiratokra vonatkozó, az E-ügyintézési törvény módosításával kialakítandó szabályozás részét fogja képezni, szükséges e szabályok hatályon kívül helyezése.

48-51.§

Az Nvtv. 13. § (3) bekezdése és a Vtv. 36.§ (1) bekezdés alapján az állami tulajdonban álló ingatlanok, valamint az ingatlanban található ingóságok (a továbbiakban együtt: vagyonelemek) ingyenesen átadásra kerülnek Kézdivásárhely Megyei Jogú Város részére.

A vagyonelemek tulajdonjogát Kézdivásárhely Megyei Jogú Város terhekkel és kötelezettségekkel együtt szerzi meg.

A román Polgári Törvénykönyv 627. cikk (1) bekezdésének megfelelően – amely szerint kizárólag maximum 49 év határozott időre kerülhet előírásra elidegenítési tilalom – került megállapításra a törvényjavaslat elidegenítési jog előírására vonatkozó, sarkalatos rendelkezése.

Az ingatlanok tulajdonátruházására azzal a feltétellel kerülhet sor, hogy az épületeket terhelő kötelezettségeket és tulajdonátruházással kapcsolatos valamennyi költséget Kézdivásárhely Megyei Jogú Város teljeskörűen átvállalja, és a vagyonelemek használatát a Kézdivásárhelyi Múzeumbarátok Egyesülete ezirányú kérelme esetén az Egyesület számára biztosítja a MNV Zrt., valamint az Egyesület között fennálló megbízási szerződés szerinti időtartamban.

A tulajdonosi joggyakorló készíti elő a vagyonelemek tulajdonátruházásának az ingatlannyilvántartásba való bejegyzésére alkalmas szerződést és köti meg Kézdivásárhely Megyei Jogú Város képviselőjével. Az elidegenítési tilalom fennállását tulajdonátruházási szerződésben kell rögzíteni.

Az ingatlanok forgalmi értékét könyv szerinti értéken kell meghatározni, míg az ingóságok forgalmi értékeként, a független szakértő által megállapított forgalmi értéket kell megjelölni a tulajdonátruházási szerződésben.

52. §

A rendelkezés célja, hogy a törvényjavaslattal megállapított, módosított vagy hatályon kívül helyezett Fdvtv. 15/C. §-ának, 15/D. §-ának és 15/F. §-ának a törvényjavaslattól eltérő tartalmú módosítására 2024. január 1. napjától az egyes bányászati és gazdasági tárgyú törvények módosításáról szóló 2022. évi LXIV. törvénnyel ne kerüljön sor.

53.	§
-----	---

Hatályba léptető rendelkezés.

54.§

Sarkalatossági záradék.

55.§

Jogharmonizációs és notifikációs záradék.

III. Kormányrendeletekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás

az innovációs és tudományos eredmények gazdasági hasznosításának elősegítése érdekében szükséges egyes kormányrendeletek módosításáról szóló 246/2023. (VI. 22.) Korm. rendelethez

Az indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése és a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

A javaslatban szereplő kormányrendeletek módosítása az innovációs és tudományos eredmények gazdasági hasznosításának elősegítése érdekében szükséges egyes törvények módosításához kapcsolódóan szükséges kormányrendeleti szintű módosításokat tartalmazza.

Végső előterjesztői indokolás a történelmi emlékhelyekről szóló 303/2011. (XII. 23.) Korm. rendelet módosításáról szóló 248/2023. (VI. 22.) Korm. rendelethez

A rendelethez tartozó indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése és a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés b) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

A történelmi emlékhelyekről szóló 303/2011. (XII. 23.) Korm. rendelet módosításának célja, hogy a magyar romantikus költészet egyik legkiemelkedőbb képviselője, Vörösmarty Mihály gyerekkorának színteréül szolgáló ház, a kápolnásnyéki Vörösmarty Mihály Emlékház történelmi emlékhellyé váljon. Az épület műemléki védelem alatt áll.

Végső előterjesztői indokolás

az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet módosításáról szóló 249/2023. (VI. 22.) Korm. rendelethez

Ez az indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése és a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés b) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

A kormányrendelet módosítása elősegíti a pénzügyi kormányzat által nyilvánosságra hozott adatok egységes elvek szerint történő megjelenítését. A Közpénzügyi Portál által alkalmazott adatvizualizációs eszközök lehetővé teszik az államháztartási adatok, költségvetési információk állampolgárok és egyéb felhasználók által történő könnyebb megismerhetőségét, egyszerűbb értelmezhetőségét.

Végső előterjesztői indokolás a hallgatói hitelrendszerről szóló 1/2012. (I. 20.) Korm. rendelet módosításáról szóló 250/2023. (VI. 22.) Korm. rendelethez

A hallgatói hitelrendszerről szóló 1/2012. (I. 20) Korm. rendelet módosításáról szóló 250/2023. (VI. 22.) Korm. rendelet indokolását az Indokolások Tárában – a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III.13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés b) pontja alapján – szükséges közzétenni.

A hallgatói hitelrendszerről szóló 1/2012. (l. 20.) Korm. rendelet módosításának célja, hogy megakadályozza a szabad felhasználású hallgatói hitelek kamatának jelentős emelkedését. A módosítással az állam a központi költségvetés terhére 2023. december 31-ig átvállalja a hitelfelvevőktől a 7,99 százalékos kamatot meghaladó kamatrészt.